Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

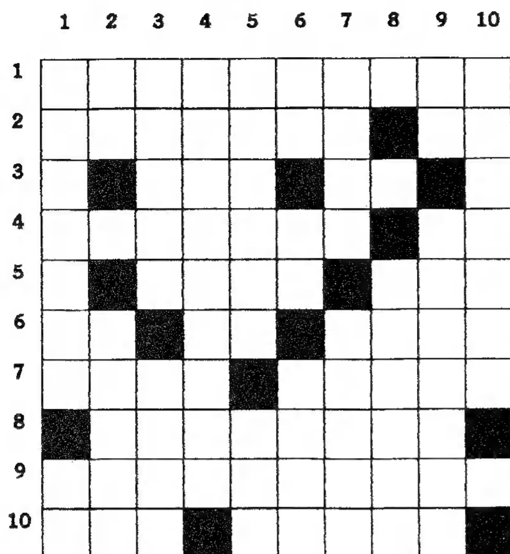
ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Θυμίζουμε στους αναγνώστες μας
ότι στο βιβλιοπωλείο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ
(Βαλτετσίου & Εμμ. Μπενάκη)
υπάρχει κουτί, όπου μπορούν ν' αφήνουν
την οικονομική τους ενίσχυση
ή γράμματα προς τον ΑΝΑΡΧΙΚΟ

ΑΘΗΝΑ, 31 ΟΚΤΩΒΡΗ 1996 - τεύχος 131

Η άμεση απελευθέρωση του Θοδωρή Οικονόμου είναι χρέος όλων μας !

Σταυρόλεξο νο.49

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : **1.** Αυτό κάνει ο υποψήφιος στις εκλογές (χαρακτηριστικό του επιπέδου του θεσμού). **2.** «Οι άλλοι όπως βαδίζουν κι εμείς... «, από τραγούδι του Νικόλα Άσιμου - Πρόθεση. **3.** Γράψτε ΠΛ - Αντιθετικός σύνδεσμος. **4.** Μ' ένα «δια-» στην αρχή, σημαίνει «παραδίδω στην δημόσια χλεύη» - Ρωτάει. **5.** Ένα άθλημα - Αρχαίο ρήμα που σημαίνει «αγαπώ». **6.** Γράψτε ΚΣ - Ποιοτικά φωνήεντα - Παλιά ονομασία της Ινδοκίνας. **7.** Συχνά είναι υπόγεια (ανάποδα) - Επαναλαμβανόμενο θα πει «μόλις και μετά βίας». **8.** Παλιά του πρωτεύουσα ήταν η Λαχώρη (ανάποδα). **9.** Οικονομική επιδίωξη κάθε Αναρχικής κομμούνας (γενική). **10.** Η οικογένεια στα τουρκικά - Το ...του βεζύρη βρίσκεται απέναντι απ' το καλύβι του Καραγκιόζη (ανάποδα).

ΚΑΘΕΤΑ : **1.** Μπορεί να μην βγαίνουν από την κάλπη, αλλά οπωσδήποτε είναι ψεύτικα ή νοθευμένα - Παροτρύνει. **2.** Υποθέτει - Ήταν ο Αττίλας (ανάποδα). **3.** Στρατιωτική μονάδα - Ζακ ..., Γάλλος σκηνοθέτης κωμωδιών. **4.** Σαν προβλήματα, δεν είναι πραγματικά. - **5.** Ιδανικό, συνήθως μικροαστού - Πρώτο συνθετικό της σύγχρονης ονομασίας της Κεϋλάνης. **6.** Τα αρχικά της αυτοδιοίκησης της ελληνικής πρωτεύουσας (ανάποδα) - Αρχικά νομοθετικής πράξης της εκτελεστικής εξουσίας - Το επίθετο του αρχιεπίσκοπου Σεραφείμ (γενική). **7.** Ποιητική συλλογή του Ανδρέα Κάλβου (ανάποδα) - «Ρεμπέτ...», τουρκικής καταγωγής έκφραση για τον συρφετό. **8.** Τέτοια αριστερά ήταν η ΕΔΑ. **9.** Αρχικά σύγχρονης υπερδύναμης - Είδος εμπορικής συναλλαγής (γενική). **10.** Εξέδρα εκτελέσεων.

...έτσι απλά...

Φορούσε στολή. Είχε τελαμώνα. Είχε μπλοκάκι. Είχε πηλίκιο με εθνόσημο. Είχε κουμπούρι. Είχε, πάνω απ' όλα, την εξουσία. Και ήταν «άντρας»...

Η γυναίκα δεν είχε στολή, δεν είχε εξουσία και είχε παρκάρει «παράνομα» (τουλάχιστον κατά την άποψη του «άντρα»).

Η «προσωποποίηση του κράτους» της έσπασε με μια γροθιά τη μύτη και μερικά δόντια...

Κάποιοι πολίτες, υπήκοοι του «άντρα», απλοί πολίτες τόλμησαν να διαμαρτυρηθούν (ακούς εκεί, θράσσος !)

Εισέπραξαν κι αυτοί μερικές κρατικές κλωτσιές, για να μάθουν να μη φυτρώνουν εκεί που δεν τους σπέρνουν και να υπακούουν.

Δεν έγινε ούτε στο Αφγανιστάν, ούτε στην κατεχόμενη Κύπρο...

Έγινε μέρα μεσημέρι (14/10/1996) στο κέντρο της πρωτεύουσας του λίκνου της δημοκρατίας, στην Ερμού, στο Σύνταγμα.

Ο τροχονόμος δεν οδηγήθηκε σε κανένα δικαστήριο ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ο πολιτικός του προϊστάμενος του τράβηξε απλώς τ' αυτί και τον ...έθεσε σε διαθεσιμότητα !!!

Λύσεις προηγουμένου σταυρολέξου (νο.48, τεύχος 130)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Ι	Κ	Α	■	Π	Ε	Σ	Κ	Ω	Φ
2	Α	Α	■	Θ	Ε	Ρ	Ε	Τ	Ρ	Α
3	Ν	Τ	Ο	Υ	Λ	■	Χ	■	Ι	Σ
4	Ο	Ρ	■	Μ	Ε	Λ	Τ	Ε	Μ	Ι
5	Σ	Α	Σ	Α	Κ	■	Α	■	Ο	Σ
6	■	Μ	Ο	■	Υ	Π	■	Ρ	Ι	Μ
7	Χ	Ι	Ρ	Ο	Σ	Ι	Μ	Α	■	Ο
8	Α	■	Υ	Λ	■	Ο	■	Φ	■	Σ
9	Σ	Κ	Α	Π	Α	Ν	Ε	Ι	Σ	■
10	Η	■	Μ	Α	Ν	Ι	Τ	Α	Ρ	Ι

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Μέρος ιγ΄

Στο προηγούμενο τεύχος εξετάσαμε κατά τρόπο γενικό τις σχέσεις της μεταχουντικής άκρας δεξιάς με τις εκλογές και ασχοληθήκαμε κάπως εκτενέστερα με την ΕΘΝΙΚΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ του Πέτρου Γαρουφαλιά και πιο λεπτομερώς με την ΕΘΝΙΚΗΝ ΠΑΡΑΤΑΞΙΝ του Στέφανου Στεφανόπουλου. Σήμερα - όπως είχαμε προαναγγείλει - θα ασχοληθούμε με τις δραστηριότητες της Ε.Π. μετά τις εκλογές της 20 Νοέμβρη 1977.

Στις εκλογές του 1977, το ψηλό ποσοστό των ψήφων που συγκέντρωσε η Εθνική Παράταξις αποτέλεσε για πολλούς έκπληξη. Και πολλοί ήταν εκείνοι (δημοσιογράφοι, ιστορικοί, κομματικά επιτελεία κλπ. κύρια απ' τον χώρο της αριστεράς, αλλά και της συντηρητικής δεξιάς) που καταπιάστηκαν με την ανάλυση των αιτίων αυτής της «περίεργης» κατακόρυφης ανόδου της απήχησης των ακροδεξιών στο εκλογικό σώμα, σε σχέση με το μηδαμινό επίπεδο του 1974.

Ο Αναρχικός, σαν δελτίο πληροφόρησης, δεν ασχολείται τόσο πολύ με τις θεωρητικές αναλύσεις. Όχι επειδή τις θεωρεί άχρηστες, ούτε επειδή τις θεωρεί επίπονες (και για τους γράφοντες και για τους αναγνώσκοντες), αλλά επειδή πιστεύει πως η επικαιρότητα έχει μια δική της δυναμική και λογική που, μέσα σε μια θεωρητική ανάλυση, «διαλύεται».

Ετσι, περιοριζόμαστε να παρουσιάζουμε την τότε επικαιρότητα, όχι αναλυτικά και θεωρητικά, αλλά περιγραφικά και «φωτογραφικά», επιδιώκοντας ακριβώς την ανάδειξη αυτής της δυναμικής της επικαιρότητας.

Εκτός αυτού, ο παραπάνω τρόπος επελέγη και για τον γνησιότερα πληροφοριακά χαρακτήρα του.

Ας δούμε, λοιπόν, πώς έβλεπαν οι ακροδεξιοί την Εθνική Παράταξη την επομένη των εκλογών.

Στις 29/11/1977, στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ δημοσιεύεται η παρακάτω χαρακτηριστική επιστολή αναγνώστη :

Ο καθηγητής και αι «Ηρωδιάδες»

«Και πάλιν η Ηρωδιάς μαίνεται την κεφαλήν του Ιωάννου επί πίνακι ζητούσα», έλεγεν ο Βαπτιστής δια την παράνομον σύζυγον του Ηρώδου. Και ημείς, όμως, σήμερον δυνάμεθα να είπωμεν, τηρουμένων των αναλογιών, «και πάλιν αι ερυθραί Ηρωδιάδες και οι συνοδοιπόροι των μαίνονται την κεφαλήν του Ιωάννου (Ρωμανίδου) επί πίνακι ζητούσαι». Ούτω δύναται να εξηγηθή η λύσσα μεθ' ης ήρχισεν ομαδική επίθεσις των εγκαθέτων του κομμουνισμού και των ομοίων των κατά του διαπρεπούς επιστήμονος, τακτικού καθηγητού και συγκλητικού, πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Πατριαρχείου αιδεσιμολογιωτάτου κ. Ιωάννου Ρωμανίδου, επειδή ετόλμησε να επιτεθή κατά των αναρχικών προτείνων και πολύ ορθώς την δημιουργίαν «πανεπιστημιακής αστυνομίας», ως συμβαίνει εις ΗΠΑ και εις άλλας χώρας της Δύσεως, κατερχόμενος δ' άμα και ως υποψήφιος βουλευτής της «Εθνικής Παρατάξεως» εν τη πόλει της Θεσσαλονίκης. Ειρήσθω δε ότι είναι ο πρώτος και μόνος καθηγητής πανεπιστημίου εν ενεργεία, όστις διέσπασε το φράγμα του φόβου και της σιωπής και ύψωσε την σημαίαν της εξεγέρσεως των ορθοφρονούντων καθηγητών τε και φοιτητών κατά των λυμαινομένων των πανεπιστημίων μας ερυθρών μειοψηφιών, ελέω Γεωργίου Ράλλη, διότι το κακόν ήρχισεν από τον τύχη κακή «υφυπουργόν Δ. Τσάτσον, τον Δ. Μαρωνίτην και την λοιπήν συντροφίαν». Αλλ' «έστι δίκης οφθαλμός ος τα πανθ' ορά» · ήδη οι δυο πρώτοι ως άνω «κύριοι» ετιμωρήθησαν υπό του λαού όπως τους έπρεπε, ελπίζομεν δε ότι ο αρχηγός της «Ν.Δ.» θα ανανήψει, όπως πολύ σαφώς είπεν ο σεβαστός αρχηγός μας Στέφανος Στεφανόπουλος, σώζων την ανωτάτην παιδείαν από τον ερυθρόν κατήφορον, πριν είναι αργά. Πληροφορούμεν δε τους υβριστάς του κ. Ιωάννου ότι «σκληρόν προς κέντρα λακτίζειν». Αυτός θα μείνη και θα νικήση, αυτοί θα υποταχθώσιν εις τους νόμους ή θα αποχωρήσωσι οριστικώς. Φθάνει πλέον. Δεν είναι δυνατόν να ανεχθώμεν άλλο την καταστροφήν του μέλλοντος του Έθνους, δι' ο και βαρεία είναι η ευθύνη του νέου υπουργού, Εθνικής, και ουχί απλώς Παιδείας και Θρησκευμάτων. Η αποδοκιμασία δε του προκατόχου του σημαίνει καταδίκην της πολιτικής του από τους ψηφοφόρους της «Ν.Δ..».

Ο καθηγητής και ιερεύς Ιωάννης Ρωμανίδης, πιστός εις τας παραδόσεις του γένους, έδωσε το σύνθημα. Όλοι οι πιστεύοντες εις την Ελλάδα καθηγηταί και φοιτηταί των πανεπιστημίων μας ας τον ακολουθήσουν πριν είναι αργά.

ΗΛΙΑΣ ΝΑΟΥΜ
Δικηγόρος
Φραγκίνη 9, Θεσσαλονίκη

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ ΕΠΙΛΕΚΤΩΝ»

Νέα καμώματα ακροδεξιών στην Κύπρο

Η αδιαφορία των ελλαδικών ΜΜΕ (τύπου, ραδιοφώνου, τηλεόρασης) για τα όσα συμβαίνουν στην Κύπρο, πιστεύουμε ότι θα πρέπει να αποτελέσει κάποτε αντικείμενο ιδιαίτερης μελέτης και ανάλυσης, ιδίως όσων ασχολούνται με «εθνικά» θέματα. Στις 18/9/96 η επόμενη είδηση (που αντιγράφουμε ασχολίαστη από την ΧΑΡΑΥΓΗ της 19/9/1996) κατείχε μεγάλο μέρος του δελτίου του ΡΙΚ. Στην Ελλάδα, η είδηση κυριολεκτικά απεκρύβη ακόμη κι από το ραδιόφωνο της ΕΡΑ-1, που καυχιέται πως αναμεταδίδεται κι από το ράδιο-ΛΟΓΟΣ της Λευκωσίας...

Αστυνομικές έρευνες για την «ταξιαρχία επιλέκτων»

Συνελήφθη ένα άτομο και καταζητείται δεύτερο

Η Αστυνομία συνέλαβε χθες ένα άτομο και αναζητεί δεύτερο, σχετικά με την κυκλοφορία φυλλαδίου της λεγόμενης «Ελληνικής Ταξιαρχίας Επιλέκτων», στις 16 Σεπτεμβρίου, με το οποίο αποδίδεται αυθαίρετα σε δήθεν εκδικητική ενέργεια Ελλήνων ο πρόσφατος φόνος Τούρκου στρατιώτη και ο τραυματισμός άλλου σε φυλάκιο των κατοχικών δυνάμεων, στην τουρκοκρατούμενη περιοχή Αχερίτου.

Ο συνυπογράφων το φυλλάδιο Ανδρέας Μυλωνά, 41 ετών, από τη Λεμεσό, ηλεκτρολόγος, συνελήφθη με δικαστικό ένταλμα για υπόθεση δημοσίευσης και διάδοσης ψευδών ειδήσεων, δυναμένων να κλονίσουν τη δημόσια τάξη ή και να προκαλέσουν φόβο ή και ανησυχία στο κοινό.

Στο σπίτι του, στην οδό Ευρώτα 21Α στη Λεμεσό, βρέθηκαν αντίγραφα της προαναφερθείσας προκήρυξης και ο ίδιος σε κατάθεσή του παραδέχθηκε, ότι την είχε υπογράψει, αφού τη συνέταξε ο Ιωάννης Χατζησταύρου, υποστράτηγος εν αποστρατεία, ο οποίος τη συνυπογράφει και καταζητείται.

Ο συλληφθείς, σύμφωνα με αστυνομική ανακοίνωση, παραδέχθηκε ότι μέλη της «ταξιαρχίας» είναι ο ίδιος και ο Χ΄΄Σταύρου, ότι η μόνη του συμμετοχή ήταν η υπογραφή ανακοινώσεων.

Ο Χ΄΄Σταύρου βρίσκεται στην Ελλάδα και ειδοποιήθηκε σχετικά η ελληνική αστυνομία.

Σύμφωνα με το δελτίο της τηλεόρασης του ΡΙΚ, ο Χ''Σταύρου «βρίσκεται στην Ελλάδα για να ψηφίσει». Ο εκπρόσωπος της κυπριακής κυβέρνησης, Γιαννάκης Κασουλίδης, πάντως, χαρακτήρισε την όλη υπόθεση «άνευ σημασίας».

Στην επόμενη σελίδα, δημοσιεύουμε την ίδια είδηση, όπως την παρουσίασε η ΜΑΧΗ (της Βέρας Σαμψών - κόρης του Νίκου), επειδή διαφέρει από την ΧΑΡΑΥΓΗ σε κάποιες λεπτομέρειες.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Η επιστολή του Ηλία Ναούμ (που δεν είναι η μόνη με παρόμοιο περιεχόμενο και ύφος) είναι χαρακτηριστική για τις μετεκλογικές «προτάσεις» της Ε.Π., μέσα κι έξω απ' τη βουλή, αλλά και για τον χαρακτήρα και την κοινωνική τοποθέτηση των οπαδών του Στεφ. Στεφ. Την επιλέξαμε, όχι μόνο επειδή ασχολείται με τον μεσαιωνικών αντιλήψεων καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Ιωάννη Ρωμανίδη, αλλά και επειδή το επώνυμο του επιστολογράφου μας θύμισε έναν άλλο Ναούμ (που παρά το επίθετό του υπήρξε ένας από τους χειρότερους διώκτες των Εβραίων της Θεσσαλονίκης και συνεργάτης της GeStaPo και των SS, επί κατοχής, δράση για την οποία μετά την απελευθέρωση καταδικάστηκε σε θάνατο κι εκτελέστηκε). Δεν ξέρουμε αν ο επιστολογράφος του Ελ. Κόσμου ήταν συγγενής του.

Την ίδια μέρα που δημοσιευόταν η παραπάνω επιστολή, στο εφετείο της Αθήνας εκδικαζόταν μια ενδιαφέρουσα έφεση. Αντιγράφουμε και πάλι από τον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ της 30/11/1977 :

ΣΥΝΕΖΗΤΗΘΗ ΧΘΕΣ ΕΦΕΣΙΣ ΤΗΣ «Β.Ε.Π.»

Συνεζητήθη χθες ενώπιον του Εφετείου Αθηνών η έφεσις της «Βασιλικής Εθνικής Παρατάξεως» κατά της υπ' αριθ. 1296/1977 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών δυνάμει της οποίας είχε διαταχθή η διάλυσις του Σωματείου. Πληρεξούσιος δικηγόρος της «Βασιλικής Εθνικής Παρατάξεως» παρέστη ο πολιτευτής της «Εθνικής Παρατάξεως», δικηγόρος, κ. Χρήστος Ρίζος. Παράλληλα συνεζητήθησαν και αι εφέσεις της «Βασιλικής Ενώσεως» και της «Πανελληνίου Ενώσεως Βασιλοφρόνων». Το δικαστήριον επεφυλάχθη να εκδάση απόφασιν.

Συνελήφθη το ένα εκ των δυο μελών της «ελληνικής ταξιαρχίας επιλέκτων»

Κλιμάκιο του ΤΑΕ Αρχηγείου Αστυνομίας σε συνεργασία με το ΤΑΕ Λεμεσού και με συντονιστή το Βοηθό Διευθυντή του Τμήματος Γ, Αστυνόμο Α' κ. Ναθαναήλ Παπαγεωργίου, επελήφθη ερευνών και ανακρίσεων μετά την κυκλοφορία στις 16.9.96 φυλλαδίου της λεγομένης «Ελληνικής Ταξιαρχίας Επιλέκτων», με το οποίο αποδίδεται αυθαίρετα σε δήθεν εκδικητική ενέργεια Ελλήνων ο πρόσφατος φόνος Τούρκου στρατιώτη και ο τραυματισμός άλλου σε φυλάκιο των κατοχικών δυνάμεων στην τουρκοκρατούμενη περιοχή Αχερίτου.

Ο συνυπογράφων το φυλλάδιο, Ανδρέας Μυλωνά, 41 ετών από τη Λεμεσό, ηλεκτρολόγος, συνελήφθη με δικαστικό ένταλμα για υπόθεση δημοσίευσης και διάδοσης ψευδών ειδήσεων, δυναμένων να κλονίσουν τη δημόσια τάξη ή και να προκαλέσουν φόβο ή και ανησυχία στο κοινό.

Στο σπίτι του στην οδό Ευρώτα 21Α στη Λεμεσό, βρέθηκαν αντίγραφα της προαναφερθείσας προκήρυξης και ο ίδιος σε κατάθεσή του παραδέχθηκε ότι την είχε υπογράψει, αφού τη συνέταξε ο Ιωάννης Χ"Σταύρου, υποστράτηγος εν αποστρατεία, ο οποίος τη συνυπογράφει.

Ο συλληφθείς παραδέχθηκε στην κατάθεσή του τα εξής, που μαρτυρούν την ελαφρότητα της όλης υπόθεσης :

Τα μόνα μέλη της λεγομένης «Ελληνικής Ταξιαρχίας Επιλέκτων» είναι ο ίδιος και ο Χ"Σταύρου.

Ο συλληφθείς υπέγραψε με προτροπή του Χ"Σταύρου χωρίς να έχει γνώση των πραγματικών γεγονότων, χωρίς να πιστεύει ότι το επεισόδιο στην Αχερίτου είναι έργο Ελλήνων και χωρίς να αμφισβητήσει όσα του υπέδειξε ο συνυπογράφων με αυτόν, για να εξυψώσουν, δήθεν, το ηθικό των Ελλήνων και να άρουν την ηττοπάθειά τους, με την αυθαίρετη απόδοση σε αυτούς του φόνου και του τραυματισμού Τούρκων στρατιωτών στην Αχερίτου.

Ο ίδιος παραδέχθηκε επίσης ότι η μόνη του συμμετοχή και σε άλλες προηγούμενες ανακοινώσεις της οργάνωσης περιοριζόταν μόνο στην υπογραφή τους. Ο Χ"Σταύρου, όπως είπε, συνέτασσε και δακτυλογραφούσε ο ίδιος τις ανακοινώσεις.

Για το Χ"Σταύρου εκδόθηκε επίσης ένταλμα σύλληψης και επειδή βρίσκεται αυτές τις μέρες στην Ελλάδα για να ψηφίσει, ειδοποιήθηκε σχετικά η Ελληνική Αστυνομία.

Σε έρευνα που έγινε στο σπίτι του Χ"Σταύρου στην οδό Γόρδωνος αρ. 26Α στη Λεμεσό, βρέθηκαν αντίτυπα της ανακοίνωσης με τους ψευδείς ισχυρισμούς και κατασχέθηκε μια γραφομηχανή που χρησιμοποιούσε ο ίδιος.

Οι εξετάσεις συνεχίζονται και προωθούνται οι ενέργειες για τη σύλληψη του Χ"Σταύρου.

ΜΑΧΗ, 19/9/96-

Η εκλογική επιτυχία της ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ προκαλεί - φυσικά - έντονους κλυδωνισμούς στη ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, η οποία αναγκάζεται να κάνει άνοιγμα προς την άκρα δεξιά (άνοιγμα, το οποίο τελικά συμβάλλει κατά πολύ στην ήττα της στις εκλογές του 1981). Ας δούμε ένα επεισόδιο αυτού του ανοίγματος, όπως το περιγράφει ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ της 4/12/1977 :

ΜΕ «ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΝ ΣΤΡΟΦΗΝ» - ΔΙΑ ΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εωρτάσθη χθες η επέτειος της μάχης του Μακρυγιάννη

ΤΟ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ κ. Α. ΜΠΑΛΚΟΥ.

Εωρτάσθη χθες, εις το Σύνταγμα Χωροφυλακής Μακρυγιάννη, η 33η επέτειος των Μαχών των Σωμάτων Ασφαλείας εναντίον των κομμουνιστών κατά το Δεκεμβριανόν κίνημα του 1944. Ο εορτασμός έδωσε την ευκαιρίαν εις την κυβέρνησιν Καραμανλή, υπό την πίεσιν της υπάρξεως της «Εθνικής Παρατάξεως» και της συνεχιζομένης δυσφορίας των εθνικοφρόνων δια την συνεχιζομένην πολιτικήν των ανοιγμάτων προς τα αριστερά, να κάνη, δια του υπουργού Δημοσίας Τάξεως κ. Αναστ. Μπάλκου, «στροφήν», φυσικά μόνον δια λόγων.

Ο κ. Μπάλκος εξαπέλυσεν επίθεσιν κατά των κομμουνιστών, τόσον δια την δραστηριότητά των εις το παρελθόν, όσον και σήμερον, και τους κατηγόρησεν, δια : τας πολυποικίλλους εκδηλώσεις των, όπως οργάνωσις εορτασμών, αφισσοκολλήσεις, εκδόσεις βιβλίων και εντύπων, τα οποία ως είπεν παραποιούν την ιστορίαν και δεν συμβάλλουν εις την λήθην, τονίσας χαρακτηριστικώς ότι η «λήθη δεν ημπορεί να είναι μονόπλευρος».

Πολιτικοί παρατηρηταί, σχολιάζοντες την ομιλίαν του κ. Μπάλκου, εχαρακτήρισαν αυτήν, ως απεγνωσμένην προσπάθειαν της «Νέας Δημοκρατίας» να πείση τους δυσφορούντας οπαδούς της, μέρος των οποίων την απεδοκίμασεν την 20ην Νοεμβρίου, ότι ανένηψεν και να διαφύγη και άλλας δυσαρέστους εκπλήξεις εις το μέλλον, καθώς και ουσιαστικήν διαρροήν αυτών προς την «Εθνικήν Παράταξιν».

Χαρακτηριστικόν είναι ότι κατά την διάρκειαν της ομιλίας του κ. Μπάλκου, ηκούσθη εκ του συγκεντρωθέντος πλήθους μια κραυγή : «Το ΠΑΣΟΚ σας ξύπνησε», η οποία εγένετο δεκτή με πυκνά χειροκροτήματα.

Η «Μάχη της Ελλάδος»

Το πλήρες κείμενον της ομιλίας του κ. Μπάλκου έχει ως ακολούθως :

«Μακαριώτατε, κύριοι υπουργοί, κυρίες και κύριοι,

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ, στον ιερό χώρο του Συντάγματος Χωροφυλακής Μακρυγιάννη, για να αποτίσωμεν φόρον τιμής και ευγνωμοσύνης στους ηρωικούς νεκρούς των Σωμάτων Ασφαλείας κατά τον επάρατο Δεκέμβρη του 1944. Στους νεκρούς, στους οποίους οφείλουμε το ότι η Ελλάς είναι αυτό που είναι σήμερα - μια αληθινή Δημοκρατία.

Αλλά, μια και για μνημόσυνο πρόκειται, ας φέρωμε στη μνήμη μας τα γεγονότα εκείνων των ημερών, όχι για να αναζωπυρώσουμε πάθη και μίση, αλλά για να αντλήσουμε διδάγματα για να μην επαναληφθούν τα τραγικά σφάλματα της εποχής εκείνης. Εποχής, στην οποία, εν ονόματι της ουτοπίας, μιας θεωρίας ισότητος, συνέβησαν απαράδεκτοι ακρότητες, που θα μας καταδιώκουν, τίς οίδε μέχρι πότε.

Προ 33, λοιπόν, ετών, την Κυριακή 3η Δεκεμβρίου 1944, ημέρα του προπαρασκευασμένου, σκοπίμου, παρανόμου και ενόπλου κομμουνιστικού συλλαλητηρίου της Πλατείας Συντάγματος, στην προσπάθειά τους να παρεμποδίσουν την παράνομη πορεία, δέχθηκαν φονικά πυρά οι ηρωικοί αξιωματικοί και άνδρες της Αστυνομίας Πόλεων *. Αγωνιζόμενοι εναντίον πολλαπλασίας

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

* Φυσικά, τα πράγματα δεν έγιναν όπως τα είπε ο Μπάλκος. Αφορμή για το συλλαλητήριο ήταν η δολοφονία την προηγούμενη μέρα κάποιων Ελασιτών από δεξιούς. Καθώς οι διαδηλωτές έμπαιναν στην πλατεία Συντάγματος, ο τότε (και επί κατοχής) διοικητής της Αστυνομίας Πόλεων, Άγγελος Έβερτ (γνωστότερος ως «Άγγλος» Έβερτ, πατέρας του σημερινού αρχηγού της ΝΔ), έδωσε διαταγή στους αστυφύλακες που βρίσκονταν στη «Μεγάλη Βρετανία» να πυροβολήσουν εναντίον τους. Κάποιοι ένοπλοι αντάρτες που συμμετείχαν στην πορεία απάντησαν Και το κακό γενικεύτηκε. Τα γεγονότα ήταν βέβαια αναμενόμενα. Ο ρόλος του Α. Έβερτ ήταν εν πάση περιπτώσει καθοριστικός.

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

δυνάμεως κομμουνιστών, επέτυχαν, παρά την τρομακτικήν υπεροχήν των επιτιθεμένων, να διατηρήσουν εστίες αντιστάσεως στην Υποδιεύθυνση Γενικής Ασφαλείας Αθηνών, στις Υποδιευθύνσεις Τροχαίας και Αγορανομίας, στο Μηχανοκίνητο Αθηνών και σε πολλά Αστυνομικά Τμήματα. Παράλληλα, Υπηρεσίες Χωροφυλακής, όπως το Αρχηγείο, η Σχολή Οπλιτών, οι φρουρές Φυλακών Χατζηκώστα και Αβέρωφ, δέχθηκαν επίσης κομμουνιστικές επιθέσεις, και αντιστάθηκαν ηρωικά. Θα ήταν παράλειψη, αν στην όλως γενική αυτή απαρίθμησι δεν ανεφέρετο η Πυροσβεστική Υπηρεσία, που κατά το Δεκεμβριανό κίνημα συμμετέσχε και αυτή στον υπέρ πάντων αγώνα. Κάθε εστία αντιστάσεως, ένα «Χάνι Γραβιάς». Κάθε μια απ' αυτές, που έπεφτε, ένα Κούγκι, ένα Αρκάδι. Ένα ολοκαύτωμα, χωρίς επιζώντες.

Εκεί όμως, που δόθηκε η μεγάλη μάχη, «η μάχη της Ελλάδος», όπως προσφυώς την χαρακτήρισε ο αείμνηστος Ακαδημαϊκός Διονύσιος Κόκκινος, ήταν το Σύνταγμα Χωροφυλακής Μακρυγιάννη. Ήταν εδώ, πίσω απ' αυτούς τους μανδρότοιχους, πίσω απ' αυτές τις πόρτες και τα παράθυρα. Εδώ, στο νεώτερο «Μεσολόγγι», πεντακόσιοι περίπου άνδρες της Χωροφυλακής, με επικεφαλής τον συνταγματάρχη Χωροφυλακής Γεώργιο Σαμουήλ. και λίγοι εθελονταί του Στρατεύματος, με τον ηρωικό αντισυνταγματάρχη Πυροβολικού Κων. Κωστόπουλο, που οργάνωσε και την άμυνα του Συντάγματος, έγραψαν υπέροχες σελίδες δόξας, που η αφήγησή τους προκαλεί θαυμασμό και κατάπληξη. Δώδεκα μέρες, χωρίς τροφή και νερό, κράτησαν οι ήρωες του Μακρυγιάννη. Δώδεκα μέρες, που έκριναν την τύχη της Ελλάδος.

Βαρύς ήταν ο φόρος αίματος που προσέφεραν τα Σώματα Ασφαλείας κατά τον Δεκέμβριο του 1944. 620 νεκρούς και 370 τραυματίες είχεν η Χωροφυλακή και 138 νεκρούς και περισσότερους από 200 τραυματίες η Αστυνομία Πόλεων. Ανάλογο φόρο αίματος πλήρωσε και το Πυροσβεστικό Σώμα.

Τιμή και δόξα, λοιπόν, σήμερα και πάντοτε, σ' εκείνους που έπεσαν κατά τις τραγικές εκείνες μέρες για τη διαφύλαξι της Ελλάδος. Η Πατρίς τους ευγνωμονεί, γιατί, χάρις στις θυσίες τους, συνεχίζει τον μέγα επί της γης προορισμόν της. Ο ελεύθερος κόσμος, γενικώτερα, τους τιμά, γιατί απώλεια της Ελλάδος, τότε, θα εσήμαινε κάθοδο του παραπετάσματος στη Μεσόγειο και ίσως απώλεια της Μέσης Ανατολής.

Οι σημερινοί αξιωματικοί και άνδρες των Σωμάτων Ασφαλείας δεν λησμονούν πως, χάρις στον ηρωισμό και τις θυσίες των συναδέλφων τους του Δεκεμβρίου 1994, εμεγαλύνθη η Εθνική Ιδέα και εκραταιώθη, τους μετεβιβάσθη δε, όχι μόνο για διαφύλαξι, αλλά και για κατάκτησι υψηλοτέρων ακόμη εθνικών στόχων επ' αγαθώ της Πατρίδος και της Φυλής.

ΟΧΙ ΜΟΝΟΠΛΕΥΡΟΣ ΛΗΘΗ

Ας μου επιτραπή, ήδη, έξω από τα αυστηρά πλαίσια του πανηγυρικού, να αναγγείλω προς υμάς τη δημιουργία του Νέου Μουσείου του Συντάγματος Μακρυγιάννη. Αυτό, στα πλαίσια της γενικώτερης αναμορφώσεως του χώρου, στον οποίο ευρισκόμεθα, θα στεγασθή στο νεοκλασσικού ρυθμού κτίσμα, που βρίσκεται δεξιά του εισερχομένου, όπου και θα ανεγερθή το επιβλητικόν Ηρώον των ανδρών των Σωμάτων Ασφαλείας. Το μουσείο θα είναι προσιτό σ' Έλληνες και ξένους επισκέπτες, σ' ένα καθημερινό μνημόσυνο του Συντάγματος Μακρυγιάννη και των ηρώων του. Σ' ένα μνημόσυνο μελέτης της πραγματικής ιστορίας εκείνων των ημερών.

Εδώ, ας μου επιτραπή επίσης να επισημάνω, πως εκδηλώσεις σαν το σημερινό μνημόσυνο έχουν κάκιστα χαρακτηρισθή από μερικούς σαν «εορτές μίσους». Οι ίδιοι άνθρωποι λέγουν ότι παρόμοιες γιορτές δεν συμβάλλουν εις «την λήθην». Τους ερωτώ λοιπόν : Τί πράττουν οι ίδιοι χάριν αυτής της λήθης; Τους ερωτώ, αν ο πακτωλός των ιδικών των καθημερινών εκδόσεων της παραποιημένης ιστορίας - ιστορίας, που τραγικοί πρωταγωνισταί φοβερών ημερών, παρουσιάζονται σαν εθνικοί ήρωες - αν αυτός συμβάλλει εις την «λήθην». Τους ερωτώ επίσης, αν αι ερυθραί αφίσσες που ζητωκραυγάζουν τον κόκκινο Δεκέμβρη - αν κι αυτές συμβάλλουν στην «λήθη». Η λήθη δεν μπορεί να είναι μονόπλευρος, «λήθη» δεν είναι ηλιθιότης. Ούτε η αμνηστεία συνεπάγεται αμνησίαν.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Θα έλεγα, λοιπόν, πως όχι τα μνημόσυνα των ηρώων, που είναι απλώς υπενθυμίσεις της ιστορίας, προς αποφυγήν της επαναλήψεως των λαθών - αλλά άλλες εκδηλώσεις είναι πηγές μίσους. Αυτές δε είναι οι ποικίλλες, πολιτικής υποκινήσεως, διαταράξεις της Δημοσίας Τάξεως και οι παραποιήσεις της ιστορίας που ενοχλούν και εξοργίζουν. Αυτές είναι οι εκδηλώσεις που δημιουργούν ψυχολογικές αντιδράσεις με κατάληξι την αναζωπύρωσι των παθών. Θα εκμεταλλευθώ, λοιπόν, την παρούσαν ευκαιρίαν για να συστήσω προς όλας τας πλευράς αποφυγήν παρομοίων ενεργειών, εμπρηστικών συνθημάτων και ακροτήτων. Ώστε να μπορέση η χώρα μας να παραμείνη, όπως είναι σήμερα, ζηλευτή νησίδα ηρεμίας, σ' ένα κόσμο που σπαράσσεται από τα πάθη και τον αναρχισμόν.

Εις τον εορτασμόν παρέστησαν ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Σεραφείμ, οι υπουργοί Εθνικής Αμύνης και Συγκοινωνιών κκ. Ευ. Αβέρωφ και Χρ. Στράτος, οι υφυπουργοί Εθνικής Αμύνης και Συγκοινωνιών κκ. Ηλ. Παπαηλιού και Γ. Μούτσιος, ο γεν. γραμματεύς του υπ. Δημ. Τάξεως κ. Κ. Σαψάλης, ο αρχηγός του ΓΕΕΘΑ στρατηγός Ιω. Ντάβος, ο αρχηγός του ΓΕΣ αντιστράτηγος Αγ. Γκράτσιος, ο αρχηγός του ΓΕΝ αντιναύαρχος Σπ. Κονοφάος, ο αρχηγός του ΓΕΑ αντιπτέραρχος Π. Οικονόμου, ο διοικητής της ΑΣΔΕΝ αντιστράτηγος Γ. Βοργιάς, οι αρχηγοί των Σωμάτων Ασφαλείας κκ. Ν. Κουτσιανάς της Χωροφυλακής, Θ. Τζήμας της Αστυνομίας Πόλεων και Κ. Γκίκας του Πυροσβεστικού, άλλοι επίσημοι, βουλευταί, οι συγγενείς των πεσόντων κατά τας μάχας, οι επιζώντες πολεμισταί του Συντάγματος και πλήθος κόσμου.

Ο λόγος, για τον οποίο δημοσιεύσαμε ολόκληρο το λόγο του συγγραφέα των «Δικτύων της Τασκένδης», αλλά και της «Κατασκοπείας» (κυκλοφόρησε από το γραφείο εκδόσεων του ΓΕΣ), Αν. Μπάλκου, δεν ήταν μόνο η θέση της Νέας Δημοκρατίας απέναντι στην Εθνική Παράταξη και γενικότερα την άκρα δεξιά, αλλά το γεγονός ότι αυτού του είδους τα μνημόσυνα (πάνω από 50 το χρόνο), δεν είναι απλές εκδηλώσεις και ευκαιρίες συγκέντρωσης των δεξιών, αλλά αποτελούν μια από τις βασικές εκφράσεις της ιδεολογίας τους που εδράζεται, κύρια και πρωταρχικά στον αχαλίνωτο (έστω κι αν μιλούν για «λήθη») αντικομμουνισμό.

Φυσικά, το μόνο που δεν γίνεται στις (και με τις) εκδηλώσεις αυτές, είναι η «υπενθύμιση της ιστορίας». Χαρακτηριστικά, αναφέρουμε την ανελλιπή παρουσία στα «μνημόσυνα του Συντάγματος Μακρυγιάννη» ατόμων που δεν είχαν καμμία - ή μάλλον είχαν κάκιστη - σχέση με τους εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες, όπως του Γ. Τριαντόπουλου (για την «εθνική» του δράση μέσα απ' τις γραμμές της ...ΕΣΠΟ (!), γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος) και πολλών άλλων προδοτών, δοσιλόγων, μαυραγοριτών, του είδους που, μετά από κάθε περιπέτεια του τόπου, βγαίνουν και διεκδικούν «πατριωτικούς φωτοστέφανους».

Εκτός των παραπάνω, βέβαια, αυτά τα μνημόσυνα χρησιμοποιούνται από την παραδοσιακή και την άκρα δεξιά για να «θυμούνται» - όποτε τους συμφέρει - πως οι «εθνικοί αγωνιστές» ή οι «άνδρες των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας δεν έχουν δικαιωθεί». Και βέβαια, οι πολιτικάντηδες σπεύδουν να τους ...δικαιώσουν.

Έτσι, την ίδια μέρα (4/12/1977) σε άλλη σελίδα του ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, δημοσιεύεται η ακόλουθη συνέντευξη του Χρήστου Αποστολάκου, πρώην υπουργού δημόσιας τάξης και νεοεκλεγέντος βουλευτού της Εθνικής Παρατάξεως στην Α' περιφέρεια της Αθήνας :

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
κ. Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΥ
Η Εθνική Παράταξις θα αναλάβη αγώνα υπέρ των Σωμάτων Ασφαλείας
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΙΛΥΘΟΥΝ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Μέχρι τώρα τα Σώματα Ασφαλείας δεν είχον φωνήν εις την Βουλήν. Αραιά και που κάποιος βουλευτής κάτι έλεγε. →→→

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

→→→ Ήδη ένα κόμμα - η Εθνική Παράταξις - θα αγωνισθή εις το Κοινοβούλιον δια τα προβλήματα των Σωμάτων Ασφαλείας, τα οποία ως εκ της φύσεως της αποστολής των δεν είναι εις θέσιν να διεξαγάγουν διεκδικητικούς αγώνας. Ο βουλευτής Αθηνών της Εθνικής Παρατάξεως και πρώην υπουργός Δημοσίας Τάξεως, κ Χρήστος Αποστολάκος, εις συνέντευξιν που παρεχώρησε προς τον «Ελεύθερον Κόσμον», τονίζει μεταξύ άλλων, ότι επιβάλλεται να αποκατασταθή, αμέσως και αντί πάσης θυσίας, το γόητρον των Σωμάτων Ασφαλείας, ενώ παραλλήλως πρέπει να επιλυθούν συντόμως τα κυριώτερα προβλήματα που απασχολούν, επαγγελματικώς, τους άνδρας και αξιωματικούς που νυχθημερόν στηρίζουν την ασφάλειαν του Κράτους. Ο κ. Αποστολάκος, αφού επισημαίνει την ηθικήν πλευράν των επί τριετίαν αδίκων επιθέσεων [1] κατά των Σωμάτων Ασφαλείας, εν συνεχεία αναφέρεται εις τα φλέγοντα προβλήματα που απασχολούν τους άνδρας και αξιωματικούς των Σωμάτων Ασφαλείας, προτείνει λύσεις δι' έκαστον εξ αυτών. Το πλήρες κείμενον της συνεντεύξεως του κ. Αποστολάκου έχει ως ακολούθως :

ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Κύριε Αποστολάκο, υπήρξατε υπουργός Δ. Τάξεως το 1965 και 1966 [2] και τότε, ως γνωστόν, ησχολήθητε με πολλά φλέγοντα προβλήματα των Σωμάτων Ασφαλείας. Τώρα εξελέγητε βουλευτής Αθηνών της «Εθνικής Παρατάξεως» και είναι φυσικόν και εκ της παλαιάς υπουργίας σας, αλλά και εκ της συνεχούς έκτοτε παρακολουθήσεώς σας να γνωρίζετε καλύτερον παντός άλλου ποία είναι σήμερον τα απασχολούντα εκκρεμή προβλήματα στα Σώματα Ασφαλείας. Ποίαν θέσιν θα λάβετε εις την Βουλήν δια την προβολήν και υπεράσπισίν των ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Είναι γεγονός ότι επί υπουργίας μου εθεσπίσθησαν πολύτιμοι θεσμοί δια τα Σώματα Ασφαλείας, όπως η δωρεάν ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψις, το 50λεπτον των εισιτηρίων του ποδοσφαίρου δια την επικουρικήν σύνταξίν των, η 15νθήμερος ανάπαυσις, το θερινόν υποκάμισον κι άλλα. [3]

Έκτοτε και μέχρι σήμερον, τα μέτρα που ελήφθησαν δεν επέλυσαν τα ουσιαστικά προβλήματα των οργάνων της Ασφαλείας και της Τάξεως, τα οποία εν τω μεταξύ πολλαπλασιάσθησαν και κατέστησαν εν τω συνόλω των επείγοντα.

ΕΡ. : Μπορείτε να προσδιορίσητε συγκεκριμένα τα κυριώτερα εκ των προβλημάτων αυτών ;

ΑΠ. : Θα διιρέσω την απάντησίν μου εις δυο μέρη, εξ ίσου σπουδαία. Το ένα αφορά την ηθικήν πλευράν του όλου ζητήματος και το άλλο την υλικήν.

Και προεκλογικώς και σήμερα έλαβα και λαμβάνω δεκάδες υπομνημάτων των Σωμάτων Ασφαλείας. Θα παραθέσω εξ όλων αυτών μιαν μικράν περικοπήν, η οποία αποτελεί και την πεμπτουσίαν της όλης υποθέσεως :

«...Προσφέρομεν την υγεία μας, την ζωή μας για ψίχουλα και δεχόμαστε λοιδωρίες και περιφρόνησι, κατηργήθησαν κεκτημένα δικαιώματα, κάθε μέρα καινούργια καθήκοντα και λιγώτερες απολαυές. Είμαστε άνθρωποι και καλοί Έλληνες. Ανθρωπιά και δικαιοσύνη για τον χωροφύλακα, τον αστυφύλακα και τον πυροσβέστη και μεις δίνουμε τον εαυτό μας για λίγη κατανόησι, για λίγη καλωσύνη....».

Η περικοπή αυτή αποδεικνύει εις ποίαν ψυχολογικήν κατάστασιν ευρίσκονται σήμερα τα τιμημένα αυτά παιδιά των Σωμάτων Ασφαλείας.

Και πράγματι, από την μεταπολίτευσιν του 1974 και μέχρι σήμερα, κάτω από την ανοχήν της κυβερνήσεως και χωρίς καμμία ουσιαστική προστασία της, τα Σώματα Ασφαλείας δέχονται καθημερινώς λοιδωρίας, ύβρεις, προπηλακισμούς και συκοφαντίας από τους αναρχικούς [4], από τον κίτρινον Τύπον και από μερίδα της Βουλής ακόμη. Σωρεία μηνύσεων εναντίον δικαίων και αδίκων, με αποτέλεσμα να σύρωνται στα δικαστήρια ομαδικώς [5]. Ο χαρακτηρισμός του βασανιστού έχει γίνει συνώνυμος με τους άνδρας των Σωμάτων Ασφαλείας συλλήβδην, από εκείνους που έχουν συμφέρον από τον εξευτελισμόν των. Ευρίσκονται σήμερον εις ψυχολογικήν θέσιν ώστε να διστάζουν ακόμη και το πλέον τυπικόν καθήκον των να εκτελέσουν. Απαγωγαί αστυνομικών οργάνων [6], καθημεριναί επιθέσεις εναντίον των, ακόμη και εν ψυχρώ δολοφονία [7] και τόσα άλλα συνθέτουν την εικόνα της σημερινής καταστάσεως κάτω από την οποίαν ευρίσκονται οι άνδρες των Σωμάτων Ασφαλείας.

Είναι το κυριώτερον πρόβλημά των, ακόμη σπουδαιότερον και από τα άλλα σπουδαία υλικά προβλήματα.

Εις την κυβέρνησιν, εις την Βουλήν και εις κάθε άνθρωπον τίθεται σαν ένα από τα σπουδαιότερα καθήκοντά των, να αποκαταστήσουν με κάθε δύναμιν και με κάθε θυσίαν το γόητρον των Σωμάτων Ασφαλείας. Τα τιμημένα αυτά παιδιά είναι παιδιά του λαού [8] και σαρξ εκ της σαρκός του. Είναι οι σκληρότερον εργαζόμενοι Έλληνες και οι ολιγώτερον αμειβόμενοι. Είναι εν τούτοις εκείνοι οι άνδρες εις τους οποίους η Πολιτεία έχει αναθέση να υπερασπίζουν τα ιδανικά του Έλληνος πολίτου και την ζωήν του, την τιμήν του και την περουσίαν του. Υψίστη και ιερά αποστολή, εις την οποίαν, όμως, δια να ανταποκριθούν πρέπει και η Πολιτεία και οι υπεύθυνοι και ο λαός να τα περιβάλη με τιμήν, με στοργήν και με προστασίαν. Τα όργανα των Σωμάτων Ασφαλείας δεν θέλουν να είναι τύραννοι, αλλά δεν θέλουν όμως και ποτέ άλλοι να τα τυραννούν, να τα προπηλακίζουν και να τα συκοφαντούν.

Εξύψωσις του γοήτρου και του ηθικού των Σωμάτων Ασφαλείας, των οργάνων δηλαδή του κράτους, δηλαδή του ιδίου του κράτους [8], είναι το πρώτιστον καθήκον όλων μας.

Και προς την κατεύθυνσιν αυτήν, ως είναι φυσικόν, και εις την Βουλήν και οπουδήποτε ευρίσκομαι θα αγωνισθώ με όλην μου την δύναμιν.

ΤΑ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Και τώρα εισέρχομαι εις το δεύτερον μέρος · εις τα υλικά δηλαδή προβλήματα των Σωμάτων Ασφαλείας, τα οποία δύνανται να διιρεθούν εις γενικά και εις κλαδικά, και τα κυριώτερα των οποίων θα αναφέρω εν συνεχεία.

1. **Επιβάλλεται να χορηγηθή πρόσθετος αμοιβή 75 % δια την προσφερομένην εργασίαν τας Κυριακάς και τας εξαιρεσίμους ημέρας και 25 % δια την νυκτερινήν εργασίαν.**

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

---

[1] Αυτές οι «άδικες», κατά τον Αποστολάκο, επιθέσεις, δεν είναι παρά οι καταγγελίες εναντίον αστυνομικών και χωροφυλάκων για το πραγματικό όργιο των δολοφονιών και των βασανιστηρίων (αλλά και εκβιασμών, δωροληψιών κλπ.) που διέπραξαν (τουλάχιστον η συντριπτική πλειοψηφία των «ανδρών» των σωμάτων ασφαλείας) επί χούντας.

[2] Στις κυβερνήσεις, δηλαδή, των αποστατών.

[3] Παρ' όλες αυτές τις γενναιόδωρες παροχές του 1965 και του 1966, ένα χρόνο αργότερα, οι «άνδρες» των σωμάτων ασφαλείας, μεταβάλλονται σε φανατικά όργανα της δικτατορίας κι ακόμη - σε αρκετές περιπτώσεις - βασανιστές και εκτελεστές των ευεργετών τους. (Αυτό το τελευταίο, οπωσδήποτε δεν ισχύει για τον Αποστολάκο που, επί χούντας, απέφυγε επιμελώς να «στιγματιστεί ως αντιστασιακός»).

[4] Είναι η εποχή που πρωτακούγεται το «ΜΠΑΤΣΟΙ, ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ, ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ !» και σιγοψιθυρίζεται το «ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΠΟΥΛΑΝΕ ΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ», που σε λίγο θα γίνει αφίσα.

[5] Ένας από τους μάρτυρες υπεράσπισης των βασανιστών, πάντως, ήταν κι ο αρχηγός του Αποστολάκου, Στέφανος Στεφανόπουλος.

[6] Αναφέρεται προφανώς στην «απαγωγή» - όπως είχε χαρακτηριστεί από τον δεξιό τύπο - και στον ξυλοδαρμό του βασανιστή Χριστόφορου Σαρδελή ή Τανάλια, από τον σημερινό υπουργό Στέφανο Τζουμάκα. Αχ, *πούσουν νειότη πούδειχνες πως θα γινόμουν άλλος*...

[7] Σαφής αναφορά στην εκτέλεση του Μάλλιου.

[8] Αναρωτιόμαστε αν το είπε πρώτος ο Αποστολάκος ή πρώτη η Αριστερά.

[9] Δεκαπέντε χρόνια αργότερα, την ίδια φράση επανελάμβανε ο επίσης αποστάτης και νυν «επίτιμος» της Νέας Δημοκρατίας, Κώστας Μητσοτάκης. *Συγκοινωνούντα δοχεία*...

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Πρέπει να σημειωθή ότι είναι οι μόνοι εργαζόμενοι Έλληνες που δεν λαμβάνουν τας ανωτέρω αμοιβάς. Εμφανίζεται δε, ακόμη, το τραγελαφικόν και οξύμωρον σχήμα, να διατάσσεται ο αστυφύλαξ ή ο χωροφύλαξ ή άλλος βαθμοφόρος να συλλάβη τον παραβάτην εργοδότην διότι απασχολεί παρανόμως ή δεν καταβάλλει την νόμιμον επί πλέον αμοιβήν εις τους εργάτας του δια τας Κυριακάς και την νυκτερινήν εργασίαν, ενώ συγχρόνως ουδεμίαν παρομοίαν αμοιβήν λαμβάνει το εν λόγω αστυνομικόν όργανον δια την υπ' αυτού προσφερομένην ομοίαν εργασίαν.

2. Να καθιερωθή η εβδομαδιαία ανάπαυσις εις τους αξιωματικούς και τους άνδρας των Σωμάτων Ασφαλείας. Διότι είναι απαράδεκτον να είναι οι μόνοι εργαζόμενοι Έλληνες οι οποίοι στερούνται της εν λόγω αναπαύσεως, η οποία είναι καθιερωμένη δι' όλους τους υπαλλήλους και τους εργάτας, είτε εργάζονται εις το Δημόσιον, είτε εργάζονται εις ιδιωτικάς επιχειρήσεις.
3. Να ορισθή 6ωρος συνεχής εργασία ανά 24ωρον.
4. Να χορηγηθούν οι οικονομικοί βαθμοί (οικονομικαί διαβαθμίσεις). Εις τα 8 χρόνια του υπενωμοτάρχου, υπαρχιφύλακος και του αντιστοίχου εις την πυροσβεστικήν υπηρεσίαν, εις τα 16 του ενωμοτάρχου, αρχιφύλακος και του αντιστοίχου εις τους πυροσβέστας και εις τα 24 του ανθυπαστυνόμου και του αντιστοίχου εις τους πυροσβέστας.
5. Να ενσωματωθούν εις τον μισθόν τα διάφορα επιδόματα, εις τρόπον ώστε να λαμβάνωνται υπ' όψιν εις τον καθορισμόν της συντάξεως, της οποίας το ύψος πρέπει να καθιερωθή παγίως εις τα 80 % του εκάστοτε μισθού των εν ενεργεία.
6. Να τροποποιηθούν αι ασφαλιστικαί διατάξεις των κλαδικών ταμείων όλων των κλάδων των Σωμάτων Ασφαλείας και να αναπροσαρμοσθούν οι πόροι των, εις τρόπον ώστε αι ασφαλιστικαί παροχαί να αναπροσαρμόζωνται αναλόγως εκάστοτε.
7. Να ασφαλισθούν υπό του κράτους τα διάφορα υπηρεσιακά αυτοκίνητα, περιπολικά, κλπ., διότι είναι αδιανόητον να ευθύνεται το όργανον της τάξεως, εν τη εκτελέσει του καθήκοντός του, δια κάθε πιθανήν βλάβην ή του αυτοκινήτου ή οιουδήποτε άλλου.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ»

Τα ανωτέρω είναι τα γενικότερα προβλήματα που απασχολούν και καλύπτουν το σύνολον των θεμάτων των ανδρών των Σωμάτων Ασφαλείας. Είναι και πλείστα άλλα που αφορούν κλαδικά αιτήματα και των ανδρών και των αξιωματικών και τα οποία θα αναπτυχθούν λεπτομερώς εν καιρώ ενώπιον των αρμοδίων.

Προσωπικώς δεν έχω βεβαίως σήμερον την δυνατότητα της επιλύσεως των ανωτέρω και των άλλων λοιπών αιτημάτων. Είμαι όμως αποφασισμένος να μην παραλείψω ούτε μιαν στιγμήν, ούτε μιαν ευκαιρίαν που να μην φέρω τα αιτήματα αυτά εις την δημοσιότητα. Και εις την Βουλήν η φωνή της «Εθνικής Παρατάξεως» μαζί με την υπεράσπισιν και των άλλων ιερών προβλημάτων άλλων εργαζομένων τάξεων, θα ακούεται πάντοτε έντονος και σταθερά μέχρις ότου η κυβέρνησις και οι αρμόδιοι αντιληφθούν, επί τέλους, τί οφείλουν να πράξουν δια να ικανοποιήσουν τα στοιχειώδη αλλά φλέγοντα προβλήματα των οργάνων εκείνων εις τα οποία στηρίζεται η ασφάλεια του κράτους, η προστασία των θεσμών και η εξασφάλισις της ησυχίας, της γαλήνης και της τάξεως των Ελλήνων πολιτών.

Τέλος, δηλώ, μια εκ των πρώτων μου επερωτήσεων που θα καταθέσω εις την Βουλήν θα περιλαμβάνη τα ανωτέρω θέματα και όλα τ' άλλα κλαδικά τοιαύτα των Σωμάτων Ασφαλείας.

Παράλληλα με το κόμμα, κινητοποιείται και η νεολαία του, φυσικά στα ίδια «εθνικά-πατριωτικά» πλαίσια. Διαβάζουμε στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ της 17/12/1977 :

ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ν.Ε.Π. ΚΥΨΕΛΗΣ

Εις τα γραφεία της Ε.Ν.Ε.Π. Κυψέλης (Πλατεία Κυψέλης) την Κυριακήν, 18 Δεκεμβρίου 77, και ώραν 7.30΄ μ.μ., θα λάβη χώραν εκδήλωσις των νέων της με προβολήν ταινιών και ομιλίας Εθνικού περιεχομένου, με θέμα «Δεκέμβριος 1944».

Εις την τελετήν θα παρευρεθούν μέλη και φίλοι της «Ε.Π.» και αντιπροσωπεία της Κεντρικής Διοικήσεως της Ε.Ν.Ε.Π. και θα εγκαινιασθή έκθεσις βιβλίου που θα διαρκέση μια εβδομάδα.

Καλούνται οι Έλληνες Πατριώτες, όπως πλαισιώσουν την νεανική αυτή εκδήλωση με την παρουσία τους.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Στο ίδιο φύλλο (17/12/1977) του ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, δημοσιεύονται και οι επί των προγραμματικών δηλώσεων θέσεις της Εθνικής Παρατάξεως, όπως τις ανέλυσε στη Βουλή, στις 15/12/1977, ο Σπύρος Θεοτόκης. Διαβάζουμε :

ΠΡΟΧΘΕΣ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ

Το πλήρες κείμενον της αγορεύσεως του κ. Σπ. Θεοτόκη εις την Βουλήν

Αργά την νύκτα της Πέμπτης, κατά την συζήτησιν των προγραμματικών δηλώσεων της κυβερνήσεως εις την Βουλήν, εδόθη ο λόγος εις τον κ. Σπ. Θεοτόκην, κοινοβουλευτικόν εκπρόσωπον της «Εθνικής Παρατάξεως». Λόγω του προκεχωρημένου της ώρας, δια τεχνικούς λόγους δεν κατέστη δυνατόν να δημοσιευθή η ομιλία του κ. Θεοτόκη χθες εις τον «Ελεύθερον Κόσμον». Κατωτέρω δημοσιεύομεν το πλήρες κείμενον της ομιλίας του κ. Θεοτόκη :

«Κύριοι βουλευταί, ο προ ολίγου αγορεύσας ενώπιον υμών (σ.σ. ο υπουργός Προεδρίας κ. Κων. Στεφανόπουλος [1]) σας ανέπτυξε όχι μόνον πολιτικάς σκέψεις, αλλά και ωρισμένος πολιτικάς φιλοσοφίας. Η αγόρευσίς του υπήρξε πράγματι αρίστη. (Χειροκροτήματα εκ της πτέρυγος του ΠΑΣΟΚ). Αλλά η αγόρευσις αυτή, παρά την εκλεκτή της ποιότητα, δεν ήλλαξε την μορφήν της συζητήσεως.

Η συζήτησις, κύριοι βουλευταί, των προγραμματικών δηλώσεων της κυβερνήσεως εξήλθε του προορισμού της. Διότι ο μεν κ. Πρόεδρος της κυβερνήσεως [2] δια μακρών ανέπτυξε τί θα κάνη, με πολλούς πλατυασμούς και συνέδεσε αναμφιβόλως κατά την ουσίαν την παρελθούσαν τριετίαν της διακυβερνήσεώς του και την σημερινήν πολιτικήν κατάστασιν.

Αντιστρόφως, ο κύριος αρχηγός της μείζονος αντιπολιτεύσεως [3], αγορεύσας και αυτός με πλήρη επιστημονικότητα, την οποίαν άλλωστε διαθέτει, ήλθεν εις το βήμα, όχι μόνον κάνων κριτικήν των προγραμματικών δηλώσεων της κυβερνήσεως, αλλά ταυτοχρόνως ανέπτυξε και το ιδικόν του πρόγραμμα.

Υπό την έννοιαν αυτήν, αξιότιμοι κκ. συνάδελφοι, νομίζω ότι δικαιούμαι να είπω ότι η συζήτησις επί των προγραμματικών δηλώσεων εξέφυγε του προορισμού της, ο οποίος προορισμός ήτο να ακουσθή η κυβέρνησις και να ακουσθή η αντιπολίτευσις κρίνουσα, επικρίνουσα ή επιβραβεύουσα τας απόψεις της κυβερνήσεως.

Δεν θα σας απασχολήσω, κκ. συνάδελφοι, επί πολύ. Θα περιορισθώ μόνον εις ωρισμένα σημεία των προγραμματικών δηλώσεων, αλλά και των παρατηρήσεων της μείζονος αντιπολιτεύσεως. Υπήρξε αναμφισβητήτως, κκ. βουλευταί, κοινή αναγνώρισις, ότι η εθνική οικονομία πάσχει από πληθωρισμόν. Και είναι ανάγκη άπαξ δια παντός να σταματήση αυτή η επανειλημμένως προβαλλομένη σύγκρισις, ότι τάχα η ελληνική κατάστασις είναι καλυτέρα των άλλων χωρών [4].

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

1. Πρόκειται για τον σημερινό πρόεδρο της δημοκρατίας.
2. Δηλαδή, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής.
3. Ο Ανδρέας Παπανδρέου.
4. Αυτού του είδους η σύγκριση αποτελεί πάγια μέθοδο με την οποία η εξουσία προσπαθεί να εξαπατήσει τους εξουσιαζόμενους. «Άκρον άωτον» αυτής της μεθόδου ήταν η επί χούντας «διαπίστωση» πως «Οι Σουηδοί που έχουν λύσει τα προβλήματά τους, αυτοκτονούν...». Όσο για την αντιπληθωριστική μανία, παραπέμπουμε στον σημερινό «σοσιαλιστή» υπουργό οικονομίας και οικονομικών, Γιάννο Παπαντωνίου.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Εμέ, κκ. βουλευταί, δεν με ενδιαφέρει τί συμβαίνει εις άλλας χώρας, καθ' ο μέτρο αυτά που συμβαίνουν εκεί δεν επηρεάζουν αποφασιστικώς αυτά που συμβαίνουν εις τον τόπον μας. Εμέ, με ενδιαφέρει η πορεία της οικονομίας κρινομένη υπό το πρίσμα της ελληνικής πραγματικότητος.

Όπως γνωρίζετε πάντες, ο πληθωρισμός έχει πολλάς αφετηρίας. Είναι βεβαίως η πιστωτική πολιτική. Είναι βεβαίως αι συνθήκαι εισαγωγών και εξαγωγών, είναι αι τιμαί των προϊόντων, είναι αι επιρροαί διαφόρων συντελεστών της διαμορφώσεως των τιμών αυτών, αλλά είναι κυρίως και αναμφισβητήτως τα παθητικά ανοίγματα της δημοσίας διαχειρίσεως, δηλαδή το παθητικόν του τακτικού προϋπολογισμού, του προϋπολογισμού των επενδύσεως, αλλά ταυτοχρόνως και των παραλλήλων διαχειρίσεων.

Όπως γνωρίζετε πάντες, ο ταμίας του Δημοσίου είναι η Τράπεζα της Ελλάδος. Η Τράπεζα της Ελλάδος προκαταβάλλει χρήματα εις το Δημόσιον. Υποτίθεται ότι εκ των τακτικών εσόδων θα καλυφθή αυτή η προκαταβολή. Εφ' όσον δεν καλύπτεται, δημιουργείται άνοιγμα πληθωρικόν. Δι' αυτόν τον λόγον, τόσον ο κ. πρόεδρος της κυβερνήσεως και οι οικονομικοί αυτής παράγοντες, όσον και ο κ. αρχηγός της μείζονος αντιπολιτεύσεως, δεν έπρεπε να εντοπίσουν τας πληθωρικάς πιέσεις, προερχομένας από την τιμήν της εργασίας. Αλλά έπρεπε να αξιώση και να ζητήση από τον κ. πρωθυπουργόν, ο κ. αρχηγός της μείζονος αντιπολιτεύσεως, να μας είπη τί μέτρα και τί σκέψεις έχει η κυβέρνησις δια να περιορίση τα ανοίγματα τα παθητικά των δημοσίων διαχειρίσεων, ώστε εκείθεν να επέλθη η πρώτη αφετηρία περιορισμού των πληθωριστικών πιέσεων.

Ετονίσθη, κκ. συνάδελφοι, και πράγματι είναι αληθές, ότι ο πληθωρισμός είναι κεφαλικός φόρος, ότι πλήττει πολύ περισσότερον τας πτωχοτέρας τάξεις από εκείνας αι οποίαι ευημερούν, ότι πλειστάκις δημιουργεί ωρισμένα προνόμια, ωρισμένα συμφέροντα, αλλά, εν πάση περιπτώσει, ως καθολικόν φαινόμενον της οικονομίας δεν μπορεί να απαλλάσσεται η κυβέρνησις του τόπου από την επαύξησιν των πληθωριστικών πιέσεων.

Ασθενεί βαρέως η Ε.Ο.Κ.

Πάρα πολλά ελέχθησαν, κκ. βουλευταί, δια την Κοινήν Αγοράν. Θα μου επιτρέψητε να διατυπώσω διάφορον γνώμην. Είναι βέβαιον ότι η οικονομία της Ευρώπης επιβάλλη την συνένωσίν της εις ενιαίον φορέα, δηλαδή εις την δημιουργίαν των προϋποθέσεων της σταθεροποιήσεως και της προόδου της οικονομικής συνεργασίας των Ευρωπαϊκών χωρών. Αλλά είναι εξ ίσου βέβαιον, ότι κατά τας παρούσας περιστάσεις ασθενεί βαρέως η Κοινή Αγορά, διότι δεν έχει κατορθώσει ούτε εις το νομισματικόν θέμα να προχωρήση εις μιαν συνένωσιν εις τρόπον ώστε αι διαφοραί των επικαταλλαγών μεταξύ των εθνικών νομισμάτων να μη βλάπτουν τας συναλλαγάς των ιδίων αυτών χωρών. Και ακόμη εις τον τομέα της Γεωργίας, όπου υποτίθεται ότι έχει επέλθει πρόοδος, πρόοδος τοιαύτη ώστε η μια χώρα να καλύπτη τα παθητικά ανοίγματα της άλλης. Και εκεί ακόμη, κάθε χρόνο διαφαίνονται κίνδυνοι διασπάσεως και αυτής ακόμη της εξαιρετικής εκφράσεως της Κοινής Αγοράς, που είναι η γεωργική πολιτική.

Υπό τοιαύτας συνθήκας, εγώ τουλάχιστον πιστεύω, ότι, ενώ εις απώτερον χρόνον και κατά αναπόδραστον ανάγκην θα χρειασθή να υπάρξη ενότης της Ευρώπης, δεν είναι δυνατόν τα 150 εκατομμύρια της ελευθέρας δημοκρατικής Ευρώπης να μην έχουν ενότητα έναντι των άλλων μεγάλων οικονομικών, κρατικών, εθνικών συγκροτημάτων, όπως είναι αι Ηνωμέναι Πολιτείαι, η Σοβιετική Ένωσις και η Κίνα. Αλλά μέχρις ότου φθάσωμεν έως εκεί, θα υπάρξουν διάφορα στάδια, στάδια δύσκολα, προβλήματα πάρα πολλά, οικονομικά, κοινωνικά, νομισματικά, τα οποία πρέπει μετά μεγάλης προσοχής η κυβέρνησις της χώρας να εκτιμά και να σταθμίζη εις τρόπον ώστε η κάποτε, οψέποτε γίνη - και φοβούμαι ότι θα αργήση πάρα πολύ - πραγματική σύνδεσις ημών με την Κοινήν Αγοράν, να γίνη υπό όρους, οι οποίοι να προστατεύουν τα εθνικά συμφέροντα, να προστατεύουν κυρίως τα συμφέροντα των εργαζομένων τάξεων της Ελλάδος.

Υπό αυτήν την έννοιαν, νομίζω, ότι ο κ. πρόεδρος της κυβερνήσεως - και εν ή περιπτώσει είναι ενημερωμένος, και ο αρχηγός της μείζονος αντιπολιτεύσεως - κάποια στιγμή και κάποια ώρα εις την αίθουσαν αυτήν θα πρέπει να μας πη υπό ποίας συνθήκας και όρους και μέχρι τούδε και εις προβλεπτόν χρόνον πρόκειται να διεξαχθούν αι διαπραγματεύσεις δια την ένωσίν μας με την Κοινήν Αγοράν. Αυτή η συνέχισις της εκφράσεως της επιθυμίας εκ μέρους της κυβερνήσεως, ως εμμονής εις την Κοινήν Αγοράν και της μείζονος αντιπολιτεύσεως, κατ' αρχήν, εγκρινούσης αυτήν την πολιτικήν [1], χωρίς όμως ούτε η κυβέρνησις, ούτε η αντιπολίτευσις να καθορίζη τας προϋποθέσεις τας ειδικάς, τους όρους τους πρακτικούς και τας συνθήκας υπό τας οποίας ενδέχεται και η κυβέρνησις, αλλά υποτίθεται ότι συμπαρίσταται προς τούτο και η αντιπολίτευσις, να γίνη...[2].

ΙΩ. ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑΣ (διακόπτων) : Συγχέετε την ΕΔΗΚ με το ΠΑΣΟΚ [3].

ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ : Παρακαλώ, κ. συνάδελφε, όπως δεν σας διέκοψα και εγώ, να μη με διακόπτετε και εσείς.

Θα πρέπει υπό τοιούτους όρους, κατά την ιδικήν μου κρίσιν, επειδή το θέμα αυτό αφορά την Ελλάδα, δια πάρα πολύν χρόνον και δεν είναι μόνον της μιας πλευράς ή της άλλης, αλλά είναι του συνόλου της αιθούσης αυτής, να υπάρξη και διασαφήνισις πλήρης των προϋποθέσεων και των όρων υπό τους οποίους δεχόμεθα να γίνωμεν μέλη και εμείς των 9 της Κοινής Αγοράς.

Το ΠΑΣΟΚ συναντάται με τους αρνητάς της Δημοκρατίας.

Είναι βέβαιον, κκ. συνάδελφοι, ότι επιδίωξις όλων των κομμάτων είναι η βελτίωσις του βιοτικού επιπέδου του ελληνικού λαού και κυριώτατα των κατωτέρων τάξεων. Υπάρχει όμως βασική απόστασις περί του τρόπου κατά τον οποίον αντιλαμβάνονται διάφοροι της Βουλής πτέρυγες αυτόν τον στόχον της βελτιώσεως της ζωής των Ελλήνων. Υπάρχει η ριζική ιδεολογική διαφορά και πρέπει άπαξ δια παντός να γίνη εκκαθάρισις δημοσία του θέματος, δια να αντιλαμβάνεται ο ελληνικός λαός την πραγματικότητα.

Η πτέρυξ εδώ πιστεύει εις το κοινοβουλευτικό πολίτευμα και η πτέρυξ εκεί - και δεν εννοώ το ΠΑΣΟΚ [4] - μεταχειρίζεται το κοινοβουλευτικό πολίτευμα δια να φθάση εις άλλα αποτελέσματα, δια να φθάσωμεν εις άλλους θεσμούς. Και εις τους άλλους αυτούς θεσμούς, έν τινι μέτρω, συναντάται και το ΠΑΣΟΚ, διότι ο κ. αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, κατά την αποψινήν του αγόρευσιν, δεν παρέλειψε να μας δώση να καταλάβωμεν ότι προχωρεί το ΠΑΣΟΚ εις συγκεκριμένην εθνικοποίησιν μεγάλων κλάδων της παραγωγής [5]. Και εις το σημείον αυτό, δικαιούμαι να υπενθυμίσω εις την Βουλήν, ότι η πολιτική αυτή ευρίσκεται εις απόλυτον ευθυγράμμισιν με την πολιτικήν της Γαλλίας, τον λεγόμενον «κοινόν προγραμματισμόν», όπου οι σοσιαλισταί ευρίσκονται εν πλήρει συμφωνία με τους κομμουνιστάς. Άρα, δικαιούμαι να είπω, όπως ετόνισε και ο πρόεδρος κ. Κανελλόπουλος, ότι υπερβαίνει το ΠΑΣΟΚ τα όρια της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας, προχωρεί πάρα πέρα και δεν έχει κανένα δισταγμόν να συναντηθή με τους αρνητάς της Δημοκρατίας.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

1. Ο Θεοτόκης, φυσικά, δεν γνωρίζει ότι η παραπάνω πρόβλεψή του, σε λίγα χρόνια θα επαληθευθεί και ότι το ΠΑΣΟΚ θα μας βγει «ευρωπαϊστικό».
2. Η αλήθεια είναι, πάντως, ότι παρά τα «πχηρά» συνθήματα κατά της ΕΟΚ και του ΝΑΤΟ, το ΠΑΣΟΚ δεν προχώρησε ποτέ σε καμμιά ενέργεια για ν' αποτρέψει την ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ.
3. Ο Γιάννης Κουτσοχέρας (ομολογουμένως ένας απ' τους λιγοστούς γνήσιους σοσιαλιστές της εποχής) αγανακτεί με τα όσα λέει ο Θεοτόκης περί «κρυπτο-ευρωπαϊσμού» του ΠΑΣΟΚ. Φυσικά, ο Κουτσοχέρας έχει δίκιο. Ο Θεοτόκης αναφέρεται στην ουσία στην Ένωση Δημοκρατικού Κέντρου (ΕΔΗΚ) του Γ. Μαύρου.
4. Αναφέρεται στο ΚΚΕ, αν και «τα λέει της πεθεράς για να τ' ακούει η νύφη...

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Πώς θα βελτιωθή το επίπεδο ζωής

Ας ομιλήσωμεν όμως ολίγον και πέραν του θέματος του τίνι τρόπω είναι δυνατόν να φθάσωμεν εις την βελτίωσιν του επιπέδου της ζωής των Ελλήνων. Μόνον, κκ. βουλευταί, δια της πραγματικής αυξήσεως της παραγωγής. Μη πλανάσθε, άνευ της αυξήσεως της παραγωγής εις όλους τους τομείς, δεν είναι δυνατόν να βελτιωθή το επίπεδον της ζωής των Ελλήνων. Δεν μοιράζει κανείς ό,τι δεν υπάρχει. Πρέπει πρώτα να υπάρξη δια να δύναται τότε να μοιράση. Και δια να επιτευχθή η αύξησις της παραγωγής, πρέπει να υπάρξη επένδυσις. Διότι άνευ επενδύσεων δεν είναι δυνατόν να προχωρήση η εξέλιξις της οικονομίας. Και η επένδυσις αυτή δεν είναι δυνατόν να υπάρξη επαρκής, εάν εντοπίζεται μόνον εις το κεφάλαιον το ελληνικόν. Πρέπει να εμπνεύσωμεν την εμπιστοσύνην εις το μέλλον της οικονομίας του τόπου, εις το μέλλον της κοινωνικής πορείας της Ελλάδος, δια να υπάρξη δυνατότης, εις δημοκρατικά και κοινωνικά πλαίσια, της επανόδου του κεφαλαίου του επενδυτικού, το οποίον, εν πάση περιπτώσει, τα τελευταία χρόνια, ανεξαρτήτως των διαβεβαιώσεων της κυβερνήσεως, έλειψε από το να κάμη την παρουσίαν του ενταύθα [1].

Η Ελλάς και το ΝΑΤΟ

Και ας έλθωμεν εις ωρισμένα θέματα της εξωτερικής πολιτικής.

Κύριοι βουλευταί, θα προσπαθήσω, όσον το δυνατόν σαφέστερα, να απλοποιήσω ωρισμένας σκέψεις μου. Ερώτημα πρώτον, υπάρχει εις την ανθρωπότητα θέμα αμύνης; Και η απάντησις είναι καταφατική. Τεκμαίρεται απ' ό,τι γίνεται και εις τα δυο συγκροτήματα. Και εις το κομμουνιστικόν συγκρότημα, δηλαδή εις την Σοβιετικήν Ένωσιν και εις τους συμμάχους της και από της πλευράς του δημοκρατικού κόσμου [2], με επικεφαλής την Αμερικήν. Υπάρχει θέμα αμύνης, διότι, εις περίπτωσιν κατά την οποίαν θα επαρουσιάζετο ο Δημοκρατικός κόσμος της Δύσεως ως άοπλος, είναι βέβαιον και δεν επιδέχεται αμφιβολίαν ότι το άοπλον μέρος του ελευθέρου και δημοκρατικού κόσμου θα άνοιγε τας ορέξεις του άλλου συγκροτήματος [3].

Υπάρχει, λοιπόν, θέμα αμύνης, αμύνης του ελευθέρου κόσμου έναντι της κατακτήσεως από την άλλην πλευράν. Έναντι αυτής της πραγματικότητος, πού ευρίσκεται η Ελλάς; Αντιλαμβάνεται ότι το θέμα αμύνης την θίγει, ναι ή ου; Εγώ πιστεύω, ότι το αντιλαμβάνεται η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού και, αν τούτο είναι ακριβές, τότε είναι βέβαιον, ότι εις τα συγκροτήματα αυτά του Δυτικού κόσμου, όχι μόνον έχει θέσιν η Ελλάς, αλλά έχει και την υποχρέωσιν να είναι στενότατα συνδεδεμένη με αυτά τα συγκροτήματα και συγκεκριμένα με το ΝΑΤΟ, διότι, κκ. βουλευταί, τας συμμαχίας κανείς δεν τας εμπαίζει, διότι, όταν έλθη η ώρα να τας επικαλεσθή και τας έχει εμπαίξει, δεν θα είναι δυνατόν να τας ανεύρη [4].

Υπό την έννοιαν αυτήν, εγώ πιστεύω, ότι υπήρξε λάθος της κυβερνήσεως η αποχώρησις από το ΝΑΤΟ, δια λόγους πικρίας και συναισθηματισμού. Και εάν ακόμη ήτο ορθή η πολιτική, κκ. βουλευταί, έπρεπεν η Ελλάς να συγκαλέση το Συμβούλιο του ΝΑΤΟ, να παραστή και ο υπουργός των Εξωτερικών της Αμερικής, να καταγγελθή ότι υποπτευόμεθα, επί βάσεων συγκεκριμένων, την ύποπτον συμμετοχήν των εις την εμπλοκήν του Κυπριακού. Αντ' αυτού η Ελλάς απεχώρησε, χωρίς ανταλλάγματα, χωρίς να ενημερώση, χωρίς να κατηγορήση και ευρέθη σήμερον εκτός του νυμφώνος της Συμμαχίας εις βλάβην, κατά την ιδικήν μου γνώμην, των εθνικών συμφερόντων της Ελλάδος. Και αν, αντιστρόφως, είχε καλέσει το Συμβούλιο της Συμμαχίας, είχε προβάλει τας αξιώσεις, παρόντος και του τότε υπουργού των Εξωτερικών των ΗΠΑ κ. Κίσσινγκερ, θα ήτο διάφορος η θέσις της Ελλάδος έναντι των κρισίμων προβλημάτων της και συγκεκριμένα του Κυπριακού [5].

Το Κυπριακόν

Και επί του Κυπριακού δεν θα διστάσω να είπω, κατά την ιδικήν μου γνώμην, ότι το πρόβλημα αυτό, οσονδήποτε και αν είναι ιδιότυπον, έχει μια ειδική μορφή.

Υπήρξε μια σύγκρουσις Ελλήνων και Τούρκων εις το έδαφος, θεωρητικώς και πραγματικώς, ενός ανεξαρτήτου κράτους μέλους των Η. Ε. Αλλά υπήρξε σύγκρουσις Ελλήνων και Τούρκων και, από την στιγμήν εκείνην, ηθική υποχρέωσις και πολιτικόν συμφέρον ήτο, η Ελλάς να αναλάβη ευθέως εις τα πλαίσια του ΝΑΤΟ την διεκδίκησιν των δικαιωμάτων της έναντι της Τουρκίας, θα έπρεπε, δηλαδή, η Ελλάς να συγκαλέση το Συμβούλιον και να πη: «Κύριοι, εδώ είμαστε σύμμαχοι. Οι σύμμαχοι μας επετέθησαν. Εμείς υπέστημεν ωρισμένας συμφοράς εκ της αιτίας αυτής και πρέπει η Συμμαχία να ξεκαθαρίση αν, ναι ή όχι, θα υποστηριχθή η έννοια της συμμαχικής αλληλεγγύης, ή αν η Συμμαχία είναι απλούστατα μια λέξις κενή περιεχομένου». Δεν έπραξεν όμως αυτό η ελληνική κυβέρνησις και συμφωνούν αυτήν την στιγμήν και η κυβέρνησις και η αντιπολίτευσις. Η μεν κυβέρνησις μαλακώτερα, η δε αντιπολίτευσις εντονώτερα, όπως άλλωστε είναι και φυσικό, να θεωρή και να υπογραμμίζη την ευθύνη των ΗΠΑ εις τα γενόμενα τότε [6]. Αλλά εγώ θα είπω από το βήμα αυτό, ότι, ανεξαρτήτως των συμφερόντων της Ελλάδος, που είναι με την Δύσιν, που είναι επομένως και με την ηγεσία της Δύσεως, τας Ηνωμένας Πολιτείας, τα όσα συνέβησαν το 1974, αν θέλετε, αφορούν την κυβέρνησιν των ΗΠΑ [7]. Ουδαμόθεν είναι δυνατόν να υποστηριχθή ότι ο αμερικανικός λαός ήτο σύμφωνος, αν τυχόν υποθέσωμεν ότι απεδεικνύοντο ως αληθή τα επιχειρήματα της ευθύνης της αμερικανικής κυβερνήσεως [8]. Και αν ακόμη υπάρξουν τινές, που την ευθύνην αυτήν την πιστεύουν - εγώ δεν την πιστεύω - διότι πιστεύω ότι πολλά είχαν συμβεί, τα οποία και ανεφέρθησαν απόψε από το βήμα αυτό και εις την αίθουσαν αυτήν, δια να ειδοποιηθούν καταλλήλως εις την Κύπρον, ότι επρόκειτο να γίνη κάποια ανωμαλία. Εκ μέρους των Αμερικανών προήλθεν η ειδοποίησις αυτή και αποδεικνύει, τουλάχιστον, ότι δεν επεδιώκετο αυτή η εξέλιξις. Αλλ' εν πάση περιπτώσει, αυτό είναι θέμα ευθύνης της κυβερνήσεως της τότε και δεν μπορεί να είναι θέμα της κυβερνήσεως της νυν. Επομένως, σήμερα, το να ανατρέχωμεν εις τα τότε συμβάντα, δια να κατηγορήσωμεν την αμερικανικήν πολιτικήν, εν τω συνόλω και χωρίς να κάνωμεν διαστολήν του αμερικανικού λαού, αυτό είναι μέγα πολιτικόν σφάλμα και τέτοια πολιτικά σφάλματα, ακόμη χειρότερα, εγένοντο.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

1. Πάγια επιδίωξη όλων των «εθνικιστών» πολιτικών της δεξιάς και της ακροδεξιάς αποτελεί η πάση θυσία προσέλκυση ξένων επενδυτικών κεφαλαίων. Φυσικά, αυτά που θυσιάζονται στο βωμό αυτής της προσέλκυσης είναι τα συμφέροντα των κατοίκων της χώρας και οι ελευθερίες τους. Από το 1981, ο ίδιος στόχος επιδιώκεται, με τις ίδιες θυσίες, και από τους «σοσιαλιστές» πολιτικούς.
2. Στον κατά Θεοτόκη «δημοκρατικό κόσμο» συγκαταλέγεται κι η Ελλάδα της επταετίας 1967-74, η Χιλή του Πινοσέτ, κλπ...
3. Ο «Κομμουνιστικός Κίνδυνος» είναι η άλλη έμμονη ιδέα της ακροδεξιάς, αλλά και της «παραδοσιακής» δεξιάς, τουλάχιστον μέχρι το 1989.
4. Ο Θεοτόκης, βέβαια, δεν λέει πού ήταν το ΝΑΤΟ τον Ιούλιο του 1974, όταν οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις εισέβαλλαν στην Τουρκία.
5. Η άποψη, ότι το Κυπριακό έπρεπε να λυθεί από το ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ και όχι από τον ΟΗΕ, υποστηρίχθηκε από την ελληνική χουντοβασιλική ακροδεξιά (όχι από την καθαρά φασιστική, εθνικιστική μερίδα) και από τον Γλαύκο Κληρίδη (βλ. προ-προηγούμενο τεύχος του Αναρχικού).
6. Από το 1981, ωστόσο, το ΠΑΣΟΚ εγκαταλείπει τις αντι-ΝΑΤΟϊκές θέσεις του.
7. Εδώ, ο Θεοτόκης δεν τηρεί ούτε τα προσχήματα.
8. Το αντιαμερικανικό αίσθημα που εκδηλώνεται μετά την επιβολή της χούντας, το 1967, κορυφώνεται μετά την εισβολή στην Κύπρο, το 1974. Αυτό το αίσθημα είναι που επιβάλει στην κυβέρνηση του Καραμανλή την αποχώρηση από το ΝΑΤΟ. Ο Θεοτόκης (και γενικά οι ακροδεξιοί) προσπαθεί να μειώσει αυτό το αίσθημα, κάνοντας τη - σωστή άλλωστε - διάκριση κυβέρνησης / λαού. Το ίδιο έκαναν οι ακροδεξιοί κι απέναντι στο γερμανικό λαό και το χιτλερικό καθεστώς. Ποτέ, ωστόσο, δεν έκαναν αυτή τη διάκριση σε σχέση με την Τουρκία, τη Βουλγαρία, την Αλβανία...

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Δεν ηκούσθη ποτέ εις την Ελλάδα, κκ. βουλευταί, ούτε μια λέξις όταν το αμερικανικό Κονγκρέσσο εθέσπιζε το «εμπάργκο» κατά της Τουρκίας.

Επί τέλους, αυτό το «εμπάργκο» το επικαλούμεθα εμείς ως υποστήριξιν των απόψεων της Ελλάδος και, εν τούτοις, ουδέ λέξις εξεφράσθη.

Αντιαμερικανισμός

Πέραν αυτών συνέβησαν και άλλα ατυχήματα. Δεν θα κρίνω τον αντιαμερικανισμόν του ελληνικού Τύπου επί τρία χρόνια. Δεν με ενδιαφέρει, διότι ο Τύπος είναι ελεύθερος να κάνη ό, τι θέλει. Αλλά δεν μπορώ να αφήσω απαρατήρητο ότι, ενώ είμεθα σύμμαχοι εις το ΝΑΤΟ - και το λέγει και η κυβέρνησις και, μάλιστα, επιμένει η κυβέρνησις ότι είναι σύμμαχος με ιδιότυπον σχέσιν - επέτρεψε αδιαμαρτύρητα εις τα λιμάνια της Ελλάδος, μονάδες του Αμερικανικού Στόλου, που υποτίθεται ότι είναι ο κύριος παράγων σταθερότητος εις την Μεσόγειο, και εις τον κόσμο, να αποδοκιμασθούν, να εκδιωχθούν από το έδαφος του συμμάχου [1]. Αυτό, κκ. βουλευταί, ονομάζεται, κατά διαφορετικόν τρόπον, προσβολή της σημαίας και εάν η αμερικανική πολιτική, εν επιγνώσει της ισχύος της, δεν υπογραμμίζη τοιούτου είδους σφάλματα [2], ημείς πρέπει να έχωμεν το σθένος να αντιλαμβανώμεθα τα ελαττώματα και τα σφάλματα αυτά. Δεν γυρεύαμε ο ελληνικός λαός να μη δείξη ότι δεν συμφωνεί με την πράξιν αυτήν, διότι αντιτίθεται εις το εθνικόν συμφέρον της χώρας...

Κ. ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ [3] (διακόπτων) : Εδώ είναι Ελληνική Βουλή, δεν είναι Αμερικανικό Κονγκρέσσο. Κάνετε κάποια σύγχιση.

ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ : Εάν δεν αντιλαμβάνεται ο κ. συνάδελφος ότι ομιλούμεν περί εξωτερικής πολιτικής, λυπούμαι πάρα πολύ, αλλά δεν μπορώ να τον βοηθήσω.

Κ. ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ : Δεν είναι εξωτερική πολιτική.

Σφάλματα και εις το θέμα «Αιγαίον»

ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ : Και έρχομαι τώρα εις την ουσίαν των προβλημάτων. Έρχομαι εις την ουσίαν των διαφορών μας με την Τουρκίαν. Έχομεν το θέμα του Αιγαίου. Και εκεί νομίζω ότι διέπραξεν σφάλματα χειρισμού η ελληνική κυβέρνησις. Διότι, επί τέλους, η προσφυγή εις το δικαστήριον της Χάγης από μας προήλθεν.

Πάει κανείς εις το δικαστήριον χωρίς να υπάρχη θέμα; Δεν είμαι εγώ που το υπεστήριξα πρώτος. Το υπεστήριξε ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ. Αλλά εμένα μου αρέσει εις τας πολιτικάς διαμάχας να αναγνωρίζω όχι μόνον την ικανότητα των αντιπάλων, αλλά και τας ορθάς των αντιλήψεις, όπου υπάρχουν. Πολλά λοιπόν τα λάθη.

Μπήκαν μέσα και επήγαν εις το δικαστήριον της Χάγης. Και τί περίμεναν; Μήπως προσωρινά μέτρα του Ειρηνοδικείου; Δεν εφροντίσαμε να έχωμε το Συνυποσχετικό, άνευ του οποίου δεν είναι δυνατόν να επιληφθή της υποθέσεως το Δικαστήριον. Αλλά όλα αυτά τα λάθη δεν αλλάζουν την ουσία. Η ουσία του προβλήματος, κκ. βουλευταί, είναι ότι αν πράγματι ανήκομεν εις την Δύσιν - κι έτσι σκέπτεται η κυβέρνησις - αν πράγματι ευρισκόμεθα εις πλήρη ιδεολογικήν αντίθεσιν με τα ολοκληρωτικά συστήματα της Αριστεράς, εάν πράγματι αντιλαμβανόμεθα μέχρι ποίου σημείου, όπως είπεν και ο κ. Κανελλόπουλος, υπερβαίνει το ΠΑΣΟΚ τα όρια της σοσιαλδημοκρατίας, τότε πρέπει να είμεθα συνεπείς. Να σταματήσουμε την θεωρία των ειδικών σχέσεων, διότι ειδικαί σχέσεις δεν θα γίνουν ποτέ δεκταί, κκ. βουλευταί, διότι ανοίγουν τη θύραν της αιτήσεως ειδικών σχέσεων και δια τους άλλους συμμάχους. Και είναι εκ του πονηρού η προβολή της αξιώσεως των ειδικών σχέσεων.

Δι' αυτόν τον λόγον, αξιότιμοι κκ. συνάδελφοι, εγώ πιστεύω και το υπεστήριξα και δημοσία και το έγραψα μετά παρρησίας, όπως πάντοτε κάμνω δια τας πολιτικάς μου γνώμας, ήδη από πολλού καιρού, είναι ανάγκη ανεπιφυλάκτως να επιστρέψωμεν το ταχύτερον εις το ΝΑΤΟ δια να υπάρξη κριτής των διαφορών, διότι τότε, οποιαδήποτε και αν υπάρξη απόφασις, θα είναι απόφασις του ελευθέρου και δημοκρατικού κόσμου. Και θα είναι δυνατόν, εγώ έχω απόλυτον περί τούτου πεποίθησιν, να δικαιωθή η Ελλάς, εις τα δίκαιά της αιτήματα,

Όσον αφορά το πολιτικόν θέμα, είναι σαφές. Η κυβέρνησις έχει την πλειοψηφίαν και έχει η αξιωματική αντιπολίτευσις ιδιαίτερον ρόλο να διαδραματίση, λόγω της κοινοβουλευτικής της δυνάμεως.

Αλλά εν πάση περιπτώσει, κκ. βουλευταί, καθ' όσον αφορούν ή εφάπτονται αι πολιτικαί σκέψεις ημών όλων, με θέματα της εξωτερικής πολιτικής, μη πλανάσθε· χρειάζεται να υπάρχη κυβέρνησις της απολύτου πλειοψηφίας όλων των Ελλήνων, διότι όταν συζητάτε με άλλην χώραν δια την αντιμετώπισιν διαφορών και προβλημάτων, μη νομίζετε ότι θα στηριχθή η άλλη χώρα επί του ότι εσείς διαθέτετε την κοινοβουλευτικήν πλειοψηφίαν. Θα σας ζητήση και την συνυπογραφήν των άλλων, δια να υπάρξη ενότης της πολιτικής γραμμής. Τούτ' αυτό θα έπρεπε να το κάμωμεν και εμείς. Η διαφορά μας είναι ότι εμείς θα μείνουμε ακλόνητοι επάνω εις τας θέσεις μας. Και ποίες είναι αι θέσεις μας; Ναι, θα συζητάμε μαζί σας· ναι, θα διαπραγματευόμεθα μαζί σας. Μη μας ζητήσετε όμως να κάνωμεν αβαρία εις βάρος της εθνικής μας ακεραιότητος - το είπα έτσι μετά τόλμης - διότι εν τοιαύτη περιπτώσει θα βρήτε το σύνολον του ελληνικού λαού εναντίον σας. Υπό τοιούτους όρους, ας προχωρήση η κυβέρνησις και εμείς θα την παρακολουθήσωμεν και δεν θα διστάσωμεν ποτέ μετά παρρησίας και εις την κυβέρνησιν να είπωμεν ότι πράττει καλώς και εις την αντιπολίτευσιν να αναγνωρίσωμεν την συμβολήν της εις την διακυβέρνησιν της χώρας.

Εάν παρά ταύτα η κυβέρνησις εξακολουθήση να κάμη σφάλματα μεγάλα, όπως έκαμε με την Παιδείαν, τα οποία είναι ανοικονόμητα, δεν θα διστάσωμεν να την καταγγείλωμεν και εις τον ελληνικόν λαόν, όπως πρέπει (χειροκροτήματα).

1. Αναφέρεται σε αυθόρμητες εκδηλώσεις του κόσμου, καθώς και σε κάποιες εκδηλώσεις οργανωμένες κύρια από την ΚΝΕ, κατά της παρουσίας πλοίων του 6ου στόλου σε ελληνικά λιμάνια (Πρέβεζα κλπ.), λόγω μεταξύ άλλων και των φημών που κυκλοφορούσαν περί μεταφοράς πυρηνικών όπλων.
2. Ο Θεοτόκης εμφανίζεται πιο αμερικανόφιλος κι από τους ίδιους τους Αμερικανούς. Σαν παλιός πολιτικός που είναι, πασχίζει να αποσπάσει την εύνοια των επικυριάρχων. Στο κάτω - κάτω, ακόμη κι αν δεν επρόκειτο να τον κάνουν πρωθυπουργό, δεν αποκλείεται να εξασφάλιζε μια θέση μόνιμου καλεσμένου σε κάποιο «δείπνο ευχαριστιών» στις ΗΠΑ, σαν το Μανώλη Κοθρή.
3. Ο Κώστας Μπαντουβάς ήταν βουλευτής της ΕΔΗΚ και απ' τους συνεπέστερους αντιφασίστες εκείνης της εποχής.

Θα επανέλθουμε στο επόμενο τεύχος.

α... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... παραλειπόμενα... π

Τέλειωσε στις 16/10/96 κι η δίκη του Καλαμπόκα, που είχε αρχίσει την 1/10/96, στη Λάρισα ☀☀☀ Το δικαστήριο δεν δέχθηκε το ελαφρυντικό της «καλής διαγωγής» του στις φυλακές και τον άφησε στα ίδια, δηλαδή στα 17 χρόνια και 3 μήνες ☀☀☀ Αρχικά είχε φάει ισόβια. Το 1993 το μικτό ορκωτό εφετείο Λάρισας τον κατέβασε στην παραπάνω ποινή. Η τελευταία δίκη έγινε μετά την αναίρεση που είχε ασκήσει στον Άρειο Πάγο ☀☀☀ Στις 16/10/96 οι εκπαιδευτικοί κήρυξαν στάση εργασίας και συγκεντρώθηκαν έξω από τα δικαστήρια της Λάρισας ☀☀☀ Στις 17/10/96 200 περίπου άτομα συμμετείχαν σε πορεία που είχε οργανώσει η Ενιαία Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση ☀☀☀ Συμφωνούμε με τις παραπάνω κινητοποιήσεις μόνο στο αίτημα για το ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΟΥ ΦΑΚΕΛΛΟΥ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΑΥΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑ ☀☀☀ Κατά τα λοιπά, δεν περιμένουμε βέβαια τίποτε καλό από δικαστές κι εισαγγελείς...

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Στα χέρια των ισλαμιστών ανταρτών «Ταλιμπάν» βρίσκεται από τις 26 Σεπτέμβρη η αφγανική πρωτεύουσα, Καμπούλ. Οι «Ταλιμπάν», φοιτητές των θεολογικών σχολών του Αφγανιστάν (πανεπιστημιακών και εκκλησιαστικών), αποτελούν μια από τις ισχυρότερες ένοπλες ισλαμικές οργανώσεις σε παγκόσμια κλίμακα. Εκτός αυτού, θεωρούνται φανατικοί ακόμη και από πολλές άλλες ομάδες κι οργανώσεις Ισλαμιστών. Άλλωστε, η πρώτη ενέργειά τους, μετά την κατάληψη της Καμπούλ, ήταν η επίθεση στο κτίριο του ΟΗΕ, η σύλληψη του Μωχάμεντ Νατζιμπουλλάχ και η εκτέλεσή του, σύμφωνα με τις συνοπτικές διαδικασίες της «σαρία», δηλαδή του ισλαμικού ποινικού δικαίου (ενός δικαίου που προβλέπει ποινές σαν την ρινοκοπία, την χειροκοπία, τον δια λιθοβολισμού θάνατο κλπ...). Ο Μωχάμεντ Νατζιμπουλλάχ, ας θυμηθούμε, ήταν ο κομμουνιστής πρόεδρος της χώρας (ένας απ' τους υπεύθυνους της Σοβιετικής εισβολής) και είχε ανατραπεί, το 1992, από μιαν άλλη ισλαμική αντάρτικη ομάδα, τους «Μουτζαχεντίν», οι οποίοι, ωστόσο, τον είχαν αφήσει να ζει στο κτίριο του ΟΗΕ, όπου είχε καταφύγει. Κατά τους «Ταλιμπάν», οι «Μουτζαχεντίν» είχαν παραβεί το «νόμο του θεού», αφού δεν είχαν εκτελέσει τον Νατζιμπουλλάχ. Την επόμενη μέρα (27/9/96), ο επικεφαλής της αποστολής του ΟΗΕ στο Αφγανιστάν, Norbert Holl, κατάγγειλε, με έντονο ύφος, την «πρωτοφανή παραβίαση της ασυλίας που απολαμβάνουν τα απανταχού κτίρια του ΟΗΕ» και την απαγωγή και συνοπτική εκτέλεση του Νατζιμπουλλάχ, καλώντας παράλληλα τις κυβερνήσεις όλων των χωρών της γης να αναλογισθούν το τί είδους διακυβέρνηση θα επιβάλουν οι «Ταλιμπάν» στο Αφγανιστάν.

Οι ίδιοι οι Αφγανοί, ωστόσο, δεν φάνηκαν αντίθετοι στην έλευση των «Ταλιμπάν». Η είσοδός τους στην Καμπούλ ανακοινώθηκε από τα μεγάφωνα των τζαμιών της πόλης, ενώ τα κυβερνητικά στρατεύματα (του προέδρου Μπουρχανουντίν Ραμπανί και του πρωθυπουργού Γκουλμπουντίν Χεκματυάρ, που είχαν επιβληθεί στη χώρα από τους «Μουτζαχεντίν») δεν αντέταξαν καμμία αντίσταση. Απλώς, ανατίναξαν κάποιες στρατιωτικές εγκαταστάσεις και υποχώρησαν στα βόρεια της χώρας.

Σύμφωνα με πληροφορίες του ξένου τύπου, δεκάδες χιλιάδες κάτοικοι της Καμπούλ συγκεντρώθηκαν σε κεντρική πλατεία για να δουν τα πτώματα του Νατζιμπουλλάχ και ενός σωματοφύλακά του, που είχαν κρεμαστεί εκεί «προς δόξαν του Αλλάχ». Προηγουμένως, το πτώμα του Νατζιμπουλλάχ είχε συρθεί, δεμένο πίσω από ένα τζιπ, στους δρόμους της πρωτεύουσας. Πέρα, όμως, από τις παραπάνω ακρότητες, δεν σημειώθηκαν άλλα επεισόδια (εκτελέσεις, φόνοι, κλπ.).

Ο αρχηγός των «Ταλιμπάν», μουλάς Μωχάμεντ Ομάρ, πάντως, δεν ήρθε στην Καμπούλ. Παρέμεινε στο «φρούριό» του, στην πόλη Κανταχάρ (στο νοτιοδυτικό Αφγανιστάν, στα σύνορα με το Πακιστάν), απ' όπου δήλωσε την επιβολή ενός «πλήρους ισλαμικού συστήματος» και κάλεσε όσους κατοίκους της πρωτεύουσας την είχαν εγκαταλείψει, να επιστρέψουν. Ακόμη, ο Ομάρ δήλωσε πως οι «Ταλιμπάν» θα εξασφαλίσουν την ασφάλεια όλων των διπλωματικών αποστολών τις οποίες κάλεσε να συνεργαστούν με τις δυνάμεις του.

Ο επιτετραμμένος, πάντως, της Γαλλίας στο Αφγανιστάν, Didier Leroy, έσπευσε να εγκαταλείψει τη χώρα τα ξημερώματα της 28/9/96.

Από τις πέντε μόνιμες διπλωματικές αντιπροσωπείες στην Καμπούλ (Ιράν, Ινδία, Ινδονησία, Πακιστάν και Τουρκία), μόνο η πρεσβεία του Ιράν παραμένει ανοιχτή. Οι υπόλοιπες χώρες ανακάλεσαν τα μέλη των αντιπροσωπειών τους.

Λίγες ώρες αργότερα, σχηματίστηκε προσωρινή κυβέρνηση υπό τον μουλά Μωχάμεντ Ραμπανί, όλα τα μέλη της οποίας προέρχονται από τον κλήρο.

«Κοινό μυστικό», πάντως, όλων των κυβερνήσεων, μελών ή μη - του ΟΗΕ, είναι πως οι «Ταλιμπάν» υποστηρίζονται - κι ελέγχονται από την κυβέρνηση του Πακιστάν. Λέμε «κοινό μυστικό», επειδή μέχρι στιγμής καμμιά κυβέρνηση (ούτε καν η ινδική, που έχει άμεσο συμφέρον, λόγω Κασμίρ) δεν έχει καταγγείλει ανοικτά την πακιστανική ανάμειξη. Άλλωστε, το ίδιο το Πακιστάν, όπως είδαμε, φροντίζει «να τηρεί τα προσχήματα» κι έσπευσε ν' ανακαλέσει το προσωπικό της διπλωματικής αντιπροσωπείας του από την Καμπούλ.

Οι «Ταλιμπάν», μετά την κατάληψη της πρωτεύουσας ελέγχουν ολόκληρη τη χώρα, εκτός από μια μικρή περιοχή στα βόρεια που ελέγχεται από τον φιλοκομμουνιστή στρατηγό Αμπντερ-Ραχμάν Ντοστόμ, ουζμπεκικής καταγωγής, και το οροπέδιο του Χαζαρτζάτ στο κεντρικό Αφγανιστάν που ελέγχεται από τις τοπικές σιιτικές κοινότητες.

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, οι «Ταλιμπάν» έχουν εξαπολύσει γενική επίθεση για την κατάληψη του βόρειου τμήματος της χώρας και σε πολλές περιοχές διεξάγονται μάχες.

Αξίζει, ιδιαίτερα πάντως, ν' αναφέρουμε και τη διαφορετική στάση που κρατούν επί του αφγανικού οι δυο υπερδυνάμεις της εποχής μας, δηλαδή η Ενωμένη Ευρώπη και οι ΗΠΑ.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της γαλλικής εφημερίδας **Libération** (της 28-29/9/96), που υπογράφει ο **Jean-Pierre Perin**, «...Πίσω από τους «σπουδαστές της θρησκείας» βρίσκεται η σκιά του Πακιστάν και της Σαουδικής Αραβίας, βλέπε Ηνωμένες Πολιτείες, όπως μπορεί κανείς να μαντέψει. Χωρίς αυτούς, οι Ταλιμπάν δεν θα υπήρχαν. Δεν βλέπουμε πώς αλλοιώς αυτό το κίνημα, που δεν ανήκει σε καμμιά «ισλαμική διεθνή» και δεν έχει κανένα πολιτικό πρόγραμμα εκτός από τη βίαιη επιβολή της «σαρία», θα μπορούσε να φυτρώσει ξαφνικά, τον Αύγουστο του 1994 και να ξεκινήσει για να κατακτήσει το Αφγανιστάν. *«Η ηγεσία των Ταλιμπάν συναντιέται κάθε απόγευμα, γύρω στις 5, με Πακιστανούς αξιωματικούς, στο πακιστανικό προξενείο της Κανταχάρ»*, μας εμπιστεύθηκε, το Μάρτη του 1995, μέλος διεθνούς οργανισμού με έδρα την Κανταχάρ, «πρωτεύουσα», τότε, «του φονταμενταλιστικού κινήματος»...».

Κι ο Γάλλος δημοσιογράφος συνεχίζει : «...Στις «μαντράσα» (σχολές του Κορανίου) του Πακιστάν καθώς και σ' εκείνες του νότιου Αφγανιστάν, ακριβώς, σχηματίστηκε το δίκτυο των Ταλιμπάν. Οι «σπουδαστές» εκπαιδεύτηκαν, εξοπλίστηκαν και καθοδηγήθηκαν από τις μυστικές υπηρεσίες. Δεν επωφελήθηκαν, ωστόσο, λιγότερο και από την χαοτική κατάσταση που επικρατούσε στο Αφγανιστάν, με τις ακρότητες των Μουτζαχεντίν και τις διαμάχες ανάμεσα στις φατρίες των Ισλαμιστών. Ακόμη, όπως μας υπενθυμίζει ο καθηγητής Φαζελλύ (σημ. του Αναρχικού : Ο Αφγανιστανός καθηγητής Κασέμ Φαζελλύ βρίσκεται από καιρό πρόσφυγας στη Γαλλία, όπου είναι πρόεδρος της Αφγανικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων) : *«έγιναν δεκτοί ευνοϊκά στις κοινότητες των «παστού» του νότου, οι οποίες ποτέ δεν δέχτηκαν ν' αφήσουν την εξουσία, στην Καμπούλ, στην αντίπαλη εθνότητα των «τατζίκ» - που ενσαρκωνόταν στον πρόεδρο Ραμπανί και στον εμπνευστή του, Μασούντ»*. (σημ. του Αναρχικού : ο Αχμέντ Σαχ Μασούντ ήταν ο επικεφαλής των δυνάμεων των «Μουτζαχεντίν» που είχαν φέρει, τον Απρίλη του 1992, τον Ραμπανί στην εξουσία. Από το 1992 χρονολογείται και ο «ακήρυκτος» πόλεμος ανάμεσα στον πρόεδρο Ραμπανί και στον πρωθυπουργό Χεκματυάρ, ο οποίος κόστισε τη ζωή σε χιλιάδες Αφγανούς και για τον οποίο η γαλλική εφημερίδα, αλλά και τα αμερικάνικα ΜΜΕ, δεν βγάζουν - παραδόξως - ούτε λέξη).

Τελειώνοντας το άρθρο του, που τιτλοφορείται «Ένα κίνημα τηλεκατευθυνόμενο από το Πακιστάν», ο Perin δεν παραλείπει να προτείνει και «λύση» του θέματος ! Ούτε λίγο, ούτε πολύ, προτείνει την επάνοδο του Αφγανιστάν στη μοναρχία, με την επαναφορά στο θρόνο του έκπτωτου βασιλιά Ζαχέρ (που εκθρονίστηκε το 1973 και ζει εξόριστος στην Ιταλία).

Δίνοντας το «πορτραίτο» του κινήματος των «Ταλιμπάν», σε διπλανή στήλη, η **Libération** το περιγράφει σαν ένα κίνημα, που, αντίθετα με τα άλλα ισλαμικά κινήματα, δεν είναι «επαναστατικό», αλλά «υπερσυντηρητικό». Έχει απαγορεύσει την φοίτηση των κοριτσιών στα σχολεία, έχει επιβάλλει στις γυναίκες το «τσαντρί» (κάλυμμα του προσώπου» και κηρύσσει έναν «αφγανικό ισλαμισμό».

Από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού, από τις ΗΠΑ, τα πρόσφατα γεγονότα στο Αφγανιστάν εμφανίζονται με τον ίδιο τρόπο στις γενικές γραμμές, παρουσιάζονται όμως κάποιες διαφορές στις λεπτομέρειες.

Έτσι, σύμφωνα με το Reuter (στις 27/9/96), ο δεύτερος νεκρός στην Καμπούλ δεν ήταν κάποιος σωματοφύλακας, αλλά ο αδελφός του Νατζιμπουλλάχ, Σαχπούρ Αχμαντζαΐ. Οι δυο τους εκτελέστηκαν «επειδή ήταν δολοφόνοι του λαού», όπως ανέφερε ο Νουρ Χακμάλ, ένας από τους οπλαρχηγούς των Ταλιμπάν. Οι δηλώσεις του αρχηγού τους, μουλά Μωχάμεντ Ομάρ, μεταδόθηκαν από το Αφγανικό Ισλαμικό Πρακτορείο Τύπου (Afghan Islamic Press), που εδρεύει στο Πακιστάν. Στη Νέα Υόρκη, ο αναπληρωτής υπουργός εξωτερικών της κυβέρνησης Χεκματυάρ, Αμπντούρ-Ραχίμ Γκαφουρζαΐ δήλωσε πως η κυβέρνησή του «έκανε έναν στρατηγικό ελιγμό» και υποχώρησε για ν' αποφευχθεί η σφαγή αμάχων πολιτών. Λίγο πριν την κατάληψη της Καμπούλ, ο ίδιος είχε πει στην τηλεόραση του Reuter πως έλπιζε στην επιστροφή του έκπτωτου βασιλιά Ζαχέρ Σαχ, αφού κάτι τέτοιο «θα το δέχονταν και οι Ταλιμπάν». Σύμφωνα με το Reuter, που επικαλείται πηγές του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού, οι μάχες για την κατάληψη της αφγανικής πρωτεύουσας κράτησαν δυο μέρες και κόστισαν τη ζωή σε εκατοντάδες ανθρώπους.

Η κατάληψη της Καμπούλ από τους φανατικούς Ισλαμιστές έφερε, για μιαν ακόμη φορά στο προσκήνιο μια χώρα που, αν εξαιρέσουμε την πρόσφατη λόγω Ισλαμισμού, αύξηση του ενδιαφέροντος, ελάχιστα έχει απασχολήσει τη διεθνή κοινή γνώμη και σχεδόν καθόλου (αν εξαιρέσει κανείς κάποιες ιστορίες περί «απογόνων του Μεγαλέξανδρου») την ελληνική.

Παρ' όλ' αυτά, το Αφγανιστάν παρουσιάζει αρκετό ενδιαφέρον.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Το Αφγανιστάν βρίσκεται στα προς την Ασία όρια της Μέσης Ανατολής.

Η συνολική του έκταση είναι 647.500 τετραγωνικά χιλιόμετρα [illegible] συνορεύει με την Κίνα (σύνορα μήκους 76 χιλιομέτρων), το Ιράν (936 χλμ.), το Πακιστάν (2.430 χλμ.), το Τατζικιστάν (1.206 χλμ.), το Τουρκμενιστάν (744 χλμ.) και το Ουζμπεκιστάν (137 χλμ.). Είναι μια χώρα που δεν έχει πρόσβαση στη θάλασσα.

Το κλίμα του Αφγανιστάν είναι ηπειρωτικό. Κρύο το χειμώνα, ζεστό το καλοκαίρι. Από τη συνολική του έκταση, ελάχιστες περιοχές, στα βόρεια είναι καλλιεργήσιμες. Η υπόλοιπη χώρα είναι σχεδόν εντελώς άγονη και με ταχύ ρυθμό μεταβάλλεται σε έρημο.

Το υπέδαφος του Αφγανιστάν, ωστόσο, είναι ιδιαίτερα πλούσιο : φυσικό αέριο, πετρέλαιο, κάρβουνο, χαλκός, τάλκης, βαρίτης, θειάφι, μόλυβδος, τσίγκος, σίδηρος, ορυκτό αλάτι, πολύτιμοι και ημιπολύτιμοι λίθοι είναι μερικά από τα πλούτη που κρύβονται στη γη του.

Πάνω σ' αυτή τη γη ζουν περίπου 17.500.000 άνθρωποι. Ο μέσος όρος ζωής τους είναι 44,41 χρόνια, η παιδική θνησιμότητα φτάνει το 16 %, ενώ [illegible] ετήσια αύξηση του πληθυσμού είναι 2,45 %. Σε κάθε κάτοικο της χώρας αναλογούν περί [illegible] 37 τετραγωνικά μέτρα γης.

Οι Αφγανοί διαιρούνται σε φυλές. Οι Παστού αποτελούν το 38 % του συνολικού πληθυσμού, οι Τατζίκοι το 25 %, οι Χαζάρα το 19 %, οι Ουζμπέκοι το 6 %, ενώ οι Τσαχάρ Αϊμάκ, οι Τουρκμένοι, οι Μπελός, οι Πασαΐ και διάφορες άλλες ομάδες δεν αποτελούν παρά το 4 % του συνόλου των Αφγανών.

Επίσημη γλώσσα είναι η Νταρί (αφγανική, του ιρανοαρμενικού κλάδου της ινδοευρωπαϊκής ομογλωσσίας, στον οποίο ανήκει και η κουρδική) που μιλιέται απ' το 50 % του πληθυσμού. Το 35 % των Αφγανών μιλούν Παστού, το 11 % μιλούν τουρανικές γλώσσες (κύρια ουζμπεκικά και τουρκμενικά) ενώ το υπόλοιπο 4 % του πληθυσμού μιλάει διάφορες άλλες γλώσσες (κύρια Μπελός και Πασαΐ). Το 71 % των Αφγανών δεν γνωρίζουν γραφή και ανάγνωση.

Το εργατικό δυναμικό της χώρας φτάνει τα 6.200.000 ανθρώπους, απ' τους οποίους το 67 % ασχολείται με τη γεωργία [illegible] - κυρίως - με την κτηνοτροφία, το 10,3 % με τη βιοτεχνία [illegible] βιομηχανία, το 6,7 % με την οικοδομή και τα δημόσια έργα, το 5,2 % με το εμπόριο και το 10,9 % με την παροχή υπηρεσιών του δημόσιου [illegible] του ιδιωτικού τομέα.

Το Αφγανιστάν, παρά τον υπέδαφιο πλούτο του, είναι μια απ' τις φτωχότερες χώρες του κόσμου. Κύριοι πόροι των κατοίκων του είναι οι αποκαλλιέργειες (στα βόρεια) [illegible] η κτηνοτροφία (αιγοπρόβατα, στη νότια ορεινή περιοχή). Ο μακροχρόνιος πόλεμος (από το 1970 τουλάχιστον), που με διάφορες μορφές μαστίζει το Αφγανιστάν (περιλαμβανομένης [illegible] της περιόδου της Σοβιετικής κατοχής που έληξε στις 15/2/1989), ανάγκασαν πολλούς Αφγανούς να εγκαταλείψουν τη χώρα (3.000.000 πρόσφυγες στο Πακιστάν, 1.300.000 στο Ιράν) ή να καταφύγουν στις μεγάλες πόλεις (περίπου 1.000.000 άνθρωποι), με αποτέλεσμα την εγκατάλειψη της υπαίθρου και την όξυνση του επισιτιστικού προβλήματος. Το ανά κεφαλή ετήσιο εισόδημα δεν ξεπερνά τις 30.000 δραχμές.

Η αξία των αφγανικών εξαγωγών (φυσικό αέριο 55 %, φρούτα και ξηροί καρποί 24 %, χαλιά, μαλλί, βαμβάκι, δέρματα κυρίως προς τις χώρες της πρώην ΕΣΣΔ και το Πακιστάν) υπολογιζόταν, το 1991, σε 236 εκατομμύρια δολάρια. Η αξία των εισαγωγών (τρόφιμα και πετρελαιοειδή, πάλι από την πρώην ΕΣΣΔ και το Πακιστάν), το 1991, ήταν σχεδόν 3,5 φορές μεγαλύτερη κι έφτανε τα 874 εκατομ. δολάρια. Την ίδια χρονιά, το εξωτερικό χρέος ξεπερνούσε τα 2,3 δισεκατομμύρια δολάρια.

Χαρακτηριστικό της οικονομικής κατάστασης είναι πως ο μέσος Αφγανός καταναλώνει μόνο 60 κιλοβατώρες ηλεκτρικού ρεύματος ανά χρόνο. Αν σκεφτούμε πως οι στατιστικές αυτού του είδους βγαίνουν με τη διαίρεση της συνολικής παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος με το σύνολο των κατοίκων, χωρίς να υπολογίζουν ότι το μεγαλύτερο μέρος της ηλεκτρικής ενέργειας καταναλώνεται από τη βιομηχανία και το δημόσιο (οι ανάγκες του οποίου στο Αφγανιστάν είναι, λόγω του πολέμου, υπερβολικά διογκωμένες), αυτό σημαίνει ότι μόνο το ένα τρίτο του πληθυσμού της χώρας μπορεί να έχει στο σπίτι του μόνο μια λάμπα των 60 κηρίων, με την προϋπόθεση ότι δεν θα έχει κανείς στη χώρα ηλεκτρικό ψυγείο, κουζίνα, ραδιόφωνο ή οποιαδήποτε άλλη ηλεκτρική συσκευή. Κι ας μην ξεχνάμε πως τα προϊόντα πετρελαίου στο Αφγανιστάν (που παράγει και εξάγει τις πρώτες ύλες για την Παρασκευή τους) είναι εισαγόμενα...

Το νόμισμα της χώρας είναι το Αφγκανί, που διαιρείται σε 100 Πουλ. Το 1988-89, μ' ένα δολάριο έπαιρνες 220 αφγκανί. Το 1989-90, 700. Στις αρχές του 1991, 850. Το Νοέμβρη του ίδιου χρόνου, 900. Το Μάρτη του 1993, 1.019... Σήμερα, μ' ένα δολάριο παίρνεις περισσότερα από 1.500 αφγκανί.

Το μόνο που φαίνεται να πηγαίνει καλά στην οικονομία του Αφγανιστάν είναι η παραγωγή και το λαθρεμπόριο των ναρκωτικών. Μετά τη Βιρμανία, το Αφγανιστάν κατέχει τη δεύτερη θέση στην παγκόσμια παραγωγή οπίου, καθώς [illegible] μια σημαντική θέση στην παραγωγή χασίς.

Τη στιγμή που κυκλοφορεί το παρόν τεύχος του Αναρχικού, στο Αφγανιστάν συνεχίζονται με αμείωτη ένταση οι μάχες, καθώς οι Ταλιμπάν προωθούνται προς βορρά.

Παράλληλα, οι Μουτζαχεντίν έχουν προχωρήσει σε συμμαχία με τους πρώην αντιπάλους τους, τους Κομμουνιστές, κι αγωνίζονται ν' αναχαιτίσουν τους Ταλιμπάν.

Οι ΗΠΑ τηρούν χαρακτηριστικότατη «σιγή ιχθύος», ενώ οι Ευρωπαίοι σύμμαχοί τους έχουν κι αυτοί χαμηλώσει κατά πολύ την αρχική τους ένταση. Μόνο [illegible] Ρωσσία διαμαρτύρεται στον ΟΗΕ για τη φωτιά που καίει στα νότια σύνορά της. Φωτιά που απειλεί να επεκταθεί και σε εδάφη της παλιάς Σοβιετικής Ένωσης, όπως το Αζερμπαϊτζάν, η Αρμενία, η Γεωργία και - κύρια - το Τατζικιστάν και το Ουζμπεκιστάν.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον, πρέπει να σημειώσουμε, δείχνει για τα τεκταινόμενα και η Τουρκία, για την οποία το Αφγανιστάν θεωρείται απαραίτητο στο «Ισλαμικό Τόξο» που σχεδιάζει, αφού τη συνδέει με το Πακιστάν. Στις αρχές του Οκτώβρη, μάλιστα, εκπρόσωποι του Ισλαμιστή Ερμπακάν επισκέφθηκαν την Καμπούλ και είχαν πολύωρες συνομιλίες με τους Ταλιμπάν.

Κατά τα λοιπά, τα ΜΜΕ του «πρώτου» κόσμου (της Δυτικής Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής) έχουν πάψει ν' ασχολούνται με τα όσα συμβαίνουν στο Αφγανιστάν, μολονότι οι μάχες, οι εκτελέσεις (λιθοβολισμοί εργαζομένων γυναικών, αποκεφαλισμοί πολιτικών αντιπάλων), τα βασανιστήρια όλο και πολλαπλασιάζονται.

ΙΣΡΑΗΛ

Η εδώ και καιρό αναμενόμενη κρίση στις σχέσεις της νεο - «αυτονομημένης» Παλαιστίνης και του κράτους του Ισραήλ ξέσπασε, τελικά, το τελευταίο δεκαήμερο του Σεπτέμβρη.

Στην περίπτωση αυτής της νέας κρίσης, η αντίδραση - τόσο των ΗΠΑ, όσο [illegible] της Ενωμένης Ευρώπης - υπήρξε ακαριαία σε σχέση με την ουσιαστική αδιαφορία που επέδειξαν - [illegible] επιδεικνύουν - οι «επικυρίαρχοι» για το Αφγανικό.

Όπως ήταν επόμενο, τα διεθνή ΜΜΕ και ο τύπος (και στην Ελλάδα) ασχολήθηκαν με το θέμα κατά κόρον [illegible] έτσι δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε τα όσα είναι ήδη γνωστά.

Θα περιοριστούμε, απλά, στην επισήμανση [illegible] όλο [illegible] συχνότερα καταγγελλόμενων παραβιάσεων των ανθρώπινων δικαιωμάτων (φυλακίσεις, βασανιστήρια, εκτελέσεις) στα αυτονομημένα παλαιστινιακά εδάφη από τα ένοπλα όργανα του Αραφάτ.

Θα επανέλθουμε...

ΠΑΙΔΙΑ - ΣΚΛΑΒΟΙ

Στις αρχές της άνοιξης, η «Εταιρία ενάντια στη δουλεία» (Anti-Slavery Society) της Αυστραλίας (Μελβούρνη) έδωσε στη δημοσιότητα τα κατάλογο, στον οποίο εμφανίζονται οι χώρες όπου τα παιδιά δουλεύουν σαν σκλάβοι, αγοράζονται [illegible] πουλιούνται σαν τα ζώα [illegible] όλα αυτά, το «σωτήριο» έτος 1996. Σύμφωνα με [illegible] στοιχεία του καταλόγου :

- Στο Πακιστάν (συνολικός πληθυσμός 125.213.732), 8 εκατομμύρια παιδιά είναι σκλάβοι. (Ποσοστό 6,38 [illegible] του πληθυσμού).
- Στο Νεπάλ (20.535.466) 5,7 εκατομμύρια παιδιά - σκλάβοι (27,76 %).
- Στις Φιλιππίνες (68.464.368) 5,5 εκατομμύρια παιδιά - σκλάβοι (8,03 %).
- Στην Κίνα (1.177.584.537) 5 εκατομμύρια παιδιά - σκλάβοι (0,42 %).
- Στο Μπανγκλαντές (122.254.849) 2,8 εκατομμύρια παιδιά - σκλάβοι (2,29 %).
- Στην Ινδονησία (197.232.428) 2,4 εκατομμύρια παιδιά - σκλάβοι (1,22 %).
- Στην Ταϊλάνδη (58.728.437) 1,1 εκατομμύρια παιδιά - σκλάβοι (1,87 %).
- Στη Σρι Λάνκα (17.838.190) 500.000 παιδιά - σκλάβοι (2,80 %).

Φυσικά, οι παραπάνω χώρες δεν αναγνωρίζουν «επίσημα» τη δουλεία. Η δουλεία, ωστόσο, αποτελεί μακραίωνη παράδοση που επιβιώνει και τροφοδοτείται απ' τις επικρατούσες κοινωνικο-οικονομικο-πολιτικές συνθήκες, με την «ανοχή» (πολλές φορές με τα «αζημίωτο») των κυβερνήσεων αυτών των χωρών. Και, δυστυχώς, δεν είναι οι μόνες όπου κάποιοι άνθρωποι δεν θεωρούνται σαν άνθρωποι, αλλά σαν υποζύγια. (Από τον πίνακα λείπουν [illegible] Ινδία, [illegible] χώρες της Αφρικής, καθώς κι αρκετές Αραβικές χώρες).

Στον «πολιτισμένο», «πρώτο» κόσμο της Βόρειας Αμερικής και της Δυτικής Ευρώπης, η αυστραλιανή οργάνωση - είναι χαρακτηριστικό - δεν ανακαλύπτει «κανένα παιδί - σκλάβο».

Λίγους, ωστόσο, μήνες μετά [illegible] δημοσίευση των παραπάνω στοιχείων, ξεσπούσε το «σκάνδαλο της παιδικής πορνείας». →→→

συνέχεια αf' τη προηγούμενη σελίδα

Πέρα, όμως, απ' το σκάνδαλο αυτό, που ξεπέρασε τα όρια του Βελγίου και συγκλονίζει τις χώρες των «πολιτισμένων» (και ιδίως αφού σ' αυτό μπλέχτηκαν αστυνομικοί, δικαστές, πολιτικοί κλπ. «στυλοβάτες της κοινωνίας»), δεν πρέπει κανείς να ξεχνάει και τα εκατομμύρια των παιδιών που δουλεύουν, κυριολεκτικά, για ένα κομμάτι ψωμί, στις ΗΠΑ, στη Γερμανία, στην Αγγλία (για να μην αναφερθούμε στα παιδιά που συναντάμε καθημερινά να διακινδυνεύουν την ίδια τους τη ζωή στα σταυροδρόμια της Αθήνας σκουπίζοντας παρμπρίζ αυτοκινήτων ή πουλώντας χαρτομάντηλα)...

ΝΟΜΠΕΛ ΕΙΡΗΝΗΣ: Πολιτικές σκοπιμότητες και πρακτικά αποτελέσματα για το ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΤΙΜΟΡ.

Στις 11/10/1996, η νορβηγική επιτροπή απονομής του βραβείου Νόμπελ Ειρήνης ανακοίνωσε ότι το φετεινό βραβείο απονέμεται στον καθολικό επίσκοπο Carlos Felipe Ximenes Belo και στον Jose Ramon - Horta.

Ο Carlos Belo, επίσκοπος του Ανατολικού Τιμόρ και ο Jose Ramos - Horta, εκπρόσωπος του Μετώπου για την Απελευθέρωση του Ανατολικού Τιμόρ, αγωνίζονται επί 21 ολόκληρα χρόνια για ν' απαλλάξουν το λαό τους από την κατοχή της Ινδονησίας που εισέβαλε στα εδάφη της πρώην πορτογαλικής αποικίας και την κατέλαβε το 1975, επιβάλλοντας ένα καθεστώς ωμής γενοκτονίας που έχει μέχρι στιγμής κοστίσει τη ζωή σε περισσότερους απ' τους μισούς κατοίκους της νησιωτικής χώρας.

Αξίζει τον κόπο να παραθέσουμε το πλήρες κείμενο της απόφασης της επιτροπής :

Η Νορβηγική Επιτροπή Νόμπελ αποφάσισε την απονομή του Βραβείου Νόμπελ Ειρήνης για το 1966, από κοινού και εξ ίσου, στους Carlos Felipe Ximenes Belo και Jose Ramos - Horta, για το έργο τους προς μια δίκαιη και ειρηνική λύση στην σύγκρουση στο Ανατολικό Τιμόρ.

Το 1975, η Ινδονησία απέκτησε τον έλεγχο του Ανατολικού Τιμόρ και άρχισε να καταπιέζει συστηματικά το λαό. Στα χρόνια που ακολούθησαν, έχει εκτιμηθεί ότι το ένα τρίτο του πληθυσμού του Ανατολικού Τιμόρ έχασε τη ζωή του εξ αιτίας του λιμού, των επιδημιών, του πολέμου και της τρομοκρατίας.

Ο Carlos Belo, επίσκοπος του Ανατολικού Τιμόρ, υπήρξε ο εξοχότερος εκπρόσωπος του λαού του Ανατολικού Τιμόρ. Με κίνδυνο της ζωής του, έχει προσπαθήσει να προστατεύσει τον λαό του από τις αυθαιρεσίες εκείνων που κατέχουν την εξουσία. Στην προσπάθειά του να πετύχει έναν δίκαιο διακανονισμό, βασισμένο στο δικαίωμα της αυτοδιάθεσης του λαού του, ήταν ο μόνιμος εκπρόσωπος υπέρ της μη-βίας και του διαλόγου με τις Ινδονησιακές αρχές. Ο Ramos - Horta υπήρξε εξέχων διεθνής εκπρόσωπος της υπόθεσης του Ανατολικού Τιμόρ από το 1975. Πρόσφατα συνεισέφερε τα μέγιστα μέσω των «συμφιλιωτικών συνομιλιών» και της επεξεργασίας ενός σχεδίου ειρήνευσης της περιοχής.

Απονέμοντας το φετεινό Βραβείο Νόμπελ Ειρήνης στους Belo και Ramos - Horta, η Νορβηγική Επιτροπή Νόμπελ θέλει να τιμήσει την ουσιαστική και με αυτοθυσία προσφορά τους σ' έναν μικρό, αλλά καταπιεσμένο λαό. Η Επιτροπή Νόμπελ ελπίζει ότι αυτή η απονομή θα αποτελέσει κίνητρο για την εύρεση μιας διπλωματικής λύσης της σύγκρουσης στο Ανατολικό Τιμόρ, βασισμένη στο δικαίωμα του λαού στην αυτοδιάθεση.

Τί να πρωτοθαυμάσει κανείς ; Την «ευαισθησία» των μελών της επιτροπής ; Την αναισθησία του ΟΗΕ και των κυβερνήσεων του κόσμου, μπροστά στην τραγωδία ; Το κουράγιο του λαού του Ανατολικού Τιμόρ, που εδώ και 21 ολόκληρα χρόνια αγωνίζεται για την ελευθερία του ;

Πού ήταν όλα αυτά τα 21 χρόνια η νορβηγική επιτροπή ;

Απλούστατα, τα μέλη της (όλοι πολίτες κι οι περισσότεροι δημόσιοι υπάλληλοι του νορβηγικού κράτους) ασχολούνταν με την προώθηση των νορβηγικών συμφερόντων.

Σαν μέλος του ΝΑΤΟ, η Νορβηγία δεν μπορούσε να επιδιώξει την προώθηση των συμφερόντων της έξω απ' τις κατευθυντήριες γραμμές που χάραζαν οι εκάστοτε κυβερνήσεις των ΗΠΑ.

Οι ΗΠΑ, βέβαια, είχαν - και έχουν - σοβαρούς λόγους, να υποστηρίζουν με όλα τα μέσα τη δικτατορία της Ινδονησίας (μια από τις πιο αιμοσταγείς δικτατορίες του κόσμου) και, μάλιστα, να την εξοπλίζουν ώστε «να είναι σε θέση να εμποδίζει την κάθοδο των κομμουνιστών (κι οποιωνδήποτε άλλων πιθανών αντιπάλων των ΗΠΑ) στον Ειρηνικό Ωκεανό».

Η Πορτογαλία, πρώην «ιδιοκτήτης» του Ανατολικού Τιμόρ που αναγνώρισε την ανεξαρτησία του το 1975, μέλος κι αυτή του ΝΑΤΟ και δεμένη στο άρμα της αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής, δεν μπορούσε να κάνει τίποτε άλλο από το ν' αναπέμπει δεήσεις για τα δίκαια των Ανατολικοτιμορέζων.

Τί άλλαξε, λοιπόν, από το 1975 μέχρι σήμερα ;

Μα, η Ενωμένη Ευρώπη, μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, αναδεικνύεται στον υπ' αριθμόν 1 αντίπαλο των ΗΠΑ.

Ίσως να μην έχει ακόμη η Ε.Ε. βλέψεις στην περιοχή του Ειρηνικού. Όμως, πασχίζει να κάνει κι εκεί αισθητή την παρουσία της.

Οι πυρηνικές δοκιμές της Γαλλίας στη Μουρουρόα δεν ήταν παρά μια «υπενθύμιση» προς τους Αμερικάνους της παρουσίας των Ευρωπαίων στην περιοχή. Η «υπενθύμιση» αυτή, ωστόσο, οδήγησε σε διπλωματική ήττα της Ευρώπης, αφού οι χώρες κι οι λαοί του Ειρηνικού εξεμάνησαν εναντίον τους και - ως ένα σημείο - οι κυβερνήσεις τους στράφηκαν προς τις ΗΠΑ σε αναζήτηση προστασίας.

Η απόφαση του νορβηγικού κράτους, μέλους τώρα της Ε.Ε., (που βρίσκεται, βέβαια, πίσω από την επιτροπή νόμπελ) αποτελεί μια «επίθεση καλής θέλησης» των Ευρωπαίων στον Ειρηνικό. Υπενθυμίζει στους Αμερικανούς την παρουσία τους και τις δυνατότητές τους να παρέμβουν σε μια περιοχή που μέχρι τώρα οι ΗΠΑ την θεωρούσαν τσιφλίκι τους. Παράλληλα, η Ε.Ε., μέσα απ' αυτή την απόφαση που στην ουσία δέχεται τις θέσεις της Πορτογαλίας επί του θέματος, προσπαθεί να δείξει ότι «είναι σε θέση να προστατεύσει τα συμφέροντα των κρατών - μελών της».

Βέβαια, η απόφαση φαίνεται να ευνοεί τον αγώνα του λαού του Ανατολικού Τιμόρ. Κι αυτό είναι θετικό.

Δεν θα πρέπει, ωστόσο, να ξεχνούμε πως οι ΗΠΑ δεν θα «παραδοθούν αμαχητί».

Μια πρώτη «γεύση» των αμερικανικών αναδράσεων μας μετέφερε - ήδη από τις 11/10, μέρα της ανακοίνωσης της απόφασης - το Associated Press. Σύμφωνα με το αμερικάνικο ειδησεογραφικό πρακτορείο, Αμερικανός διπλωμάτης σχολίασε την απονομή του βραβείου ειρήνης ως εξής :

«...Είναι μια δύσκολη απόφαση για την Ινδονησία. Κατά κάποιον τρόπο σημαίνει πως η διεθνής κοινότης αναγνωρίζει την αποτυχία της προσπάθειας της Ινδονησίας να εντάξει το Ανατολικό Τιμόρ στην επικράτειά της, μιας προσπάθειας που δεν γίνεται αποδεκτή... Ίσως κάτι τέτοιο να στρέφεται κατά των ινδονησιακών συμφερόντων...».

Και το Associated δεν παραλείπει να «κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου» (για να καταλάβει κανείς καλύτερα το τί εννοούσε ο Αμερικανός διπλωμάτης) :

«...Διπλωματικές πηγές εξέφρασαν φόβους ότι η απονομή του βραβείου μπορεί να πυρο

→→→

→→→ δοτήσει [redacted] χριστιανικά αισθήματα σε ορισμένες περιοχές του αρχιπελάγους, όπου ζουν σχεδόν [redacted] εκατομμύρια άνθρωποι, απ' τους οποίους πάνω από [redacted] 85 % είναι Μουσουλμάνοι...»

Χαρακτηριστικά, μάλιστα, στο τέλος της «ανάλυσης» της απονομής του βραβείου, προσθέτει [redacted] την ακόλουθη είδηση :

«Σύμφωνα με την αστυνομία, 5 άνθρωποι σκοτώθηκαν όταν εξαγριωμένο πλήθος στη Τζακάρτα έκαψε 9 εκκλησίες, αρκετά σχολεία κι ένα χριστιανικό μοναστήρι, την Πέμπτη (10/10/96). Ένας τοπικός ρεπόρτερ είπε, ότι τα βίαια επεισόδια ξεκίνησαν, όταν αρκετές εκατοντάδες ατόμων ζήτησαν από δικαστήριο να καταδικάσει αμέσως ή να παραδώσει σ' αυτούς κάποιον Χριστιανό που υποτίθεται πως είχε βλασφημήσει το Ισλάμ».

Όπως [redacted] νά 'ναι πάντως η βράβευση φέρνει στην επικαιρότητα τον αγώνα των κατοίκων του Ανατολικού Τιμόρ, έναν αγώνα κυριολεκτικά «θαμμένον» από τα ΜΜΕ.

Όσο για τον ίδιο το θεσμό του «Νόμπελ Ειρήνης», η απλή παράθεση αυτών που βραβεύτηκαν απ' το 1970 μέχρι σήμερα είναι αποκαλυπτική :

1970 : Norman Borlaug του Διεθνούς Κέντρου Βελτίωσης Αραβοσίτου και Σίτου (Μεξικό).

1971 : Willy Brandt, καγκελλάριος της Δυτικής Γερμανίας, ως «αρχιτέκτονας» της Ostpolitik, δηλαδή της προσέγγισης με την Ανατολική Γερμανία.

1972 : Δεν δόθηκε βραβείο.

1973 : Henry Kissinger, υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ και Λε Ντουκ Θο, εκπρόσωπος του Βιετνάμ, για τον τερματισμό του πολέμου. *Ο Θο αρνήθηκε το βραβείο.*

1974 : Εϊσάκου Σάτο, πρωθυπουργός της Ιαπωνίας και Sean McBride, πρόεδρος του Διεθνούς Γραφείου Ειρήνης της Γενεύης και της επιτροπής του ΟΗΕ για τη Ναμίμπια.

1975 : Αντρέϊ Σαχάρωφ, Σοβιετικός πυρηνικός φυσικός και αντικαθεστωτικός.

1976 : Betty Williams και Mairead Corrigan, του κινήματος «Άνθρωποι της Ειρήνης», για τις προσπάθειές τους για την ειρήνευση της Βόρειας Ιρλανδίας. *Το βραβείο τους παραδόθηκε ένα χρόνο αργότερα.*

1977 : Διεθνής Αμνηστεία.

1978 : Ανουάρ Σαντάτ, πρόεδρος της Αιγύπτου και Μεναχέμ Μπεγκίν, πρωθυπουργός του Ισραήλ.

1979 : Μητέρα Τερέζα, για το ανθρωπιστικό της έργο στην Καλκούτα.

1980 : Adolfo Perez Esquivel, αγωνιστής για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Αργεντινή.

1981 : Επιτροπή του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες.

1982 : Alva Myrdal, υπουργός αφοπλισμού της Σουηδίας και Alfonso García Robles, διπλωμάτης και πρώην υπουργός εξωτερικών του Μεξικού.

1983 : Lech Walesa, «ηγέτης» της πολωνικής «Αλληλεγγύης».

1984 : Desmond Tutu, επίσκοπος της αγγλικανικής εκκλησίας της Νότιας Αφρικής, για τη δράση του κατά του απαρτχάιντ.

1985 : Διεθνής Ένωση Παθολόγων για την Πρόληψη του Πυρηνικού Πολέμου, μ' επικεφαλής τον Σοβιετικό Γιεβγκένι Τσαζόφ και τον Αμερικανό Bernard Lown.

1986 : Elie Wiesel, Εβραίος συγγραφέας, για τους αγώνες του υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

1987 : Oscar Arias, πρόεδρος της Κόστα Ρίκα, για το σχέδιό του για την ειρήνευση της Κεντρικής Αμερικής.

1988 : Ειρηνευτικές Δυνάμεις του ΟΗΕ.

1989 : Δαλάϊ Λάμα, θρησκευτικός και πολιτικός ηγέτης του Θιβέτ.

1990 : Μιχαήλ Γκορμπατσόφ, τελευταίος πρόεδρος της Σοβιετικής Ένωσης.

1991 : Αούνγκ Σαν Σούου Κυί, αρχηγός της αντιπολίτευσης στη Βιρμανία. *Εξακολουθεί να κρατείται στις φυλακές.*

1992 : Rigoberta Menchu, αγωνίστρια για τα δικαιώματα των Ινδιάνων της Γουατεμάλας.

1993 : Nelson Mandela, ηγέτης του Εθνικού Αφρικανικού Κονγκρέσσου και F. W. de Klerk, πρόεδρος του απαρτχάιντ της Νότιας Αφρικής.

1994 : Γιτζχάκ Ραμπίν, πρωθυπουργός του Ισραήλ και Γιάσερ Αραφάτ, ηγέτης της Αλ Φατάχ.

Πιστεύουμε πως κάθε σχόλιο περιττεύει...

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Αμοιβή 250.000 γερμανικών μάρκων προσφέρει η κυβέρνηση της Βόννης σ' όποιον δώσει πληροφορίες που θα οδηγήσουν στη σύλληψη του γιατρού Aribert Helm.

Επί τρίτου ράιχ, ο - σήμερα 82χρονος - γιατρός είχε δολοφονήσει με ενέσεις στην καρδιά δεκάδες κρατούμενους στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Μαουτχάουζεν.

ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ : ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ CIA

Στις 17/10/96 έφτασε στη Σεούλ ο John Deutch, αρχηγός της CIA.

Η επίσκεψη του Αμερικάνου αρχικατάσκοπου αφορά τις έρευνες για τον εντοπισμό πρακτόρων της Βόρειας Κορέας, που έχουν διεισδύσει τον τελευταίο καιρό στο νοτιοκορεατικό έδαφος.

Θυμίζουμε ότι 20 περίπου άντρες είχαν βρεθεί νεκροί, τον περασμένο μήνα κοντά στα σύνορα με τη Βόρεια Κορέα. Σύμφωνα με τη νοτιοκορεάτικη κυβέρνηση επρόκειτο για «Βορειοκορεάτες πράκτορες που είχαν αυτοκτονήσει».

Η «υπόθεση του υποβρυχίου με τους πράκτορες» έχει προκαλέσει σάλο στους κόλπους της κυβέρνησης της Σεούλ. Ο πρόεδρος Κιμ Γιούνγκ Σαμ απέπεμψε τον υπουργό άμυνας Λη Γιανγκ Χο (που θεωρήθηκε υπεύθυνος του μη εντοπισμού του υποβρυχίου) [redacted] τον αντικατέστησε με τον στρατηγό Κιμ Ντουνγκ Λιν.

Φυσικά, ο λαός - και ιδιαίτερα η νεολαία - που αγωνίζεται για την ένωση των δυο τμημάτων της χώρας, πολύ διασκεδάζουν με τα καμώματα της νοτιοκορεάτικης χούντας.

Ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες, πάντως, λένε ότι [redacted] περί Βορειοκορεατών πρακτόρων είναι παραμύθια. Σύμφωνα με τις πληροφορίες αυτές, οι 20 περίπου νεκροί ήταν αντίπαλοι του Κιμ Γιουνγκ Σαμ, που δολοφονήθηκαν μετά την φοιτητική εξέγερση του περασμένου μήνα.

ΜΕΞΙΚΟ Επαναστατικός Λαϊκός Στρατός

Έναν περίπου χρόνο μετά την εξέγερση των Ζαπατίστας στις Τσιάπας, ο Επαναστατικός Λαϊκός Στρατός κάνει την εμφάνισή του στην πολιτεία Γκερέρο (βόρεια των Τσιάπας).

Οι σχέσεις ανάμεσα στον Ejército Zapatsta de Liberación Nacional και στον καινούριο Ejército Popular Revolucionaro δεν είναι τόσο κακές, όσο θα ήθελαν να πιστεύουν μερικοί. Αυτό, εν μέρει, οφείλεται στο ότι οι Ζαπατίστας - για την ώρα - έχουν ν' ασχοληθούν με τις εσωτερικές τους διαμάχες.

Στο τεύχος 5 (Αύγουστος - Σεπτέμβρης 1996) του περιοδικού Desalambrar para la creación de espacios libres, που εκδίδουν Αναρχικοί σύντροφοι στο Μπουένος Άϊρες της Αργεντινής, βρήκαμε [redacted] αναδημοσιεύουμε τα παρακάτω αξιόλογα άρθρα :

EPR - ΜΕΞΙΚΟ

Ο Ζαπάτα ζει !

ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

στην πολιτεία Γκερρέρο

Στα τέλη του Ιουνίου, [redacted] μεξικανική πολιτεία Γκερρέρο έκανε την εμφάνισή της μια ένοπλη ομάδα.

Ο Ejército Popular Revolucionario (EPR - Επαναστατικός

συνέχεια στη σελίδα 25

μέρα τη μέρα...

1-9-1996

Σε χθεσινή του συνέντευξη στην Ελευθεροτυπία, ο Σημίτης δηλώνει ότι «οι εκλογές δε γίνονται για να επιβληθούν πρόσθετα οικονομικά μέτρα».
Εμ, τότε, γιατί γίνονται;
Δίνονται στη δημοσιότητα οι πρώτοι εκλογικοί συνδυασμοί των κομμάτων.
«Φιλελευθερισμό και μονεταρισμό» καταλογίζει ο Έβερτ στον Σημίτη.
Είπε ο γάδαρος τον πετεινό κεφάλα...
Ο Χαρίλαος Φλωράκης θα είναι επικεφαλής του ψηφοδελτίου επικρατείας του ΚΚΕ.
«Ο Αττίλας θα φύγει από την Κύπρο», δηλώνει ο Γεράσιμος Αρσένης, που πραγματοποιεί διήμερη επίσημη επίσκεψη στην Κύπρο.
Και πού θα πάει;
Ελληνόφωνο σχολείο θα ιδρυθεί στα Τίρανα.
19 άνθρωποι έχασαν αυτό το Σαββατοκύριακο τη ζωή τους σε τροχαία δυστυχήματα.
Ιρακινές δυνάμεις σπεύδουν στην κουρδική πόλη Σουλεϊμανίγια. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ ανακοινώνει ότι «θα απαντήσει στην επέμβαση της Βαγδάτης στο βόρειο Ιράκ».
Η αντιπολίτευση καταγγέλλει «βία και νοθεία» στο σημερινό τρίτο γύρο των εκλογών στον Λίβανο.

2-9-1996

Προεκλογικές «προειδοποιήσεις» Σημίτη προς Άγκυρα : «Η Ελλάδα έχει ισχυρές ένοπλες δυνάμεις». «Προμαχώνες αποτελούν ο Έβρος και η Κύπρος, με ραχοκοκκαλιά το Αιγαίο...». Βέβαια, δεν παραλείπονται και οι περί πατριδοκαπηλείας κατηγορίες κατά του Έβερτ. Παράλληλα, με νέα του συνέντευξη, επιχειρεί «ανοίγματα» προς την αριστερά.
Απομακρύνεται από τη Ν.Δ. ο Τζών Γκλικ, Αμερικανός ειδικός που είχε προσληφθεί για την «κατασκευή του ίματζ» του Μίλτου. Εναντίον του Έβερτ εκδηλώνεται ο Αντρέας Ανδριανόπουλος που τον κατηγορεί ότι «δεν είναι σε θέση να αντιληφθεί τα όρια μεταξύ του υπερβολικού και του γελοίου». Αμα; Οι «αντινεοφιλελευθερίστικες» «ιδέες» του Έβερτ...!
Ο Σαμαράς, ως συνήθως, στρέφεται κατά του Σημίτη και κατά του Έβερτ, που «παίζουν το παιχνίδι των προσφορών και των εκπτώσεων», ενώ ακολουθούν την ίδια πολιτική λιτότητας κι οι δυο τους.
Δεν φαίνεται, ωστόσο, να πείθει κανέναν πως δεν είναι ο τρίτος της παρέας...
«Όχι στην ιδιωτικοποίηση της υγείας», δηλώνει η Αλέκα Παπαρήγα που επισκέπτεται νοσοκομεία.
Κατά της πόλωσης και των ενδεχομένων κυβερνητικών αυτοδυναμιών, τάσσεται ο Νίκος Κωνσταντόπουλος.
Ο Δημήτρης Τσοβόλας, σήμερα, δεν είπε τίποτε. Ετοιμάζει τα ψηφοδέλτια του ΔΗΚΚΙ.
Ο Μάϊκ Δουκάκης, που επισκέπτεται την Ελλάδα, συναντήθηκε με τον Κωστή Στεφανόπουλο και... έπλεξαν το εγκώμιο του Κλίντον, που «ενδιαφέρεται για τη λύση του Κυπριακού» !
Άραγε, ο Μάϊκ ήρθε για να στηρίξει τον Σημίτη ή για να βρεί στηρίγματα στον Κλίντον;
Ο Δουκάκης συναντήθηκε και με εκπροσώπους των πολιτικών κομμάτων.
Μ' αγκάλιασες... Σ' αγκάλιασα...
Μου πήρες και σου πήρα...
«Το δόγμα του 'ενιαίου αμυντικού χώρου' έχει συμβάλει στην ενίσχυση της άμυνας της Κύπρου», δηλώνει στη Λευκωσία ο Γεράσιμος Αρσένης. «Αν κινδυνεύσει ο ελληνισμός της Κύπρου, κινδυνεύει κι ο ελληνισμός της Θράκης, γιατί η μοίρα τους είναι κοινή και κοινή είναι και η άμυνα», προσθέτει.
Μετά έχει άδικο η τουρκική κυβέρνηση που συνδέει το Κυπριακό με τα Ελληνο-Τουρκικά;
Στα σχολεία αναρτώνται οι κατάλογοι των επιτυχόντων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ.
Στα Εξάρχεια σημειώνονται μικροεπεισόδια μεταξύ Κούρδων (φίλων κι εχθρών του Σαντάμ), μετά την πραγματοποίηση πορείας.
Στο μεταξύ, οι ιρακινές δυνάμεις έχουν αποσυρθεί από την Αρμπίλ, αν και ο Μπιλλ Κλίντον «έχει αμφιβολίες» και δηλώνει ότι ετοιμάζεται «να λάβει δραστικά μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης».
Λήγει η αποχή των Αλβανών μαθητών και εκπαιδευτικών στο Κοσσυφοπέδιο.
Ακυρώνεται η προγραμματισμένη για σήμερα συνάντηση Νετανιάχου - Αραφάτ. Ο τελευταίος δηλώνει ότι θα ζητήσει «διεθνή διαιτησία» για τη συνέχιση των συνομιλιών.
Με άλλα λόγια, θα ζητήσει επέμβαση της Ενωμένης Ευρώπης στο μέχρι τώρα αποκλειστικά αμερικάνικο «παιχνίδι».
Ο Τσερνομύρντιν προσπαθεί να συμφιλιώσει τον Γιέλτσιν με τον Λέμπεντ. Σήμερα είχε χωριστές συναντήσεις με τους δυο «τσάρους» της Ρωσσίας.

3-9-1996

Στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, το ΠΑΣΟΚ γιορτάζει τα 22 χρόνια του.
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ από καρδιάς... Και ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ που και εσάς σας φθείρει, σύντροφοι, και εμάς μας έχει αλλάξει τον αδόξαστο !
«Η Ελλάδα έχει λύσεις. Το ΠΑΣΟΚ έχει την πρόταση, τη γνώση, το όραμα και τα στελέχη... για μια έφοδο στο μέλλον» *(δηλαδή στο μέλλον το δικό μας)*, δηλώνει ο γερμανοτραφής Σημίτης ως άλλος στρατηγός της αλήστου μνήμης Wehrmacht.
Ας μην ξεχνάει, πως κι εμείς θα υπερασπιστούμε το μέλλον μας και θα ανατραθούμε στις σχεδιαζόμενες εφόδους...
«Επιτάχυνση του εκσυγχρονισμού και της ταχύρρυθμης ανάπτυξης της οικονομίας» - «Προσέλκυση νέων επενδύσεων» - «Βελτίωση των υποδομών» και «Τεχνολογική προσαρμογή των επιχειρήσεων» : Είναι οι τέσσερεις «στρατηγικοί στόχοι» του Σημίτη.
Σε απλά ελληνικά : ΡΑΓΔΑΙΑ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΞΕΝΩΝ ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΩΝ ΠΟΥ ΘΑ ΟΔΗΓΗΣΟΥΝ ΣΕ ΑΚΟΜΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ - ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ, ΑΠΟΙΚΙΑΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ - ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΓΙΑ ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΘΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΤΑ ΞΕΝΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ - ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ.
Μιλάει, στη συνέχεια, ο Σημίτης για το «ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ» κι επειδή μπορεί κανείς να τον παρεξηγήσει (και να τον πάρει στα σοβαρά) σπεύδει ν' αναφερθεί και στην σχεδιαζόμενη «ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΤΩΝ ΘΕΣΜΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ»...
Οι ομοιότητες με τα αναφερόμενα σε λαμπρά κοινωνιολογικά έργα όπως στο Mein Kampf, Lo Stato Corporativo, Το Πιστεύω Μας, κλπ., δεν επιτρέπουν την παραμικρή αμφιβολία για τους προσανατολισμούς του νέου αρχηγού του ΠΑΣΟΚ (που εγκαταλείπει και τα ελάχιστα προσχήματα σοσιαλισμού που είχαν απομείνει στο «κίνημα» της 3/9/1974).
Στο «γαλάζιο» στρατόπεδο, ο Έβερτ ανακοινώνει τους εκλογικούς συνδυασμούς. Δηλώνει πως θα ζητήσει απ' τον πρόεδρο της δημοκρατίας Κ. Στεφανόπουλο, να συγκαλέσει «σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών, με συμμετοχή και του Γλαύκου Κληρίδη» που θα εξετάσει τα εθνικά θέματα και την αμυντική πολιτική. Δηλώνει ακόμη πως «όταν εκλεγεί, θα ορίσει μόνιμο υφυπουργό εξωτερικών και θα επεξεργαστεί 10ετές σχέδιο ανάπτυξης των ενόπλων δυνάμεων».
Ό,τι κι αν πει, λοιπόν, αυτός ο άνθρωπος, τον έχει ήδη προλάβει το ΠΑΣΟΚ. Κάτι τρέχει...
Υπόσχεται επίσης ότι το 2000 θα μας κάνει και «επίκεντρο του εορτασμού ενός έτους ευρωπαϊκής δημοκρατίας»...
Μπορεί να είπε «ευρωπαϊκού έτους δημοκρατίας», αλλά έτσι κι αλλιώς όλοι καταλαβαίνουμε το βαθύτερο νόημα των λόγων του Μπουλντόζα...
Το μεσημέρι, πάντως, ο Έβερτ συναντήθηκε με τον Μάϊκ Δουκάκη, έφαγαν καλά και μεταξύ τιραμισού και λικέρ συζήτησαν και για τις σεφταλιές και τον παβάν της Κύπρου, αλλά και για τα χουνκιάρ μπεγιεντί της Τουρκίας, ως πολιτισμένοι άνθρωποι.
(Χαλούμια δεν έφαγαν, γιατί πρόσφατα κάποιος βοσκός - όπως γράφτηκε στον κυπριακό τύπο - λίγο έλειψε να ξεπαστρέψει ολόκληρο χωριό με τα χαλασμένα χαλούμια του. Πάντως, απ' ό,τι φαίνεται, δεν βρέθηκαν άλλα χαλούμια χαλασμένα κι έτσι μπορείτε να τα τρώτε άφοβα).
Ο Δουκάκης είπε ότι πέρασε πολύ καλά κι ότι μετά τις εκλογές (τις ελληνικές και τις αμερικάνικες), θα φάνε κι οι δυο τους καλύτερα.
Ο Σαμαράς, καταγγέλλει με τη σειρά του Σημίτη και Έβερτ για «κατάληψη των ΜΜΕ» και «τους καλεί να δώσουν όλοι μαζί συνέντευξη τύπου στο Ζάπειο Μέγαρο»...
Κάτι τέτοιο θα είχε βέβαια φοβερή πλάκα, δυστυχώς όμως, δεν το βλέπουμε να γίνεται.
Κυβερνητική πηγή στη Λευκωσία ανακοινώνει πως, σύμφωνα με πληροφορίες, οι τουρκικές αρχές κατοχής ετοιμάζουν και νέο «θερμό επεισόδιο» για ν' αποδείξουν το «αδύνατο της συμβίωσης Τουρκοκυπρίων κι Ελληνοκυπρίων».

4-9-1996

Ο Κλίντον ανακοινώνει την επέκταση της ζώνης εναερίου αποκλεισμού του Ιράκ μέχρι τα προάστεια της Βαγδάτης (!) και απειλεί και άλλα αντίποινα για την ιρακινή «επίθεση κατά των Κούρδων»...
Προς μεγάλη χαρά όλων των «ειρηνιστών» που δεν ξέρουν τίποτε για τις επιχειρήσεις των στρατευμάτων του Ερμπακάν και των Γκρίζων Λύκων της Τσιλλέρ, αλλά θυμούνται πάντοτε τους Κούρδους, όποτε το Ιράκ ζητάει την άρση του εις βάρος του εμπάργκο.
Ο Αμερικανός ναύαρχος Μουρ, «καμάρι και καύχημα των παραπάνω ειρηνιστών», ανακοινώνει ότι εκτόξευσε 17 πυραύλους εναντίον του Ιράκ, με αποτέλεσμα το φόνο αρκετών αμάχων Ιρακινών.
Στη Βαγδάτη, οργισμένοι Ιρακινοί συγκρότησαν αντιαμερικανικό συλλαλητήριο, ενώ οι δυνάμεις του Ιράκ ετοιμάζονται να αποκρούσουν και νέες αμερικανικές επιθέσεις. →→→

μέρα τη μέρα...

→→→
Η Ρωσσία καταδικάζει την αμερικάνικη επίθεση.
Η Γαλλία προσπαθεί να παρέμβει και να παίξει διαμεσολαβητικό ρόλο, πράγμα που άλλωστε επιδιώκει και στην Ισραηλο-Παλαιστινιακή διένεξη.
Η Ισπανία δηλώνει πως «οι ΗΠΑ βιάστηκαν ν' αντιδράσουν».
Αντίθετα, Γερμανία, Βρετανία και ΝΑΤΟ, τάσσονται υπέρ της αμερικανικής επίθεσης.
Οι εξελίξεις είναι ιδιαίτερα σημαντικές σ' ό,τι αφορά την ενότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού αφήνουν να διαφανεί κάποιο ρήγμα στον άξονα Βόννης - Παρισιού.
Ο χρόνος θα δείξει...

5-9-1996

Ο Κλάους Χεντς, πρόεδρος του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου συναντιέται με τον Κωστή Στεφανόπουλο, τον Μιλτιάδη Έβερτ και τον υφυπουργό εξωτερικών Γιώργο Ρωμαίο. Δήλωσε πως καταδικάζει τα τραγικά γεγονότα στην Κύπρο και πως «η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να στηρίζει τα μέλη της σε κάθε διένεξή τους με τρίτη χώρα».
Σε συνέντευξή του σε περιοδικό των Σκοπίων, ο Κίρο Γκρηγκόρωφ εκφράζει την «αισιοδοξία» του για την εύρεση «λύσης στο θέμα της ονομασίας».
Συλλαμβάνεται στο ανατολικό αεροδρόμιο του Ελληνικού, ο Γιεχούντα Σαμπάχ με πέντε κιλά κοκαΐνης.
Φυσικά, τα κιλά που θα καταστραφούν είναι μόνο πέντε. Αυτά που μετέφερε ο Σαμπάχ ήταν πολύ περισσότερα. Όποιος πει πως το «περίσσευμα» θα το πουλήσουν οι μπάτσοι για πάρτη τους, κινδυνεύει να βρεθεί στον Κορυδαλλό για «παραβίαση κοινού απορρήτου»...
Καίγονται το Διακοφτό στο Αίγιο και οι Μολάοι στη Λακωνία.
Μπαρζανί και Ταλαμπανί συγκρούονται για τον έλεγχο του βόρειου Ιράκ. Πίσω απ' τον πρώτο βρίσκεται το Ιράν. Πίσω κι απ' τους δυο, οι ΗΠΑ.
Η τουρκική ηγεσία (πολιτική και στρατιωτική) συσκέπτεται εκτάκτως στην Άγκυρα για να εξετάσει την κατάσταση που διαμορφώνεται στο ιρακινό Κουρδιστάν. Η αντιπολίτευση ζητάει την άμεση παραίτηση της Τσιλλέρ, επειδή «είπε ψέμματα ότι, στη διάρκεια της κρίσης του Ιράκ, είχε συνομιλήσει με τον Κλίντον, πράγμα που διαψεύσθηκε από τις ΗΠΑ».
Η κυβέρνηση του Ιράκ καταγγέλλει τις κοινές στρατιωτικές επιχειρήσεις των δυνάμεων του Μπαρζανί και του στρατού του Ιράν. Σύμφωνα με τη Βαγδάτη, τις ταραχές υποθάλπει η κυβέρνηση των ΗΠΑ.
Στη βόρεια Ιταλία συναντιούνται ο Γιάσερ Αραφάτ κι ο πρώην πρωθυπουργός του Ισραήλ, Σιμόν Πέρες.
Στα πλαίσια των προεκλογικών κινητοποιήσεων, σημαντικό ρόλο παίζει η Θεσσαλονίκη, όπου, με την ευκαιρία της Διεθνούς Έκθεσης, ο Σημίτης εκφωνεί τον καθιερωμένο «δεκάρικο», υποσχόμενος ότι «Θα φάμε καλά !»...
Δηλαδή, αυτοί θα τρώνε [illegible] εκείς θα κοιτάμε και θα νοιώθουμε εθνικά περήφανοι.
Σπάζοντας πλάκα μαζί μας (*τι ανάγκη μας έχει;*) ο πρωθυπουργός δηλώνει ακόμη πως «θα προχωρήσουμε στην πλήρη ένταξη [illegible] στη νομισματική ένωση με την Ευρώπη, για να μην βρεθούμε έξω και χρειαζόμαστε αναπροσαρμοστικά μέσα».
Μ' άλλα λόγια : ΨΟΦΗΣΤΕ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΙΝΑΤΕ ΑΡΓΟΤΕΡΑ.
Α, ναι... Αναφέρεται και στα «εθνικά» του θέματα, που θα του «τα λύσει [illegible] αυτά [illegible] Ενωμένη Ευρώπη» !
Όπως καταλαβαίνετε, εδώ ήταν που έπεσε η θύελλα χειροκροτημάτων [illegible] παρευρισκομένων. (Που βέβαια όλοι τους ήταν του «ιδίου φυράματος» με τον πρωθυπουργό. «Φύραμα» θα [illegible] κάτι σαν «ένζυμο». Το τρώνε κι οι κότες. Δεν έχει σχέση με [illegible] «φύρα»... Που λέμε : «φυραίνει ο νους...»).
Από το δελτίο ειδήσεων της κρατικής ραδιοφωνίας (ΕΡΑ 1) : <u>«Ο πρωθυπουργός, σύμφωνα με πληροφορίες, προβλέπει για το '97 προοπτικές μείωσης του πληθωρισμού κατά 2 έως 2,5 εκατοστιαίες μονάδες, μείωση του ελλείμματος, δημιουργία νέων θεσμών για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και κατάργηση των φοροαπαλλαγών.</u>
Ούτε η κυρία Κούλα, το μέντιουμ της γειτονιάς, δεν θα μας ενημέρωνε πληρέστερα.
Η ενημέρωση δεν μας ανοίγει απλώς τα μάτια. Μας τα πετάει έξω !

6-9-1996

Στη Θεσσαλονίκη, ο Σημίτης εκφωνεί τον καθιερωμένο λόγο στη Διεθνή Έκθεση.
Στη Λάρισα, ο χοντρός γαλάζιος φύλαρχος Έβερτ, κάνει κριτική στον λιγνό πράσινο φύλαρχο Σημίτη, εξαγγέλλοντας τα ίδια ακριβώς «μέτρα».
Ο υπουργός οικονομικών, Γιάννος Παπαντωνίου, κατηγορεί τον Έβερτ για «ανεύθυνη παροχολογία».
Μέχρις εδώ κάτι πάει κι έρχεται. Αμέσως μετά, ωστόσο, ο Γιάννος σπεύδει να προσθέσει : <u>«Το ΠΑΣΟΚ προωθεί την παραγωγικότητα».</u>
Κάτι τέτοια ακούνε οι Αρειανοί και μας πετροβολάνε. Ευτυχώς που [illegible] απόσταση της Γης από τον Άρη είναι αρκετά μεγάλη [illegible] έτσι οι πέτρες θα σπάσουν μετά από 84.500 χρόνια (αν δεν κάνουμε λάθος) τα κεφάλια των απογόνων μας (αν δεν μας τα έχουν σπάσει οι ίδιοι οι απόγονοί μας, οπότε γεννιέται το εύλογο ερώτημα αν θα υπάρχουν κι οι ίδιοι...).
Ακόμη, ο Γιάννος υπόσχεται «ανοίγματα στους εργαζόμενους».
Αρνιόμαστε να σχολιάσουμε [illegible] παραπάνω βρωμερά υπονοούμενα.
Τέλος, ο «αρχιτέκτονας της λιτότητας», μίλησε και για «κοινωνικό κράτος».
Γιάννο, επικοινωνείς με την πραγματικότητα; Το κράτος είναι «από χέρι» ΑΝΤΙΚΟΙΝΩΝΙΚΟ.
Ο Αντώνης Σαμαράς, ξεκίνησε να ζητήσει πολιτικό άσυλο στην Τουρκία. Φτάνοντας στη Νέα Βύσσα, το μετάνοιωσε. Αντί να ζητήσει πολιτικό άσυλο από τους Τούρκους, ζήτησε τελικά από τους Νεοβυσσιώτες, να ψηφίσουν Πολιτική Άνοιξη, υποσχόμενος πως η δική του λιτότητα θα είναι πιο «τούρμπο».
Μόνο το ΚΚΕ φαίνεται να είναι κατά της λιτότητας. Θα την αντικαταστήσει, λέει, με την «υπεράσπιση των επαναστατικών κατακτήσεων» της Αλέκας Παπαρήγα.
Στη Λάρισα, ο Νίκος Κωνσταντόπουλος δηλώνει πως «η Ελλάδα είναι χώρα προβληματική».
Αναμφίβολα, μεγάλε. <u>Το μόνο που της λείπει είναι να συνασπιστεί...</u>
Ακόμη, ο Κωνσταντόπουλος ζήτησε να δοθεί προτεραιότητα στις Ελληνο - Τουρκικές σχέσεις και επανέλαβε το αίτημα για «σύγκληση του συμβουλίου πολιτικών αρχηγών».
Η αλεπού τον άντρα της με τους πραματευτάδες...
Ο Μήτσος Τσοβόλας καλεί τους Σπαρτιάτες «να ξεγυμνώσουν τα απατηλά προεκλογικά συνθήματα» του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Λίγες ώρες αργότερα, στα Γιάννενα, κάλεσε και τους Ηπειρώτες να κάνουν το ίδιο.
Στα σύνορα της Τουρκίας με το Ιράκ, ο Ερμπακάν συγκεντρώνει τις δυνάμεις του.
Τα ΜΜΕ διαλαλούν πως ο Κλίντον συμφώνησε στη δημιουργία «ουδέτερης ζώνης».
Οι Κούρδοι, για μιαν ακόμη φορά, εγκαταλείπουν τα χωριά τους και σπεύδουν να ζητήσουν καταφύγιο [illegible] ασφαλέστερες περιοχές, στο εσωτερικό του Ιράκ.
Η Ρωσσία δηλώνει την αντίθεσή της στη δημιουργία «ουδέτερης ζώνης».
Αντίθετη δηλώνει και η Συρία.
Ο Γεράσιμος Αρσένης δηλώνει πως «η δημιουργία ζώνης ασφαλείας στα σύνορα Τουρκίας - Ιράκ θα είναι άκρως επικίνδυνη [illegible] αποσταθεροποιητική. Κάτι τέτοιο», πρόσθεσε, «θα αποτελεί ανατροπή της συνθήκης της Λωζάννης».
Σε παρόμοιες δηλώσεις προβαίνει κι ο υπηρεσιακός υπουργός τύπου, Δημήτρης Κώνστας, τονίζοντας ότι μια τέτοια ενέργεια «θίγει τα κυριαρχικά δικαιώματα ενός ανεξαρτήτου κράτους (του Ιράκ)».
Η κατάσταση είναι πράγματι ΣΟΒΑΡΟΤΑΤΗ. Υπογραμμίζουμε, ωστόσο, πως οι ΗΠΑ [illegible] η Ενωμένη Ευρώπη δεν έχουν ακόμη προβεί [illegible] κάποια επίσημη διασαφήνιση της στάσης που θα υιοθετήσουν. Περιορίζονται στις «υπόγειες» κινήσεις. Αυτό κάνει τα πράγματα ακόμη πιο επικίνδυνα.
Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ, οπωσδήποτε, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ...
Ο Πάγκαλος ενημερώνει, στην Ιρλανδία, το «άτυπο συμβούλιο των υπουργών εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης» για τις ελληνικές θέσεις στα Βαλκάνια, την Κύπρο και τη Μέση Ανατολή.

7-9-1996

Μιλώντας (χθες στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης), ο Σημίτης δήλωσε πως η οικονομική πολιτική της κυβέρνησής του «αποδίδει» και γι' αυτό «θα την συνεχίσει μετά τις εκλογές».
Λέτε να είναι τόσο μαζοχιστές οι ψηφοφόροι του;
Ο Έβερτ, σε κατάσταση εκτός ελέγχου, κραυγάζει: ΚΑΡΔΙΤΣΑ, ΚΑΡΔΙΤΣΑΑΑ !
Τι άλλο θα δούμε και θ' ακούσουμε;...
Τούρκος στρατιώτης σκοτώνεται [illegible] άλλος τραυματίζεται στην περιοχή του Αγίου Κενδέα στην κατεχόμενη Βόρεια Κύπρο. Ελληνική και Κυπριακή κυβέρνηση μιλούν για «στημένη προβοκάτσια».
Από πού κι από ποιόν άραγε;
Σύμφωνα με ανακοίνωση Βρετανών των βάσεων, οι πυροβολισμοί ρίχτηκαν από τον κατεχόμενο τομέα.
Δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο «ξεκαθαρίσματος λογαριασμών». Το θέμα είναι ποιός [illegible] πώς θα ωφεληθεί...
Κατά την Τανσού Τσιλλέρ, το «επεισόδιο» δείχνει πως «η ελληνική κι η ελληνοκυπριακή πλευρά θα προχωρήσουν σε νέες προκλήσεις τις αμέσως επόμενες μέρες».
Ο γενικός γραμματέας της ΠΑΣΕΓΕΣ, Φώτης Λίτσος, χαρακτήρισε «θετικά και σημαντικά» τα μέτρα που εξήγγειλε στη Θεσσαλονίκη ο Σημίτης για τους αγρότες.
Όχι... Κανείς δεν τον γιαούρτωσε...
Κιόσκι του ΠΑΣΟΚ, [illegible] Νέα Σμύρνη, αναφλέγεται τις πρώτες πρωινές ώρες. *Προφανώς άναψε φωτιά [illegible] ζεσταθεί μετά τις, [illegible] παγωμένο ύφος, παγερές δηλώσεις του κρύου Σημίτη...* →→→

μέρα τη μέρα...

→→→
Το ίδιο φαινόμενο παρατηρήθηκε και στο Παλιό Φάληρο, αυτή τη φορά [redacted] κιόσκι της Πολιτικής Άνοιξης.
Ακόμη, ένα αυτοκίνητο του MEGA, στην προσπάθειά του να ζεσταθεί, κάηκε [redacted] αυτό.
Χιλιάδες Κούρδοι εξακολουθούν να εγκαταλείπουν τις εστίες τους, στο Βόρειο Ιράκ, καθώς μαίνονται οι μάχες μεταξύ του Δημοκρατικού Κόμματος του Κουρδιστάν (του Ταλαμπανί, που υποστηρίζεται από την ιρακινή κυβέρνηση) και της Πατριωτικής Ένωσης του Κουρδιστάν (του Μπαρζανί, που υποστηρίζεται από την κυβέρνηση του Ιράν).
Παράλληλα, συνεχίζονται οι επιχειρήσεις του τουρκικού στρατού εναντίον του PKK. Σύμφωνα με το τουρκικό υπουργείο εθνικής άμυνας, στις μάχες με τους Κούρδους αντάρτες σκοτώθηκαν 9 Τούρκοι στρατιώτες.
Απεργούν οι ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας της Βουλγαρίας.
Για πολλοστή φορά ξανάρχισε η «αποχώρηση των ρωσσικών δυνάμεων από την Τσετσενία».
Στρατιώτης του ΝΑΤΟ, στο Σαράγεβο, σκοτώνεται από έκρηξη [redacted] αποθήκη ...προεκλογικού υλικού (η Βοσνία εκλέγει την επόμενη βδομάδα) την οποία φρουρούσε.
Όταν ο αντεκλογικός αγώνας, γίνεται και αντιιμπεριαλιστικός...
Πρώην «περιφερειακός διοικητής» του Βελγίου συλλαμβάνεται, ως ενεχόμενος σε δολοφονία πολιτικού το 1991.

8-9-1996

Οι ΗΠΑ επεμβαίνουν και πάλι με γκανγκστερικό τρόπο στο Ιράκ. Τις πρώτες πρωινές ώρες βομβαρδίζουν «θέσεις των ιρακινών ενόπλων δυνάμεων», σκοτώνοντας και τραυματίζοντας δεκάδες άμαχους πολίτες.
Οι Αραβικές χώρες δηλώνουν πως είναι αντίθετες στη δημιουργία «ουδέτερης ζώνης» στα τουρκοιρακινά σύνορα.
Ο πρόεδρος της Τουρκίας, Ντεμιρέλ, δηλώνει πως «η Τουρκία δεν σκέπτεται να εισβάλει στο Βόρειο Ιράκ».
Παρά τη νέα επίθεση των ΗΠΑ κατά του Ιράκ, [redacted] πράγματα δεν δείχνουν πως οι πολεμικές συρράξεις θα γενικευθούν, καθώς οι Αραβικές χώρες που είχαν συμμετάσχει στην «Καταιγίδα της ερήμου» στο πλευρό των Αμερικάνων, αυτή τη φορά δεν δείχνουν και τόσο πρόθυμες να το ξανακάνουν. Παράλληλα, σύμφωνα με αποκλειστικές, αλλά ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες μας, [redacted] τηλεφωνική του επικοινωνία, σήμερα το πρωί, με τον Κλίντον, ο καγκελλάριος της Γερμανίας Χέλμουτ Κολ απείλησε ότι σε περίπτωση γενίκευσης του πολέμου, [redacted] Γερμανία θα υποχρεωθεί να επανεξετάσει τους αμυντικούς της δεσμούς με το ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ».
Σε δημοσκόπηση της εταιρείας P.R.C., που δημοσιεύεται στα ΝΕΑ, το ΠΑΣΟΚ θα πάρει στις εκλογές 32,8 % [redacted] Νέα Δημοκρατία 31,9 %.
Σε άλλη δημοσκόπηση, της εταιρείας M.R.B., για λογαριασμό του MEGA, η Ν.Δ. θα πάρει το 31 %, ενώ το ΠΑΣΟΚ το 30,6 % των ψήφων.
Ο χρόνος θα δείξει..
«Καλύτερες συγκοινωνίες στην Αθήνα» προβλέπει «νέο σύστημα» του Ο.Α.Σ.Α. που εφαρμόζεται από σήμερα.
Κάποιοι, πάλι, θα φάνε... Όσο για τους Αθηναίους, ας το πάρουν απόφαση. Η κατάσταση δεν είναι αναστρέψιμη.
Με απόφαση του υπουργού οικονομικών, χορηγείται και στους ειδικευμένους γιατρούς των νοσοκομείων το επίδομα των 35.000 δρχ. που δίνεται στο υπόλοιπο νοσηλευτικό προσωπικό. Το διοικητικό συμβούλιο της ΕΙΝΑΠ αποφάσισε, μετά απ' αυτό την αναστολή των προγραμματισμένων κινητοποιήσεων των γιατρών.
Το υπουργείο παιδείας ανακοινώνει ότι απ' τον Οκτώβρη θα λειτουργήσουν «Κέντρα Επαγγελματικής Σταδιοδρομίας [redacted] Κατάρτισης», που αποβλέπουν στην μείωση της ανεργίας των νέων.
Κι εδώ, η κατάσταση είναι μη αναστρέψιμη.
Ας μην τρέφει κανείς μάταιες ελπίδες.
Ο «διεθνής μεσολαβητής», Καρλ Μπιλντ, προειδοποιεί τους Σέρβους της Βοσνίας «να μην προχωρήσουν σε αποσχιστικές ενέργειες».
Ο υπουργός εξωτερικών του Ισραήλ, Νταβίντ Λεβί, κάλεσε τη Συρία «ν' αρχίσει διάλογο χωρίς προϋποθέσεις» για την ειρήνευση με τη χώρα του.
Άγνωστος απειλεί τηλεφωνικά τον πρωθυπουργό του Ισραήλ, Μπενιαμίν Νετανιάχου ότι «θα τον σκοτώσει, αν δεν απελευθερωθεί ο εκτελεστής του Γιτζχάκ Ραμπίν», σύμφωνα με ανακοίνωση της ισραηλινής αστυνομίας.
Ο Κλίντον ζήτησε απ' το κογκρέσσο των ΗΠΑ την έγκριση ποσού ενός δισεκατομμυρίου δολαρίων για την πρόσληψη [redacted] άλλων πρακτόρων του FBI, που θα ενισχύσουν την ασφάλεια των αμερικανικών αεροδρομίων.

9-9-1996

Ο υπηρεσιακός υπουργός τύπου, Δ. Κώνστας, καταγγέλλει την Τουρκία για καλλιέργεια έντασης, με αφορμή την επίθεση κατά των Τούρκων στρατιωτών στην Αχερίτου. Μιλάει για στημένη προβοκάτσια. Κατηγορεί την Τσιλλέρ ως ηθική - τουλάχιστον - αυτουργό της δολοφονίας των Ισαάκ και Σολωμού. Ανακοινώνει ότι οι δυο Τούρκοι στρατιώτες είναι Κούρδοι.
Η Τσιλλέρ, που βρίσκεται στα κατεχόμενα για την κηδεία του νεκρού στρατιώτη, μειώνει τους τόνους και περιορίζεται να δηλώσει πως «τέτοια επεισόδια δεν βοηθούν την ειρήνη».
Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος της ελληνοκυπριακής πλευράς, Γιαννάκης Κασουλίδης, κάλεσε την Τσιλλέρ και τον Ντενκτάς «να αποφεύγουν δηλώσεις που τροφοδοτούν την ένταση».
Ο Κληρίδης επιφυλάχθηκε [redacted] πάλι να απαντήσει στην πρόταση του ΟΗΕ για συνάντηση με τον Ντενκτάς.
Ο υπουργός γεωργίας του Ντενκτάς, Κενάν Ακίν, κι ο διοικητής των ειδικών δυνάμεων στα κατεχόμενα, Ερντάλ Εμανέτ, αναγνωρίζονται ως δράστες της δολοφονίας του Σολωμού Σολωμού.
Η «ηρεμία» των τελευταίων ημερών οφείλεται αφ' ενός στις επικείμενες ελληνικές εκλογές και αφ' ετέρου στην εμπλοκή της Τουρκίας στο θέμα της «ουδέτερης ζώνης» στα σύνορά της με το Ιράκ. Δυστυχώς, απ' ό,τι μαθαίνουμε, [redacted] Ελλάδα έχει ήδη αρχίσει την ενίσχυση της άμυνας της Κύπρου, ενώ, από την πλευρά της, [redacted] Τουρκία προχωρεί στην πόντιση ναρκών στα παράλια της βόρειας Κύπρου [redacted] στο λιμάνι της Αμμοχώστου.
Ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών, δια του προέδρου του που συναντήθηκε με τον Έβερτ, τάσσεται κατά της αντιπληθωριστικής «πολιτικής της σκληρής δραχμής», που τη θεωρεί κύρια αιτία της μείωσης των εξαγωγών.
Ανακοινώνεται ότι, φέτος, για πρώτη φορά στην ελληνική ιστορία, δεν θα περιοριστεί [redacted] λειτουργία των κέντρων [redacted] κατανάλωση οινοπνεύματος κατά το Σαββατοκύριακο των εκλογών.
Φαίνεται, πως μ' ένα ουζάκι κατεβαίνει ευκολότερα στην κάλπη [redacted] ψήφος.
Ο πρωθυπουργός της Γαλλίας, **Alain Juppé**, βρίσκεται στην Αθήνα, στα πλαίσια των εορτασμών για τα 150 χρόνια της Γαλλικής Αρχαιολογικής Σχολής της Αθήνας.
Χιλιάδες πρόσφυγες εγκαταλείπουν το ιρακινό Κουρδιστάν και ζητούν καταφύγιο στο Ιράν, καθώς μαίνονται οι μάχες μεταξύ των δυνάμεων του Μπαρζανί και του Ταλαμπανί, ενώ υπάρχουν και φόβοι πως η Τουρκία θα προχωρήσει στη δημιουργία ουδέτερης ζώνης.

10-9-1996

Ο Γιώργος Παπανδρέου ανακοινώνει την εισαγωγή επιλαχόντων στις ανώτατες σχολές.
Το μέτρο στηλιτεύεται έντονα από όλα τα υπόλοιπα κόμματα σαν προεκλογική προσπάθεια υφαρπαγής ψήφων.
Όπως και είναι, στην πραγματικότητα.
Οι ιρακινές ένοπλες δυνάμεις βάλλουν εναντίον αμερικανικών πολεμικών αεροσκαφών πάνω από το ιρακινό Κουρδιστάν. Σύμφωνα με τους Αμερικανούς, μόνο ένας αντιαεροπορικός πύραυλος έχει εκτοξευθεί εναντίον των F-16 των ΗΠΑ, χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Παρ' όλα αυτά, οι ΗΠΑ στέλνουν επειγόντως ναυτικές δυνάμεις στην περιοχή και βομβαρδιστικά B-52 στη βάση τους, στο νησί Ντιέγκο Γκαρθία του Ειρηνικού.
Η τουρκική κυβέρνηση αρχίζει διάλογο με τον Μπαρζανί, προκειμένου να μην μπουν στο έδαφός της πρόσφυγες Κούρδοι.
Προφανώς η Τουρκία υπόσχεται την υποστήριξή της στον Κούρδο πράκτορα της CIA, αρκεί [redacted] παρεμβληθεί ανάμεσα στο τουρκικό Κουρδιστάν και στις δυνάμεις του Ταλαμπανί, εμποδίζοντας την ενίσχυση των δυνάμεων του PKK με πρόσφυγες από το βόρειο Ιράκ.
Συνεχίζονται οι προεκλογικές κινητοποιήσεις.

11-9-1996

Ο Σημίτης εκλέγεται αντιπρόεδρος της «Σοσιαλιστικής Διεθνούς».
Αρχίζει η νέα σχολική χρονιά. Ενάμισυ εκατομμύριο μαθητές προσέρχονται στις διδακτικές αίθουσες για να υποστούν επί 9μηνο την καθιερωμένη πλύση εγκεφάλου και, ανάμεσα στις χιλιάδες των γνώσεων, ν' αποκτήσουν και κάποιες χρήσιμες...
Στη Βοσνία ανακαλύπτεται ένας ακόμη ομαδικός τάφος, με δεκάδες πτώματα. Ο ΟΗΕ σπεύδει ν' ανακοινώσει ότι πρόκειται για Μουσουλμάνους, θύματα των Σέρβων.
Φυσικά, δεν δίνουν στη δημοσιότητα οι ΟΗΕδες κανένα αποδεικτικό στοιχείο για τους ισχυρισμούς τους. Άλλωστε, το γεγονός ότι ο ΟΗΕ δεν έχει μέχρι σήμερα βρει κανέναν ομαδικό τάφο με Σέρβους νεκρούς, υποχρεώνει ακόμη [redacted] καλόπιστο αποδέκτη αυτής της «πληροφόρησης» [redacted] κούμπωμα.
Η «Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες» απειλεί να διακόψει την παροχή βοήθειας στους Σερβοβόσνιους, «αν δεν συμμορφωθούν στις επιταγές της»...
VAE VICTIS !

συνέχεια στη σελίδα 21

Τη Βίλλα Βαρβάρα, την κατάληψη στην Θεσσαλονίκη, έχουν «βάλει στο μάτι» οι αρχές της συμπρωτεύουσας, που φιλοδοξούν να την ερημώσουν από τους «δεύτερης ποιότητας» κατοίκους της, για να την πλασσάρουν σαν «πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης» ★★★ Μα, είναι δυνατόν να γίνονται σε κάποια πόλη ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ και μάλιστα της ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ, πλάϊ σε ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟΥΣ ΤΣΙΓΓΑΝΩΝ, ΠΟΝΤΙΩΝ, ΜΕΣΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ & ΑΣΙΑΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ, ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ; ★★★ Τί θα πει ο κύριος Κολ; ★★★ Τί θα πει ο κύριος Ζυππέ; ★★★ Τί θα πει ο κύριος Μαίητζορ; ★★★ Πώς θα μπορέσει ο κύριος Σημίτης να νοιώσει άνετα πλάϊ σε ΖΩΝΤΑΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΥΡΙΖΟΥΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΙΚΗ ΠΤΩΜΑΪΝΗ; ★★★ Καλύτερα θα είναι, λοιπόν, να γίνει πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης το ΝΤΙΠΑΡΜΠΑΚΙΡ ★★★ Τουλάχιστον, εκεί οι αρχές έχουν καταφέρει να εξολοθρεύσουν τους πάμπτωχους, εξαθλιωμένους κι αντιαισθητικούς Κούρδους ★★★ Γιατί, δεν βλέπουμε να «τους περνάει» των σαλονικιώτικων αρχών ★★★ Η Βίλλα Βαρβάρα φαίνεται αρκετά σκληρό καρύδι για τα δόντια τους... ★★★ Ο Βαγγέλης Γιαννόπουλος βιάστηκε ★★★ Δεν περίμενε λιγάκι; Να έστελνε τους μπάτσους και τους εισαγγελείς να συλλάβουν την κυρία Αγγελική Νικολούλη... ★★★ Πρόκειται για την γνωστή κυρία που, απ' το γυαλί της τηλεόρασης, ανακαλύπτει κι αποκαλύπτει «χαμένα παιδιά», «απαγωγείς», «εγκλήματα» και μόνο τον χαφιέ άντρα της, τον Νίκο Ζερβονικολάκη, δεν έχει καταφέρει να βρει, μολονότι δουλεύουν για τα ίδια κι οι δυο τους αφεντικά ★★★ Ο Βαγγέλης Γιαννόπουλος, λοιπόν, ευαισθητοποιήθηκε όταν τηλεοπτικό δελτίο ειδήσεων μετέδωσε την ψεύτικη είδηση πως ο ίδιος δεν είχε ψηφίσει τον Απόστολο Κακλαμάνη για πρόεδρο της βουλής ★★★ Έστειλε λοιπόν τους μπάτσους και τους εισαγγελείς αμέσως, τους πιάσανε και μια και δυο, στο ΑΥΤΟΦΩΡΟ ! ★★★ Αυτό θα πει ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ ★★★ ΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΙ ΘΑ ΕΚΑΝΕ Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ, ΑΝ ΜΑΘΑΙΝΕ ΟΤΙ ΡΑΔΙΟ-ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ ΘΙΓΟΥΝ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΛΗΨΗ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΟΥ ΤΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΣΑΝ ΠΟΡΝΕΣ ΚΑΙ ΝΑΡΚΟΜΑΝΕΙΣ... ★★★ Μα, πού να το μάθει ο έρημος κι απρόσωπος εκπρόσωπος της εξουσίας;... ★★★ Μήπως διαβάζει και τον Αναρχικό, για να ξεστραβωθεί; ★★★ ΚΡΙΜΑ. ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΚΡΙΜΑ ! ★★★ Όσο για την ΕΞΟΥΣΙΑ, αυτή κυκλοφόρησε το πρώτο της φύλλο στις 14/10/96 ★★★ Της ευχόμαστε καλές επιτυχίες ★★★ **ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ : Ο άνθρωπος είχε μια αντιπροσωπεία που πήγαινε κατά διαβόλου ★★★ Η εφορία του έκανε έλεγχο ★★★ Κάποια πιστωτικά σημειώματα θεωρήθηκαν εικονικά ★★★ Το διοικητικό εφετείο αποφάσισε πως τα πιστωτικά σημειώματα ήταν πραγματικότατα ★★★ Παρά την απόφαση του εφετείου, ωστόσο, η εφορία επιμένει να θεωρεί τα ποσά των πιστωτικών σημειωμάτων σαν έσοδα !!! ★★★ Έσοδα ύψους (κρατηθείτε) 47.000.000 (σαρανταεπτά εκατομμυρίων) δραχμών !!! ★★★ Και - βέβαια - τα απαιτεί ★★★ Και, για την «μη - δήλωσή» τους, επιβάλλει και πρόστιμο 12.000.000 (δώδεκα εκατομυρίων) δραχμών !!! ★★★ Και πριν βγει η απόφαση επί της προσφυγής που άσκησε ο φουκαράς, ΤΟΥ ΤΡΑΒΑΕΙ ΚΑΙ ΔΥΟ ΜΗΝΥΣΕΙΣ, στα ποινικά δικαστήρια ★★★ Και δικάζεται ο άνθρωπος (ερήμην, χωρίς ποτέ να πάρει την κλήση που είχε σταλεί σε άλλο όνομα και σ' άλλη διεύθυνση) σε ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΕΝΝΕΑ ΜΗΝΕΣ ΦΥΛΑΚΗ, ΧΩΡΙΣ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΣΤΕΛΛΟΥΣΑ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΕΦΕΣΗΣ ★★★ Και εκκρεμεί σε βάρος του κι άλλη μια αίτηση προσωποκράτησής του για χρέη προς το δημόσιο ★★★ Και αναγκάστηκε ο άνθρωπος να σκύψει το κεφάλι και να ζητήσει βοήθεια από κάποιους πολιτικάντηδες (παλιούς του συγκρατούμενους και συνεξόριστους της επαράτου εφταετίας) ★★★ Και οι παλιοί του φίλοι τον έγραψαν στα νέα τους υπουργικά και βουλευτικά υποδήματα ★★★ Κι είναι - να πάρει ο διάολος - και μαρξιστής εκτός κομμάτων (μεθερμηνευόμενο : χ... τα κι άστα, κι από ιδεολογική, αλλά και από πρακτική σκοπιά) ★★★ Κι είναι και σε ηλικία που δεν του επιτρέπει να πάρει όπλο και να βγει αντάρτης στα αποψιλωμένα από τις πυρκαγιές βουνά ★★★ Κι έχει γυναίκα και δυο παιδιά ανήλικα ★★★ Και επειδή κάποιοι πελάτες του πήρανε δανεικά κι αγύριστα από κάποιες τράπεζες, τον θεωρούνε τώρα και «ΗΘΙΚΟ ΑΥΤΟΥΡΓΟ ΣΕ ΑΠΑΤΗ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ» !!! ★★★ Στις 7 Νοέμβρη, ο άνθρωπος θα στηθεί - για μια φορά ακόμη - μπροστά στο ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ που κατ' ευφημισμόν αποκαλείται ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ ΔΙΚΑΖΟΝ ΕΦΕΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΜΟΝΟΜΕΛΩΝ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΩΝ για να υποστηρίξει - σχεδόν χωρίς ελπίδες - την ακύρωση της απόφασης που τον στέλνει για 3 χρόνια κι 9 μήνες στον Κορυδαλλό ★★★ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ★★★ ΕΙΝΑΙ ΟΜΩΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ★★★ ΘΑ ΤΟΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ;** ★★★ Τα στοιχεία του είναι στην διάθεση όποιου θελήσει να βοηθήσει ★★★ Τα στοιχεία των διωκτών και των αναίσθητων «φίλων» θα δοθούν στη δημοσιότητα, αν τελικά ο Σ. πάει φυλακή...

Συγκέντρωση συμπαράστασης στον αγώνα των Ζαπατίστας οργανώθηκε στις 10/10/96 στο Πολυτεχνείο ▼▼▼ Κι ενώ μέσα στο Πολυτεχνείο είχαν συγκεντρωθεί οι συμπαραστάτες των αγροτών των Τσιάπας, γύρω απ' το Πολυτεχνείο είχαν συγκεντρωθεί οι ... ασφαλίτες ▼▼▼ Πάνω από 100 άτομα σταματήθηκαν και «ελέγχθηκαν» ▼▼▼ 68 οδηγήθηκαν στη Γενική Ασφάλεια για «εξακρίβωση των στοιχείων τους» ▼▼▼ Δεκάδες κακοποιήθηκαν άγρια από άστολα κι ασύστολα «όργανα του νόμου και της τάξης» ▼▼▼ Οι επιχειρήσεις των ΜΑΤ, υπό την μετεκλογική νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείο δημόσιας τάξης ξεκίνησαν από την Χαλκιδική ▼▼▼ Στις 16/10/96 χτύπησαν πολίτες που είχαν συγκεντρωθεί για να εμποδίσουν την εγκατάσταση επιχείρησης εξόρυξης χρυσού που απειλεί την περιοχή της Κασσάνδρας με οικολογική καταστροφή ▼▼▼ «Το καναδικής ιδιοκτησίας μεταλλείο της TVX GOLD θα λειτουργήσει οπωσδήποτε», δήλωσε η Βάσω Παπανδρέου, «σοσιαλίστρια» υπουργός ανάπτυξης της καναδικής οικονομίας και ξεπαστρέματος της Χαλκιδικής ▼▼▼ Στις 18/10/96 ξαναχτύπησε η Αγγελική Νικολούλη από τον SKY ▼▼▼ Αυτή τη φορά, ανακάλυψε «χαμένη ανήλικη στη Βίλλα Αμαλία»... ▼▼▼ Πορεία προς την πρεσβεία του Μεξικού με μοτοσυκλέτες έκαναν στις 17/10/96 συμπαραστάτες των Ζαπατίστας ▼▼▼ **Για τις 7/2/97 ορίστηκε η εκδίκαση των πρώτων εφέσεων των καταδικασμένων για την κατάληψη του Πολυτεχνείου στις 17 & 18/11/95 ▼▼▼ Η δίκη θα γίνει στην αίθουσα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού ▼▼▼ Θα γίνει; ▼▼▼** Ραδιοφωνικό σταθμό στα FM απέκτησε η Χρυσή Αυγή ▼▼▼ Ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες λένε πως χρηματοδότης του ναζιστικού ραδιοσταθμού είναι ο γνωστός επιχειρηματίας Κοντομηνάς της Interamerican ▼▼▼ Γιατί όχι; Μήπως, εδώ κι αρκετόν καιρό, ο Κοντομηνάς δεν χρηματοδοτεί τον ΣΤΟΧΟ, την εφημερίδα του Γιώργου Καψάλη ▼▼▼ Άσχετα με το ότι Καψάλης και Μιχαλολιάκος βρίσκονται στα μαχαίρια από το 1994, όταν ο πρώτος «σαμποτάρισε» την εκλογική κάθοδο του δεύτερου στις ευρωεκλογές ▼▼▼ Πάντως, η προεκλογική δημοσίευση συνέντευξης του ναζιστή Νίκου Μιχαλολιάκου στη βασιλοχουντική ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ του Γρηγόρη Μιχαλόπουλου «εξαργυρώθηκε» με διαφήμιση της βασιλοχουντοφυλλάδας στην εβδομαδιαία εφημερίδα των χιτλερικών ▼▼▼ Οι άλλοι βασιλόφρονες, της ΒΕΟ (Βασιλικής Εθνικής Οργανώσεως του Αλέκου Κουντουρά), μετά τις ανακοινώσεις που είχαν κολλήσει προεκλογικά στις στάσεις των λεωφορείων (βλ. ΠΟΝΤΙΚΙ, 12/9/96) και την ανακοίνωση που εξέδωσαν, ότι «ο βασιλεύς δεν υποστηρίζει κανένα πολιτικόν κόμμα» (βλ. ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, 13/9/96), έχουν εξαφανιστεί ▼▼▼ Κυκλοφορούν ακόμη στα βιβλιοπωλεία τα τελευταία αντίτυπα του **ΧΘΕΣ ΒΡΑΔΥ**, περιοδικού ποικίλλης αντιεξουσιαστικής κι ενδιαφέρουσας ύλης και με πολλά κόμικς που κυκλοφόρησε στα τέλη του καλοκαιριού από Λαμιώτες συντρόφους. Όσοι προλάβετε, πάρτε το (είναι δωρεάν) ή ζητείστε να βγάλετε φωτοτυπίες ▼▼▼ Κυκλοφορεί (ομοίως δωρεάν) και το δεύτερο τεύχος του **ΦΥΛΛΟΥ ΛΙΠΟΤΑΞΙΑΣ**, με πολλά κι ενδιαφέροντα αντιμιλιταριστικά άρθρα ▼▼▼ **ΣΟΒΑΡΕΣ (;) ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ ΠΕΡΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ !** εκφράζει δίπτυχο 8^ου^ σχήματος, που κυκλοφόρησε το περιοδικό **Screaming for a Change** ▼▼▼ «Άρμεξέ τους κ. Σημίτη !» : Τίτλος συνέντευξης του πανεπιστημιακού Τσουκαλά σε εφημερίδα της 20/10/96 ▼▼▼ Λέτε να χρειάζεται ενθάρρυνση; ▼▼▼ Πολλοί, πάντως, είναι οι μέχρι διαστροφής μαζοχιστές που «ενθαρρύνουν» τον σοσια**λιστή** πρωθυπουργό ▼▼▼ Ακόμη κι η μητσοτακική Αυριανή μας ζητάει «να τον αφήσουμε να δουλέψει...» (21/10/96) ▼▼▼ Απαρατήρητη πέρασε από τα (αθηναϊκά, τουλάχιστον) ΜΜΕ η επέτειος της απελευθέρωσης του Βόλου από την γερμανική κατοχή στις 19/10/1945 ▼▼▼ Το κακό δεν είναι τόσο που πέρασε απαρατήρητη η ιστορική επέτειος ▼▼▼ Το χειρότερο είναι που περνάει απαρατήρητη η σύγχρονη πραγματικότητα της πόλης ▼▼▼ Έτσι, μετά τον εορτασμό της απελευθέρωσής τους από τους Γερμανούς, οι Βολιώτες ετοιμάζονται να κατέβουν στην Αθήνα για να διαδηλώσουν ενάντια στην κυβερνητική πολιτική που τα τελευταία χρόνια τους έχει καταδικάσει στην ανεργία και στην πείνα ▼▼▼

Σύντροφος δέχτηκε απρόκλητη επίθεση 3 αγνώστων έξω από το πατσατζίδικο «Γλυκοχάραμα» (πλάι στο «Ράδιο Σίτυ», στην Πατησίων)**. Μια βδομάδα αργότερα, στις 10/10/96, άγνωστος πάλι τον απείλησε στην Πλ. Κολιάτσου. Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, πρόκειται για νέα τακτική των φασιστοειδών. ΠΡΟΣΟΧΗ !!!**

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ 22/9/1996

Κόμμα	Ποσοστό	Ψήφοι	Εδρες
ΠΑ.ΣΟ.Κ.	41.49%	2813245	162
Νέα Δημοκρατία	38.12%	2584765	108
Πολιτική Ανοιξη	2.94%	199463	0
Κ.Κ.Ε.	5.61%	380167	11
Συνασπισμός	5.12%	347051	10
ΔΗ.Κ.ΚΙ.	4.43%	300671	9
Ενωση Οικολόγων	0.29%	19934	0
Ενωση Κεντρώων	0.72%	48677	0
Α.Σ.Κ.Ε.	0.03%	2108	0
Κόμμα Ελλήνων Κυνηγών	0.26%	17419	0
Ολυμπισμός	0.02%	1619	0
Συμμαχια Σ.Ε.Α.Ν.	0.04%	2470	0
Μ-Λ ΚΚΕ	0.06%	4016	0
Μαχόμενη Αριστερά	0.15%	10443	0
Οικολόγοι Εναλλακτικοί	0.08%	5715	0
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ - Λαικός Συνδεσμος	0.07%	4487	0
Εθνικο Κόμμα - ΕΠΕΝ	0.24%	16501	0
Οικολόγοι Ελλαδας	0.06%	4113	0
Κόμμα Ελληνισμού	0.18%	12255	0
ΟΑΚΚΕ - ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ	0.05%	3485	0
Ελληνικό Ευρωπαικό Κόμμα	0.00%	8	0
Ελεύθερη Δημοκρατία	0.00%	65	0
Κόμμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων	0.00%	2	0
Λοιπά Κόμματα / Ανεξάρτητοι	0.02%	1370	0

Πηγή : ΔΕΛΤΑ Πληροφορική

Πρέπει να σημειώσουμε ότι το ποσοστό αποχής, λευκών και ακύρων ξεπέρασε αυτή τη φορά το 23,5 %, παρά την πρόσφατη αναθεώρηση των εκλογικών καταλόγων (κατά την οποία σβήστηκαν οι αποβιώσαντες, οι τυχόν διπλοεγγεγραμμένοι κλπ.). Οι αριθμοί που δίνονται παραπάνω εξακολουθούν να υπόκεινται σε μικρές διαφοροποιήσεις, καθώς εκδικάζονται ακόμη κάποιες ενστάσεις που καθυστερούν την εγκεκριμένη από το υπουργείο εσωτερικών έκδοση των τελικών και οριστικών αποτελεσμάτων.

μέρα τη μέρα...

συνέχεια απ' τη σελίδα 17

Ο Αμερικανός στρατηγός Σαλικασβίλι δηλώνει ότι «το ΝΑΤΟ μελετά την αποστολή και νέας δύναμης στην Βοσνία».

12-9-1996

Ανακοινώνονται οι τελικές ρυθμίσεις της αυριανής «τηλεοπτικής αναμέτρησης» - όπως εξακολουθούν κάποιο «γεροπαρατατικοί» ν' αποκαλούν το γνωστό σε όλους μας ντιμπέιτ - μεταξύ Έβερτ - Σημίτη. Συντονιστής θα είναι ο Πέτρος Ευθυμίου *(αυτός που παλιότερα είχε πει [redacted] ραδιοφωνικούς του νεώτερους στην ηλικία συνεργάτες : «Όταν εσείς βυζαίνατε, εγώ ήμουνα τρομοκράτης στην Ιταλία...».*

Στους δύο υποψήφιους θα υποβάλουν δώδεκα ερωτήματα, μόνο τρεις δημοσιογράφοι : ο Γιάννης Παπουτσάνης, ο Θεόδωρος Ρουσσόπουλος και ο Παύλος Τσίμας. Οι δυο πολιτικάντηδες θα διαθέτουν μόνο δυο λεπτά σκέψης πριν απαντήσουν στο κάθε ερώτημα.

Η πρόταση του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ, να μην μονομαχήσουν τηλεοπτικά οι δυο αρχηγοί, αλλά ΝΑ ΜΟΝΟΜΑΧΗΣΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ, ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΟ, δεν έγινε δεκτή από [redacted] διακομματική επιτροπή. Γι' αυτό κι εμείς αποφασίσαμε ήδη να μην ανοίξουμε αύριο την τηλεόραση.

13-9-1996

ΝΤΙΜΠΕΪΤ...

Όπως υποσχεθήκαμε χθες, κλείσαμε τηλεοράσεις και ραδιόφωνα και την κάναμε σε τσιπουράδικο.

Η «σοσιαλιστική» ομάδα του ευρωκοινοβουλίου καταδικάζει τις δολοφονίες των Ισαάκ και Σολωμού στην κατεχόμενη βόρεια Κύπρο και ζητάει το «πάγωμα» της χρηματοδότησης της Τουρκίας από το πρόγραμμα MEDA.

Καίγονται από πυρκαγιά οι Κατουνίστρες, κοντά στο Λουτράκι. Ένας βοσκός, ο Λευτέρης Βαρώτσης, 75 ετών, βρίσκει τραγικό θάνατο μέσα στις φλόγες.

Πυρκαγιά [redacted] στην Αμφίκλεια (Δαδί) Φθιώτιδας.

Οι ΗΠΑ σφίγγουν τον κλοιό στο Ιράκ. Η Γαλλία καλεί το Ιράκ «να μη βάλλει κατά των συμμαχικών αεροπλάνων που πετούν στο βόρειο τμήμα του». Στο μεταξύ, οι Αμερικάνοι στέλνουν στην περιοχή χιλιάδες πεζοναύτες, καθώς και δυο αεροπλανοφόρα στον Περσικό Κόλπο.

Εκλογές και στη Βοσνία. Σήμερα ψήφισαν περίπου 3.000 αστυνομικοί, ενώ οι υπόλοιποι πολίτες ψηφίζουν αύριο.

14-9-1996

«Το ηθικό των ενόπλων δυνάμεων είναι υψηλό», δηλώνει ο Σημίτης και καλεί τον Έβερτ «να πάψει ν' αναμιγνύει τις ένοπλες δυνάμεις στην πολιτική για μικροκομματικά οφέλη». Ανάλογες δηλώσεις κάνει [redacted] ο Αρσένης.

Ο Σημίτης δηλώνει ότι θα συνεχίσει «τον αγώνα της Μελίνας για την επιστροφή των Ελγινείων στον Παρθενώνα».

Κι αυτά τα λέει σε ξενοδοχείο που ονομάζεται «Μεγάλη Βρετανία»...

Ακόμη, λέει ότι θα ιδρυθούν ελληνικά αρχαιολογικά ινστιτούτα στα Βαλκάνια, στην Ιταλία, στην Αίγυπτο και στην Τουρκία.

Στη Θεσσαλονίκη, ο Έβερτ μιλάει σε «εκπροσώπους των παραγωγικών τάξεων» *(σε απλά ελληνικά, ΑΡΓΟΜΙΣΘΟΥΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΜΟΦΑΗΔΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ)* για τα οικονομικά μέτρα που θα εφαρμόσει όταν θα γίνει Χαλίφης στη θέση του Χαλίφη...

Ακόμη, δηλώνει ότι δεν επιδιώκει κυβερνητική αυτοδυναμία *(εμένα μου λες...)*, αλλά θα επιδιώξει μετεκλογική συνεργασία με άλλα κόμματα.

Όταν οι εγκληματίες δεν μπορούν να διαπράξουν μόνοι τους το έγκλημα, ψάχνουν για συνενόχους. Μερικές φορές, μάλιστα, ψάχνουν για συνενόχους έτσι [redacted] αλλοιώς, πιστεύοντας ότι έτσι μετριάζεται η δική τους ενοχή...

Τελειώνοντας, υπόσχεται στους Σαλονικιούς ότι θα μεταφέρει το υπουργείο παιδείας στη Θεσσαλονίκη.

Καθ' οδόν, ίσως αφήσει [redacted] μερικά ντουβάρια στην Καρδίτσα... Μήπως και στην Αθήνα, που βρίσκεται σήμερα, παράγει τίποτε περισσότερο;

Ο Νίκος Κωνσταντόπουλος, σκασμένος απ' τη ζήλεια του, ζητάει να ξαναγίνει το «ντιμπέιτ», με τη συμμετοχή όσων δεν τους έπαιξαν την πρώτη φορά. Σαμαράς και Τσοβόλας συμφωνούν. Όσο για την Παπαρήγα, τους σνομπάρει όλους και ζητάει «ντιμπέιτ» μόνη της.

Ακόμη, η Παπαρήγα, μιλώντας στο Περιστέρι, ζητάει από τη νεολαία «να δραστηριοποιηθεί εντός και εκτός βουλής»...

Το μεσημέρι, ο Γάλλος πρωθυπουργός Alain Juppé συναντήθηκε με τον Σημίτη.

Πυρκαγιές μαίνονται στη Μαγνησία.

Ο πλοίαρχος του εμπορικού ναυτικού Πέτρος Φιλιππάκος συγκαταλέγεται στα θύματα του ναυαγίου του ΙΩΛΚΟΣ VICTORY στις ακτές της Νότιας Αφρικής. Δυο άλλοι Έλληνες ναυτικοί ευτυχώς διασώζονται.

Ο υπουργός εξωτερικών της Κύπρου, Αλέκος Μιχαηλίδης, διαβιβάζει στα μέλη του συμβουλίου ασφαλείας του ΟΗΕ πληροφορίες για «νέα, επικείμενη προβοκάτσια των Τουρκοκυπριακών αρχών».

Συμφωνά με το κυπριακό περιοδικό ΣΕΛΙΔΕΣ, ένας από τους δράστες της δολοφονίας του Τάσου Ισαάκ είναι ο «αρχηγός των Γκρίζων Λύκων», Μεχμέτ Αρσλάν.

5.000 Αμερικανοί πεζοναύτες αναπτύσσονται στο Κουβέιτ, ενισχύοντας τις δυνάμεις που βρίσκονται ήδη εκεί. Παράλληλα, το αεροπλανοφόρο Enterprise κατευθύνεται ολοταχώς προς τον Περσικό, μεταφέροντας 75 υπερσύγχρονα πολεμικά βομβαρδιστικά αεροσκάφη (Stealth).

Η τουρκική κυβέρνηση ανακοινώνει ότι δεν θα προχωρήσει στη δημιουργία «ουδέτερης ζώνης» στα ιρακινά σύνορα, περιοριζόμενη στην «καταδίωξη των αυτονομιστών στο ιρακινό έδαφος». Σύμφωνα με την Άγκυρα, η Βαγδάτη συμφωνεί με την παραπάνω ρύθμιση. Στο μεταξύ, οι τουρκικές δυνάμεις σκοτώνουν 61 Κούρδους στο επί τουρκικού εδάφους Κουρδιστάν, χωρίς να διαμαρτυρηθεί κανείς «ειρηνιστής».

Στην μπούκα των όπλων 52.000 στρατιωτών του ΝΑΤΟ, οι Βόσνιοι ψηφίζουν...

15-9-1996

Αυξήσεις - και μάλιστα κάθε χρόνο - στις αγροτικές συντάξεις, υπόσχεται ο Σημίτης στη Λειβαδιά. Ιατροφαρμακευτικά, οι αγρότες θα υπαχθούν στο ΙΚΑ.

Μπαφιασμένοι απ' το μπλα-μπλα, οι αγρότες δεν μπαίνουν στον κόπο ούτε καν [redacted] τον γιαουρτώσουν. Το show αναβάλλεται για αργότερα.

Το απόγευμα συναντήθηκε με τον JuppÝ [redacted] ο Έβερτ.

(Αυτή [redacted] φορά δεν μάθαμε τί έφαγαν...).

Στο Βόλο, ο Μητσοτάκης αναφέρεται στα «διαπλεκόμενα συμφέροντα».

Κάτι ξέρει από τέτοια...

«Μετά τις εκλογές, θα πω περισσότερα...», τόνισε ο «επίτιμος».

Παραδίπλα, στη Λάρισα, μιλάει κι ο Αντώνης Σαμαράς. «Ο λαός δεν πείθεται από τις υποσχέσεις του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. Αυτό είναι δείγμα ωριμότητας...».

«Μέτωπο αντίστασης κατά των επιλογών της Ευρωπαϊκής Ένωσης», εξαγγέλλει στη Λέσβο η Αλέκα Παπαρήγα.

Ο Νίκος Κωνσταντόπουλος συναντιέται με δημοσιογράφους και «ανθρώπους του πνεύματος».

«Χαμένη ψήφος, είναι η ψήφος στο ΠΑΣΟΚ [redacted] στη ΝΔ», δηλώνει στο Περιστέρι ο Δημήτρης Τσοβόλας.

Ο Ρήγας Φερραίος [redacted] το Κρυφό Σχολειό (του Γκύζη) θα διακοσμούν το 200άρι που αναμένεται να κυκλοφορήσει το Νοέμβρη.

PADANIA είναι το νέο ευρωπαϊκό κράτος, του οποίου την ανεξαρτησία ανακήρυξε σήμερα ο ντούτσε της «Λέγκας του Βορρά», Ουμπέρτο Μπόσσι.

Εμείς πιστεύουμε πως, αντί για (μ)παντανία, θα του πήγαινε καλύτερα ΖΟΥΡΛΟΜΑΝΔΥΑΣ. Το ίδιο πιστεύουν, άλλωστε, στη συντριπτική τους πλειοψηφία και οι Παντανοί.

Ο Αμερικανός υπουργός άμυνας, Ουΐλλιαμ Πέρρυ, δηλώνει από το Μπαχρέιν ότι ιρακινοί πύραυλοι έπληξαν αμερικανικά αεροπλάνα. Το Πεντάγωνο, ωστόσο, τον διαψεύδει.

Άλλοι 36 Κούρδοι σκοτώνονται από τα τουρκικά στρατεύματα.

Ο καγκελλάριος της Γερμανίας, Χέλμουτ Κολ, δηλώνει ότι ο Τούρκος πρωθυπουργός, Νετζμετίν Ερμπακάν, «θα ήταν καλό να μην επισκεφθεί τη Γερμανία».

«Ικανοποιημένοι από τις εκλογές στη Βοσνία» δηλώνουν ΗΠΑ, Ενωμένη Ευρώπη, ΝΑΤΟ [redacted] ΟΗΕ.

Οι μόνοι «ανικανοποίητοι» φαίνονται [redacted] είναι οι Βόσνιοι...

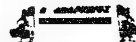
Κυβερνητικά αεροπλάνα του Αφγανιστάν βομβαρδίζουν βάσεις Ισλαμιστών ανταρτών στο Τζαλαλαμπάντ, στο ανατολικό τμήμα της χώρας προς τα σύνορα με το Πακιστάν. Σκοτώνονται τουλάχιστον 12 άτομα.

Η είδηση είναι η ίδια η μετάδοση της είδησης, αφού οι συγκρούσεις στο Αφγανιστάν είναι καθημερινή ρουτίνα.

Τα πολιτικά κόμματα κι οργανώσεις της Αλγερίας δηλώνουν ότι συμφωνούν στη δημιουργία ενός πολυκομματικού πολιτικού συστήματος και [redacted] διεξαγωγή «ελεύθερων εκλογών» στις αρχές του 1997.

Αυστραλός κτηνίατρος που κατά λάθος στείρωσε παπαγάλο καταδικάστηκε από δικαστήριο της Μελβούρνης στην καταβολή αποζημίωσης 12.000 δολαρίων στον ιδιοκτήτη του.

Στο σημείο αυτό, είμαστε υποχρεωμένοι να διακόψουμε την ημερολογιακή καταγραφή των γεγονότων. Θα συνεχίσουμε στο επόμενο τεύχος.

υποκρισία - πολιτικαντισμός

Σε αυτή τη στήλη θα θίγουμε εν συντομία μερικά από τα βδομαδιάτικα - μηνιάτικα γεγονότα, κριτικάροντάς τα, με σκοπό να παρουσιάζεται μια διαφορετική γνώμη, όχι υποχρεωτικά σωστή. Εκείνο που χρειάζεται, άλλωστε, είναι η κρίση των αναγνωστών, κι ελπίζουμε να φιλοξενούμε στο μέλλον τις απόψεις τους.

Ενώ έκλεισε ο χώρος (άθλιος, μα την αλήθεια), που «φιλοξενούσε» τους Κούρδους (κλπ.) πρόσφυγες, στην Σοφοκλέους χαμηλά έχουν τοποθετήσει σίδερα και πλέγματα στην περίμετρο της πλατείας, μάλλον από τον Δήμο, που κάποιοι, με τις πρακτικές τους, του υπέδειξαν «ανθρωπιστικό πρόσωπο», ξεχνώντας τις φιέστες για την υποδοχή των Ολυμπιονικών και το περίφημο σήμα στις σημαίες του Δήμου και την προϋπηρεσία του Αβραμόπουλου στο υπουργείο εσωτερικών με τα παχυλά «μυστικά κονδύλια». Είναι αυτοί που πρόφθασαν τη μετακόμιση των Κούρδων κλπ. στον Άγιο Αντρέα (και καλά έκαναν), είναι αυτοί που στα κανάλια μεταφέρουν παραδείγματα ρατσισμού σε άλλες χώρες, με ιδιαίτερη έξαρση, γνωρίζοντας παράλληλα ότι έχουν ψηφίσει υπέρ των θεσμών του αποκλεισμού (Μαάστριχτ, Σένγκεν...), είναι αυτοί που συγκεντρώθηκαν να διαμαρτυρηθούν για τους πυροβολισμούς στο Γκάζι (και καλά έκαναν) από τη Χρυσή Αυγή, με την προστασία των μηχανισμών. Αλήθεια, οι μηχανισμοί δεν διέθεταν στοιχεία για αυτή την επίθεση ή δεν έχουν τη διεύθυνση των γραφείων της Χ. Αυγής; Και, από την άλλη, οι αντιρρατσιστικές ομάδες, με ποιά λογική συμπαραστέκονται, όταν οι ίδιες, τουλάχιστον γι' αυτό το θέμα, δεν κινούν θεούς και δαίμονες; (Μην ξεχνάμε την «επαναπροώθηση» προεκλογικά 7.000 Αλβανών... Φυσικά, τίποτα δεν χάλασε τη μουτσούνα του δήθεν προοδευτικού ΠΑΣΟΚ...). Να ξεκαθαρίσουμε : Η ύπαρξη και μόνο των «άλλων» είναι μπουνιά στο ρατσισμό των κυβερνητικών και παρακρατικών (μυστικά κονδύλια, αποσπάσματα στα σύνορα, μαύρη προπαγάνδα των ΜΜΕ, επιθέσεις...). Οι δικές μας πρακτικές είναι υποβοηθητικές. Ας είναι, όμως, ολοκληρωμένες. Η πλατεία να ανοίξει και πάλι. Και να βολευτούν εκεί, όπως-όπως έστω, και άλλοι μετανάστες που βρίσκονται ακόμη έξω απ' αυτήν. Αυτό που έγινε αποτελεί ψεύτικη λύση. Ο Δήμος Αθηναίων, σε συνεργασία με τους «αντιρρατσιστές», τακτοποίησαν τους μισούς, για να κρατήσουν τα προσχήματα... Κι οι άλλοι μισοί τί θα κάνουν; Ας αρχίσουν οι καταλήψεις στέγης και για τους «ξένους» συνανθρώπους μας. Ξέρουμε από την αρχή τί θα αντιμετωπίσουμε. Απέλαση μεταναστών, ποινικές διώξεις των συμπαραστατών κ.α. Γιατί, λοιπόν, να εξωραΐζουμε με μικρομπαλλώματα τους κυβερνητικούς; Θα επανέλθουμε...

Υ.Γ. : Α, ναι. Ξεχάσαμε. Ήρθε κι ο Ζιπέ... Ο «αρχιτέκτονας των απελάσεων στη Γαλλία». Κανείς δεν σκέφτηκε να τον «υποδεχτεί»...

Καλό το άρθρο της 23/10/96 στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ (του «αυτόπτη μάρτυρα») για την περίπτωση ενός κατοίκου της κοινότητας Χειμαδιού, που «συνδιασκέδαζε με κάποιους Αλβανούς σ' ένα κέντρο κι, αφού τους έβαλε να πληρώσουν το λογαριασμό, τους κάρφωσε στην αστυνομία. Η επιστολή των κατοίκων αναφέρει : «Θα απομονώσουμε και θα περιφρονήσουμε με το δικό μας τρόπο το ρουφιάνο που ντρόπιασε το χωριό μας». Μακάρι αυτή η ευαισθητοποίηση να υπήρχε και για ένα άλλο θέμα που, δυστυχώς, μέχρι τώρα, εκφράζεται από στήλες εφημερίδων και κείμενα δημοσιογράφων : Για το θέμα «Ψυχάρη - Λαμπράκη» (ανθρώπων που υπόσχονται στήριξη των πολιτικών παιχνιδιών της «κυρίαρχης» κυβέρνησης, αλλά πάντα κινδυνολογούν, με μέσο πίεσης την εφημερίδα τους, αποσκοπώντας σε «ανταλλάγματα», όπως διάθεση κτιρίων, χρηματικούς πόρους, μέγαρα μουσικής, παιδεία, Άγιον Όρος κ.α.). Μην ξεχνάμε ότι, κατά περιόδους - κατάλληλες - έχουν παρουσιάσει θέματα σχετικά με τη Θράκη, τον «εν αναμονή πρωθυπουργό κ. Έβερτ», κλπ. Όπως φαίνεται και από άρθρο του Γ. Βότση, την ίδια δουλειά την κάνουν από τον καιρό της δικτατορίας (κι οπωσδήποτε ας μην ξεχνάμε τις δηλώσεις Τόμπρα περί Ψυχάρη). Φυσικά, δεν είναι οι μόνοι που κάνουν αυτή τη δουλειά. Μην ξεχνάμε τον Αλαφούζο και την υπόθεση Λιβανού ή την υπόθεση της χρηματικής προεκλογικής ενίσχυσης του Μητσοτάκη το '91. Κι αυτό δεν συμβαίνει μόνο με τα πολιτικά κόμματα. Συμβαίνει μ' ολόκληρη την κοινωνία. «Αντάλλαγμα», η σιωπή μας. Όλοι αυτοί οι κύριοι είναι που, με τον έντυπο και ηλεκτρονικό τους λόγο, μας ενημερώνουν, μας ψυχαγωγούν, μας «χαρίζουν» κινητά τηλέφωνα, οικιακές συσκευές... «Προσφέρουν» λύσεις σε κοινωνικές αδυναμίες συνανθρώπων μας... Γιατί, πίσω απ' όλ' αυτά, κρύβουν την άλλη βρωμιά τους... Ας τους απομονώσουμε. Ας στοιβαχτούν στον σκουπιδοντενεκέ της ιστορίας.

Καίρια η επισήμανση στο άρθρο του ΠΟΝΤΙΚΙΟΥ (14/10/96) για το πώς η CIA διοχέτευε (με κυβερνητική κάλυψη) ναρκωτικά (κοκαΐνη, κρακ, κλπ.) στις φτωχογειτονιές του Λος Άντζελες, δημιουργώντας χρήστες (μαύρους, εργάτες, άνεργους, νεολαία, μαθητές...). Έναν τόννο κοκαΐνη, σύμφωνα με μάρτυρα, «έσπρωξε» μόνο μέσα στο 1981. Άλλος μάρτυρας καταθέτει ότι, κάθε βδομάδα, η «εταιρεία» διοχέτευε στην αγορά πάνω από 100 κιλά σκληρών ναρκωτικών. Με τα λεφτά που 'κονόμαγε χρηματοδοτούσε τους «κόντρας» της Λατινικής Αμερικής... Στην Ελλάδα, πάντως, λειτουργούν αρκετά καζίνα. Μην ξεχνάμε πως, στη διάρκεια της πρόσφατης επίσκεψης του Σημίτη στις ΗΠΑ, ένα από τα θέματα, που συζήτησε με τον Κλίντον, ήταν και το θέμα των ελληνικών καζίνων. Βέβαια, δεν μπορούμε να ξέρουμε τί ακριβώς ειπώθηκε. Ωστόσο, ας μην ξεχνάμε πως, μετά τις τράπεζες, τα καζίνα αποτελούν ένα απ' τα καλύτερα «πλυντήρια» ναρκοχρήματος.

Αμάν πια ! Στις ΗΠΑ, τετράχρονοι πιτσιρικάδες παραπέμπονται στα δικαστήρια για «σεξουαλική παρενόχληση» συνομηλίκων τους, επειδή φίλησαν κάποιες τετράχρονες πιτσιρίκες στο μάγουλο !!! Στην πατρίδα της δημοκρατίας, της ελευθερίας κι όλων των άλλων ιδανικών, παραπέμπονται στον εισαγγελέα νεαροί, κατηγορούμενοι ότι «έδωσαν σε παιδιά καραμέλλες» !!! Οι τηλεβρυκόλακες έσπευσαν ν' ανακαλύψουν στις καραμέλλες ...ναρκωτικά !!! Και, μάλιστα, τόσο φοβερά ναρκωτικά, που δεν τα ανίχνευσε ούτε η χημική ανάλυση... Βέβαια, αυτό το τελευταίο πέρασε μόνο στα «ψιλά» κάποιων εφημερίδων, αφού προηγουμένως τα πρόσωπα των «κακούργων» είχαν γίνει κυριολεκτικά πρωτοσέλιδες αφφίσες. Αυτή η διανοητική παρενόχληση που τραβάμε, αυτή η πρέζα της παραπληροφόρησης που μας πλασσάρουν, μπορεί να μην επισύρει νομικές κυρώσεις και παραπομπές στα δικαστήρια, επισύρει όμως την οργή μας... Και η οργή αυτή θα ξεσπάσει.

Επέτειος του ΟΧΙ του ελληνικού λαού στον φασισμό, στο ναζισμό, στον χερρενφολξισμό και σ' όλα τα «ύμπερ άλλες». 28/10/1996. Πλατεία Κλαυθμώνος. Η μαθητική παρέλαση έχει τελειώσει. Μπροστά ο μπαμπάς με την (γύρω στα 6) κόρη. Πίσω η μαμά με τον (γύρω στα 5) γιο. Τα παιδιά κρατούν από μια σημαία. Γυρνάνε σπίτι γεμάτοι καμάρι, λεβεντιά, περηφάνεια... Καθώς περνούσαν δίπλα μου, ακούω τη μαμά να λέει στον μπαμπά : «Μην πάμε από την Αθηνάς. Είναι γεμάτη Αλβανούς. Δεν θέλω να τους δω τους κερατάδες τέτοια μέρα...». Επέτειος του ΟΧΙ του ελληνικού λαού στον φασισμό, το ναζισμό, τον χερρενφολξισμό και σ' όλα τα «ύμπερ άλλες»...

Η ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

Κρατούμενος, λόγω της αλληλεγγύης που έδειξε στον Κώστα Καλαρέμα και στους κολασμένους του Κορυδαλλού, στις 17 & 18 Νοέμβρη 1995, εξακολουθεί να παραμένει ο Θοδωρής Οικονόμου.

Καταδικασμένος πρωτόδικα σε 44 μήνες φυλακή, χωρίς ανασταλτικό αποτέλεσμα της έφεσης, από ένα «δικαστήριο» σκοπιμότητας, συγκροτημένο από διατεταγμένους «δικαστές» που εκτελούσαν πειθήνια τις εντολές των τρομοκρατών Σιούλα και Κόκκινου, γράφοντας στα παλιά τους τα παπούτσια κάθε δικονομική διάταξη, κάθε νόμο, το σύνταγμα, την ίδια την έννοια της δικαιοσύνης.

Η συνεχιζόμενη φυλάκισή του, για ένα τέτοιο «αδίκημα», από μια τέτοια «δικαιοσύνη», είναι ντροπή, όχι βέβαια για το ασύστολο και ξεδιάντροπο κράτος, όχι βέβαια για τους ξεπουλημένους λακέδες του, όχι βέβαια για τους θλιβερούς νομοταγείς πολίτες, αλλά **ντροπή για όποιον τολμά να διατείνεται πως συλλογάται ελεύθερα.**

Ποιά μπορεί να είναι η ελευθερία μας, όταν δεχόμαστε να την ποινικοποιούν οι όποιοι διεστραμμένοι εξουσιαστές και οι τσανακογλύφτες κρατικοί τους υπάλληλοι και λειτουργοί;

Ποιά μπορεί να είναι η ελευθερία μας, όταν δεχόμαστε να ποινικοποιούν την Αλληλεγγύη οι όποιοι δικαστές κι εισαγγελείς;

Ποιά μπορεί να είναι η ελευθερία μας, όταν ο Θοδωρής παραμένει κρατούμενος;

Ποιός τους πιστεύει;

Φυσικά, κανείς άνθρωπος, διαθέτοντας έστω κι ελάχιστα ίχνη λογικής, δεν δέχεται πως ο Χριστόφορος Μαρίνος αυτοκτόνησε.
Κι όμως, αυτή την «άποψη» προσπαθεί να μας επιβάλει η «εισαγγελική αρχή», μ' ένα «πόρισμα» γραμμένο στο γόνατο κάποιου ασφαλίτη.
Ο ασφαλίτης με το κουμπούρι κι ο εισαγγελέας με την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, πρέπει, ωστόσο, να ξέρουν πως η αλήθεια δεν κρύβεται τόσο εύκολα.
Ξέρουμε πως ο Μαρίνος δολοφονήθηκε γιατί ήξερε «κάτι» που έκαιγε. Κι αυτό το «κάτι» δεν έπρεπε να βγει στη φόρα, γιατί αυτοί που καίγονταν είναι «υψηλά ιστάμενοι».
Ας είναι. Όσο πιο ψηλά ίστανται, τόσο μεγαλύτερο πάταγο θα κάνουν όταν πέσουν.
Και είναι σίγουρο ότι θα πέσουν, γιατί πιστεύοντας πως με τη δολοφονία του Μαρίνου έχουν βουλώσει όλες τις διαρροές, θα συνεχίσουν τα παράνομα «παιχνίδια» τους. Κι αν είναι τόσο ηλίθιοι, ώστε να πιστεύουν ότι μας πείθουν, τότε είναι σίγουρο πως τελικά θα διαπράξουν το «μοιραίο σφάλμα».
Και τότε, αναρωτιέται κάθε λογικός άνθρωπος, ποιά θα είναι η θέση των ασφαλιτών και των εισαγγελέων και των όποιων πολιτικών προϊσταμένων τους;

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΚΕΡΕΜΙΔΗΣ
(ΚΑΙ ΤΑ "ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ" ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ. . .)

Το περιστατικό του νοσοκομείου "Υγεία" πιθανώς για πολλούς από τους αναγνώστες μας να μην έχει και μεγάλη σημασία λόγω του φαινομενικά μη πολιτικού αντίκτυπου που έχει στην κοινωνία και αυτό γιατί ο Παύλος Κερεμίδης δεν ήταν ποτέ ανάμεσα σε αυτούς που ονομάζουμε κοινωνικούς αγωνιστές. Αν όμως κοιτάξουμε πιο προσεκτικά την όλη υπόθεση θα δούμε ότι τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά όσο φαίνονται καθώς η στάση ζωής του Κερεμίδη (με βάση τα δημοσιεύματα των εφημερίδων) κρύβει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Αλλά ας δούμε την ιστορία από την αρχή: Ενας ακόμη ποινικός, και μάλιστα από τους πιο γνωστούς, ακούει από την συντροφό του να του λέει ότι θέλει να διακόψουν τις σχέσεις τους και να πάει να μείνει μαζί με το παιδί της στην Κέρκυρα. Τυφλωμένος από το παράφορο πάθος που έτρεφε γιαυτήν, την πυροβολεί στο πόδι. Η κοπέλα αυτομάτως οδηγείται στο νοσοκομείο προκειμένου να της παρασχεθεί ιατρική περίθαλψη. Οι μπάτσοι ενημερωμένοι για τη σχέση μεταξύ του Κερεμίδη και της κοπέλας βάζουν διπλές βάρδιες στο νοσοκομείο περιμένοντας μια ενδεχόμενη εμφανισή του. Ενας φίλος του πηγαίνει στο δωμάτιο που νοσηλευόταν η κοπέλα πριν από τους μπάτσους και την ρωτάει αν θέλει να έρθει μαζί με αυτόν και τον Κερεμίδη. Αυτή απαντάει θετικά και μετά από λίγο ο Κ. καταφθάνει στο νοσοκομείο για να επακολουθήσει μια βροχή από σφαίρες και να σωριαστεί νεκρός. Στα χέρια του ένα όπλο και μια χειροβομβίδα που δεν πρόλαβε να χρησιμοποιήσει. Το βράδυ η τηλεόραση κραυγάζει: "Οι αστυνομικοί μας γλύτωσαν από τον επικίνδυνο κακοποιό Παύλο Κερεμίδη" περιγράφοντας τον σαν τον πρωταγωνιστή μιας κινηματογραφικής περιπέτειας όπου το ρόλο του "καλού" τον είχε για μία ακόμα η αστυνομία. Την άλλη μέρα τα δημοσιεύματα των εφημερίδων, με πρώτο το σύνηθες προβοκατόρικο ΕΘΝΟΣ, ουρλιάζουν για υποτιθέμενη σχέση του με σταρ της τηλεόρασης. Χαμός. . . Εκτιμώντας τα Μ. Μ. Ε. ότι η ιστορία είχε _ψωμί? την συντηρούν ως πρώτο θέμα χορεύοντας (με ιδιαίτερη φαντασία ομολογουμένως) πάνω από το νεκρό κορμί του. Τα "αδικήματα" του αυτομάτως πολλαπλασιάζονται και οι διώκτες του λιώνουν από ευτυχία αφού επιτέλους ξεμπέρδεψαν οριστικά από ένα φονιά μπάτσων. Ποια τα "αδικήματα" του; Καμμιά 20αριά ληστείες τραπεζών, μπλεξίματα με ναρκωτικά, δύο αποδράσεις (η μία μάλιστα αιματηρή αφού μαζί με συγκρατούμενο του πυροβόλησε και σκότωσε, σύμφωνα με τα λεγόμενα των μπάτσων, δύο αστυνομικούς φρουρούς) και η ανάμιξη του ονοματός του στην απαγωγή του μεγαλοεπιχειρηματία Κ. Χαϊτογλου. Η περίπτωση Κερεμίδη είναι μιά ακόμη υπόθεση ποινικοποίησης ενός προλετάριου, που οδηγείται σταδιακά στο έγκλημα και στην φυσική εξόντωσή του από τους διώκτες του. Ο Κ. δεν υπήρξε χαφιές των μπάτσων, κι αυτό του κόστισε -ήταν στην κατηγορία των ποινικών που συνειδητοποιήθηκαν μέσα στις φυλακές. Ετσι, όπως κι άλλοι πριν από αυτόν, το τέλος του προγράφτηκε από τους μπάτσους. Προς παραδειγματισμό των άλλων ποινικών και της κοινωνίας που κατακτρομοκρατείται με μύθους σαν αυτόν του Κερεμίδη. Εξάλλου με ποιους και με τι τα έβαζε; Με τράπεζες, μπάτσους, φύλακες σωφρονιστικών καταστημάτων και ίσως με μεγαλοβιομήχανους. Φυσικά δεν θέλουμε να τον παρουσιάσουμε ως έναν ακόμα Ζακ Μεσρίν. Αυτά που είχε μέσα στο κεφάλι του να είστε σίγουροι πως δεν είχαν και πολύ σχέση με αυτά που έχουμε εμείς στα δικά μας αλλά θεωρούμε ότι υπάρχουν σοβαρές ποιοτικές διαφορές ακόμη και ανάμεσα στους ποινικούς εγκληματίες. Τέλος δεν μπορούμε να μην παραδεχτούμε έστω και με επιφυλάξεις την αδιαπραγμάτευτη στάση του απέναντι στις πιέσεις και τις διώξεις των μπάτσων αλλά και την γενναιότητα του να τα βάλει και φυσικά να χάσει με αυτούς που δεν μπορούνε να τους κάνουν καλά ολόκληρες κοινωνίες. Μέχρι και την τελευταία στιγμή το όπλο του σημάδευε σταθερά του εχθρούς του, το δάκτυλο του βρισκόταν στην περόνη της χειροβομβίδας και οι φράσεις που εκτοξεύονταν από το στόμα του υποδήλωναν ένα ταξίδι χωρίς γυρισμό.

συνέχεια απ' τη σελίδα 14

·Λαϊκός Στρατός) εμφανίστηκε επίσημα στην κωμόπολη Aguas Blancas με ένα ανακοινωθέν, στο οποίο καταγγελλόταν η σφαγή αγροτών, μελών της Organización Campesina de Sierra del Sur (OCSS : Αγροτική Οργάνωση της Σιέρρα δελ Σουρ), από τα κυβερνητικά στρατεύματα στις 28/6/1995.

Κατά το μεξικανικό υπουργείο άμυνας πρόκειται για ένα ανακάτωμα υπολοίπων του Partido de los Pobres (PP : Κόμμα των Φτωχών), του Partido Revolucionario Obrero Clandestino / Unión del Pueblo (PROCUP : Παράνομο Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα / Ένωση του Λαού) και της OCSS καθώς και μερικών «εξεγερμένων» κληρικών. Το υπουργείο άμυνας συμπεραίνει ότι ο EPR είναι ένας πραγματικός αντάρτικός στρατός;, μια συσπείρωση ριζοσπαστικών ομάδων, με περισσότερη αποφασιστικότητα και καλύτερα εξοπλισμένος από τον EZLN. Οι απόψεις, ωστόσο, δεν συμπίπτουν. Κατά τον Guahtémoc Cárdenas, ο EPR δεν είναι τίποτε περισσότερο από μια «ένοπλη παντομίμα» και δεν μπορεί να θεωρείται αντάρτικο. Την άποψη αυτή συμμερίζεται κι ο υπουργός προεδρίας Emilio Chuayffet.

Αν και στις δημόσιες δηλώσεις της η κυβέρνηση του Ernesto Zedillo μείωνε στο ελάχιστο τη σημασία των γεγονότων, στο ενδοκυβερνητικό επίπεδο δεν συνέβαινε το ίδιο. Δώδεκα τάγματα των 600 ανδρών αποσπάστηκαν στην περιοχή τα τάγματα του Acapulco, της Costa Grande, της Iguala, της Ciudad Altamirano, του Petatlan και του Atoyac, δυο τάγματα από το Chilpancingo και τέσσερα από το Distrito Federal (δηλαδή από το «ομοσπονδιακό έδαφος» της περιοχής της πρωτεύουσας Ciudad de Méjico). Ακόμη, από τις 6 του φετεινού Μάρτη, σημειώνονται νυκτερινές έξοδοι ελικοπτέρων του μεξικανικού στρατού με βαρύ οπλισμό στην οροσειρά Coyuca de Benitez και στο Atoyac. Είναι ολοφάνερο πως ο στρατός βγαίνει στο κυνήγι. Τί κυνηγάει, όμως, ο μεξικάνικος στρατός;

Αγροτική Μεταρρύθμιση και Παγκόσμια Τράπεζα

Η αγροτική μεταρρύθμιση, που ξεκίνησε με την Επανάσταση *(σημ. του Α.: Δηλαδή, την Επανάσταση του Σεπτέμβρη του 1821 για την ανεξαρτησία του Μεξικού)* και που εκφράστηκε ρητά στο άρθρο 27 του Συντάγματος του 1917, έφτασε στην ακμή της τη δεκαετία του 1930, με την κυβέρνηση του Lázaro Cárdenas. Οι επόμενες κυβερνήσεις, όμως, δεν της παρείχαν την απαραίτητη στήριξη, ώστε να καταστούν αποδοτικές οι νέες αγροτικές επιχειρήσεις.

Το 1992, η κυβέρνηση Salinas, υποχώρησε στις απαιτήσεις της Παγκόσμιας Τράπεζας και προχώρησε στην αυθαίρετη κατάργηση του άρθρου 27, το οποίο επέβαλλε τον αναδασμό της γης και καθόριζε τον γεωργικό κλήρο ως μονάδα της γεωργικής εκμετάλλευσης, βάζοντας τέρμα στην αναδιανομή της γης και επιτρέποντας τις αγοραπωλησίες από ντόπιους και ξένους επενδυτές.

Παρά την νομοθετική αυτή αλλαγή, δεν σημειώθηκε κάποια άμεση αντεπανάσταση, επειδή οι κλήροι αποτελούνταν από τις χειρότερες εκτάσεις. Από εκείνη τη στιγμή, όμως, οι καπιταλιστικού τύπου εκμεταλλεύσεις αποκτούν συνεχώς μεγαλύτερη σημασία, ενώ οι κλήροι φυτοζωούν ή πουλιούνται.

Οι νότιες πολιτείες, οι Chiapas, η Oaxaca, η Puebla, το Guerrero και η χερσόνησος του Yucatán συγκεντρώνουν τον περισσότερο ινδιάνικο πληθυσμό, η οικονομία τους είναι κύρια αγροτική και παρουσιάζουν τους υψηλότερους δείκτες φτώχειας του Μεξικού. Όταν έγινε ο αναδασμός, οι εκτάσεις που δόθηκαν σε κάθε οικογένεια ήταν πολύ μικρότερες από τις απαιτούμενες για την επιβίωσή τους. Έτσι, οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις παρέμειναν πάντα περιθωριακές και υποπαραγωγικές. Η πρόσβασή τους στην αγορά ήταν - κι εξακολουθεί να είναι - δύσκολη, έτσι ώστε ο μόνος τρόπος να κερδίσουν κάτι είναι η παραίτησή τους από τα όποια παρεχόμενα ευεργετήματα. Αυτή η κατάσταση οδήγησε πολλούς αγρότες στην εγκατάλειψη των γεωργικών τους εκμεταλλεύσεων.

Αγροτική οικονομία

Η σύγχρονη αγροτική οικονομία του Μεξικού κινείται σε δυο επίπεδα : Σε ένα καπιταλιστικό, με μεγάλη απόδοση, με πρόσβαση στις πιστώσεις και στην τεχνολογία, η παραγωγή του οποίου (φρούτα, κηπευτικά, σόγια, σόργκο, καφές κλπ.) προορίζεται βασικά για εξαγωγή και, από την άλλη, στο επίπεδο των κλήρων. Οι κλήροι παράγουν κύρια καλαμπόκι και άλλα δημητριακά και δεν είναι σε θέση να ανταγωνιστούν τη βορειοαμερικάνικη παραγωγή που, μέσω της NAFTA (North American Free Trade Agreement : Βορειο-Αμερικανική Συμφωνία Ελευθέρου Εμπορίου), εισβάλλει στη μεξικανική αγορά. Έτσι η παραγωγή των κλήρων προορίζεται απλά για την επιβίωση των παραγωγών. Το πρώτο επίπεδο ανεβαίνει και ανεβάζει τη μεξικανική οικονομία, φυσικά στην σκιά της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας. Το δεύτερο επίπεδο βυθίζεται όλο και χαμηλότερα εξ αιτίας της εισβολής των εισαγομένων προϊόντων στα πλαίσια της κοινής αγοράς που έχει συμφωνηθεί με τις γειτονικές χώρες.

Όπως, λοιπόν, τότε, οι Ινδιάνοι και οι Μεστίθος *(σημ. του Α.: Οι κοινωνίες της Λατινικής Αμερικής αποτελούνται από τις εξής ομάδες : Criollos, δηλαδή Ευρωπαίους - Indios, δηλαδή ιθαγενείς Ινδιάνους - Negros, δηλαδή Αφρικανούς που μεταφέρθηκαν εκεί σαν σκλάβοι - Mestizos, από επιμιξίες Ευρωπαίων και Ινδιάνων - Colorados, από επιμιξίες Ευρωπαίων και Αφρικανών και Mulatos, από επιμιξίες Αφρικανών και Ινδιάνων)* ενώθηκαν με το στρατό του Emiliano Zapata, διεκδικώντας ΓΗ ΚΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, με τον ίδιο τρόπο, οι σημερινές αγροτικές οργανώσεις κρατούν πάντα το λάβαρο αυτής της διεκδίκησης.

Από το Γενάρη του 1994, οι Τσιάπας διαθέτουν τον EZLN. Αντίθετα, στο Γκερρέρο, οι λαϊκές διεκδικήσεις εκφράζονται μέσα από τις αγροτικές οργανώσεις που δρουν νόμιμα. Η OCSS, η οργάνωση που αντιπροσωπεύει τους περισσότερους αγρότες, ζητάει ηλεκτρικό ρεύμα, δρόμους, αρδευτικά έργα, αύξηση των τιμών των αγροτικών προϊόντων, σταμάτημα των αυθαιρέτων φυλακίσεων και πληροφορίες για τους πάνω από 600 αγνοούμενους του πολέμου της δεκαετίας του 1970. Ζήτησε, επίσης, και πέτυχε την καθαίρεση του κυβερνήτη Figueroa, υπεύθυνου για το μακελειό στις Aguas Blancas. Σ' ένα σχετικό ρεπορτάζ της μεξικανικής εφημερίδας La Jornada, τον Αύγουστο του 1995, ένα από τα στελέχη της οργάνωσης δηλώνει : «Ο τρόπος δράσης μας είναι η κατάληψη των δρόμων, ο αποκλεισμός τους, η κατάληψη δημαρχείων, γραφείων, η κατάληψη καλλιεργήσιμων εκτάσεων και η καλλιέργειά τους, ενέργειες άμεσες. Είμαστε εκατό τοις εκατό αγρότες. Μέχρι αυτή τη στιγμή, όλα όσα έχουμε κάνει είναι μέσα στα πλαίσια του νόμου. Πιστεύαμε σ' ό,τι λέει το Σύνταγμα, ότι η κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να μας συμπαραστέκεται, χωρίς ν' αναγκαζόμαστε να καταφεύγουμε σε αυτές τις ενέργειες. Δεν έχουμε χρησιμοποιήσει πυροβόλα όπλα και δεν σκεπτόμαστε να χρησιμοποιήσουμε. Αν η κυβέρνηση μας κατηγορεί για πράγματα που δεν έχουμε κάνει, θα έρθει η μέρα που θα έχει λόγους να μας κατηγορεί».

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Μπορούμε, πάντως, να υποθέσουμε, τί επιδιώκει ο μεξικανικός στρατός : Ο στρατός κι η μεξικανική κυβέρνηση προσπαθούν να πνίξουν την κραυγή για ΓΗ ΚΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, χωρίς να θέσουν, ωστόσο, σε κίνδυνο τη συμμετοχή τους στη NAFTA. Προσπαθούν να δείξουν ότι το πολιτικό οικοδόμημα της χώρας αμφισβητείται από μια ομάδα ανταρτών και, κατά συνέπεια, ότι πρέπει να εξολοθρεύσουν την ομάδα αυτή. Το αν υπάρχει πράγματι ή όχι, δεν έχει καμμιά σημασία.

DESALAMBRAR para la creación de espacios libres (ΞΗΛΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑ για τη δημιουργία ελεύθερων χώρων), νο.5, Αύγ-Σεπ. 1996, Buenos Aires.

ΜΕΞΙΚΟ :
Επαναστατική Οικολογία στο Morelos

Στην αποκαλούμενη «ελεύθερη αγορά», η λογική του κέρδους επιβάλλει την κάθε είδους καταστροφή της φύσης, προκειμένου να επιτευχθούν οι εκ των προτέρων καθορισμένοι στόχοι. Η άμυνα του περιβάλλοντος, λοιπόν, θα πρέπει να σταματήσει αυτόν τον διαστροφικό μηχανισμό, να τον αποσυνδέσει και να ανατρέψει τις αρχές του.

Στο Μεξικό, μια χώρα γνωστή για την ευαισθησία [redacted] τη συλλογική της συνείδηση σ' ό,τι αφορά την προστασία του περιβάλλοντος, ακόμη κι η κατασκευή ενός γηπέδου του γκολφ είναι δυνατόν να προκαλέσει λαϊκή εξέγερση.

Στο Tepoztlán, στην πολιτεία Morelos (όπου γεννήθηκε ο Emiliano Zapata), οι αρχές είχαν αποφασίσει την καταστροφή αρκετών εκταρίων του εθνικού πάρκου (που αποτελεί σημαντικό τμήμα του φυσικού πλούτου όλης της χώρας), με σκοπό να το «εμπλουτίσουν» μ' ένα γήπεδο του γκολφ και με 600 περίπου εξοχικές κατοικίες η κατασκευή των οποίων θα απαιτούσε 640 εκατομμύρια δολάρια [redacted] οι οποίες θα κατελάμβαναν περισσότερα από 160 εκτάρια. Το έργο είχε αναλάβει μια κοινοπραξία αποτελούμενη από κάποια πολυεθνική με έδρα τις ΗΠΑ, κάποιους Μεξικανούς μεγαλοκαρχαρίες που φιγουράρουν ανάμεσα στους 100 πλουσιώτερους ανθρώπους του πλανήτη και το TV Azteca, ένα τηλεοπτικό και ειδησεογραφικό δίκτυο που αυτοπιλοφορείται «του 3ου κόσμου».

Ξεχνούσαν, όμως, τους κατοίκους του Tepoztlán, οι οποίοι, μόλις υπογράφηκε η σχετική σύμβαση, λίγο μετά την άφιξη των συνεργείων, βγήκαν (όλοι) στους δρόμους, κραδαίνοντας τουφέκια, πιστόλια και ματσέτες, με αποτέλεσμα, τα μέλη των συνεργείων, κι οι αστυνομικοί [redacted] οι στρατιώτες που τους συνόδευαν να το βάλουν στα πόδια.

Απ' το Σεπτέμβρη του 1995, η όμορφη κωμόπολη έχει ανακηρυχθεί «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ»· δεν υπάρχει αστυνομία κι όμως δεν έχει σημειωθεί κανένα περιστατικό βίας ή διατάραξης της τάξης.

Για το πλήθος των τουριστών και για τη γειτονική πλούσια περιοχή της Guernavaca, πρόκειται για ένα «επικινδυνότατο πείραμα».

Στο Tepoztlán, ωστόσο, η ζωή εξακολουθεί να κυλάει ειρηνική κι ελεύθερη, αποδεικνύοντας όχι μόνο ότι η παρουσία του κράτους δεν χρειάζεται, αλλά κι ότι η απουσία του ανεβάζει το βιωτικό του επίπεδο.

Οι δρόμοι που οδηγούν στην πόλη είναι αποκλεισμένοι με οδοφράγματα. Γύρω από το δημαρχείο, στα φανάρια κρέμονται ομοιώματα των «προδοτών», **σαν ανάμνηση του μέλλοντος.**

Πόσο θα κρατήσουν; Δύσκολο να το πει κανείς. Ο κυβερνήτης της πολιτείας δηλώνει : «Αν στείλω το στρατό, θα γίνει πόλεμος»...

Από [redacted] Rivista Anarchica του Μιλάνου (νο.227, Μάης 1996), όπως αναδημοσιεύεται σ' ελεύθερη απόδοση στο Desalambrar του Μπουένος Άιρες, νο.5).

ΜΕΞΙΚΟ : ΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ EZLN

Σύμφωνα με πληροφορίες του Ισπανικού Πρακτορείου Ειδήσεων, στις 16-17/10/96, στο San Cristóbal de las Casas - που θεωρείται «πρωτεύουσα του Εθνικού Απελευθερωτικού Στρατού των Ζαπατίστας», σημειώθηκαν συγκρούσεις Ζαπατιστών οπαδών του διαλόγου με την κυβέρνηση με Ζαπατίστας υπέρμαχους του ένοπλου αγώνα μέχρις εσχάτων. Στις συγκρούσεις σκοτώθηκαν περί τα δέκα άτομα.

ΓΗ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ (ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ) :
Όλα γίνονται για [redacted] μπορεί [redacted] μεγάλος αδελφός του Βορρά, με τα δέντρα του Νότου, να φτιάχνει χαρτί στην Ιαπωνία

Η αμερικανική χαρτοβιομηχανία Trilluim Corporation αγόρασε στις 30/6/95 **εβδομήντα χιλιάδες εκτάρια** δασικής έκτασης στη Γη του Πυρός. Στο άμεσο μέλλον διαπραγματεύεται την αγορά άλλων **είκοσι χιλιάδων εκταρίων**, ενώ ζητάει από την κυβέρνηση της Αργεντινής να της παραχωρήσει την εκμετάλλευση **τριάντα ακόμη χιλιάδων εκταρίων δάσους** που ανήκουν στο δημόσιο. Η αμερικάνικη εταιρία έχει ήδη στείλει στο νησί συνεργεία για την υλοτόμηση των **120 χιλιάδων εκταρίων**, προκειμένου να εφοδιάσει με «πρώτη ύλη» εργοστάσια της Ιαπωνίας. Σημειώνουμε πως η ίδια εταιρία έχει αγοράσει **240 χιλιάδες εκτάρια δάσους** στη γειτονική Χιλή.

DESALAMBRAR

CONSTITUCION, BUENOS AIRES (ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ) :
ΕΙΝΑΙ ΚΕΦΑΤΟΙ. ΓΥΡΙΖΟΥΝ ΑΠ' ΤΟ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ...

400 περίπου άνεργοι κατέλαβαν, στις 23/7/96, το υποκατάστημα της αλυσίδας σούπερ μάρκετ COTO, στη γειτονιά Constitución, στο λιμάνι του Μπουένος Άιρες. Μετά από «πολύωρες διαπραγματεύσεις», οι ιδιοκτήτες αποφάσισαν να τους δώσουν **120 τσάντες με τρόφιμα,** ώστε να φύγουν [redacted] να μπορέσουν να μπουν οι «καθώς πρέπει» πελάτες που στο μεταξύ είχαν κάνει ουρά έξω απ' το μαγαζί.

DESALAMBRAR

ΜΕΞΙΚΟ : [redacted] EPR ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΟΝ ΕΝΟΠΛΟ ΑΓΩΝΑ

Με δυο ανακοινώσεις του προς τον μεξικανικό τύπο, ο Ejército Popular Revolucionario δήλωσε, στις 27/10/96, ότι τερματίζει την μονομερή ανακωχή που είχε κηρύξει στις 25 Σεπτέμβρη, «για να διεξαχθούν κανονικά οι εκλογές για την ανάδειξη νέου κυβερνήτη της πολιτείας Guerrero». Με τις ανακοινώσεις του, ο EPR χαρακτηρίζει τις εκλογές της 6/10/96, τρανταχτό παράδειγμα της «αναδημοκρατίας που βασιλεύει στο Μεξικό», αν και δέχεται ότι, με την ευκαιρία των εκλογών, εμφανίστηκαν κάποιες πολιτικές δυνάμεις που, ωστόσο, «θα πρέπει να συγκεκριμενοποιηθούν». «Παρά την απουσία ενός καθεστώτος δικαίου, που θα εγγυόταν πραγματικά το σεβασμό της λαϊκής βούλησης, δεν είμαστε αντίθετοι στην εκλογική διαδικασία, αφού αυτή [redacted] μορφή αγώνα μπορεί ν' αποτελέσει μέσο για την πολιτική οργάνωση του λαού», διευκρινίζεται στο κείμενο, που υπογράφεται από τους «comandantes» Antonio [redacted] Hermenegildo, με ημερομηνία 23/10/96. Στις ανακοινώσεις ωστόσο του EPR και του παράνομου Partido Democratico Popular Revolucionario (PDPR, Επαναστατικό Λαϊκό Δημοκρατικό Κόμμα, του οποίου ο EPR θεωρείται [redacted] ένοπλη έκφραση), τονίζεται πως «οι εκλογές δεν είναι το μόνο μέσο», αλλά «πέρα από αυτές, υπάρχει [redacted] ένοπλη λαϊκή αυτοάμυνα»...

Φρονούμε ότι ο πυρηνικός λόγος της κακοδαιμονίας και η αφετηρία των δεινών για το ιστορικό πεδίο της Αντιεξουσιαστικής αριστεράς είναι ο νευρωτικός εγωισμός, η επιθυμία του ελέγχου και της επιβολής του ενός πάνω στον άλλο, η ανταγωνιστική επίδειξη του ποιος είναι περισσότερο επαναστάτης από τον άλλο. Η εδραίωση της συνύπαρξης και της αλληλεπίδρασης των αντιθετικών ιδεών που όφειλαν να συγκροτούν μια ζωντανή σχέση, ως αναπόφευκτη συνέπεια της εξέλιξης των ιδεών, έχει αποκατασταθεί από την αυτοδύναμη πορεία της αδιαλλαξίας και του φανατισμού. Συλλογικότητες και πρόσωπα διαγκωνίζονται ανελέητα για το ποιος θα αναγορεύσει σε θεματοφύλακα της ιδεολογικής καθαρότητας διεκδικώντας την κατοχή μονοπωλίου της αλήθειας και την αποκλειστικότητα να αναγνωρίζουν τα μέσα και τις μεθόδους που προωθούν καλύτερα την Υπόθεση.

Μια απεχθής δυσπιστία, γίνεται η αρχή της προκατάληψης αντιμετωπίζοντας αλλήλους ως φορείς μιας επικίνδυνης νόσου ικανής να μεταδοθεί σε οτιδήποτε γειτονικό με την επαφή. Επεκτείνονται σε συνειρμικές υποθέσεις που καταλήγουν να μεταχειρίζονται συντρόφους και συγγενή πεδία ως ύποπτα και αντίπαλα. Διαπιστώνουμε να επικρατεί μια αμφιθυμική συμπεριφορά, να επιδιώκεται ταυτόχρονα και στον ίδιο βαθμό η πραγματοποίηση και η αποφυγή της επιθυμίας συνεννόησης.

Αυτό το φαινόμενο δεν είναι στην κυριολεξία προνόμιο της σημερινής εποχής. Μετά την δυσάρεστη έκβαση της 1ης Διεθνούς το επαναστατικό κίνημα ανεπανόρθωτα διαιρεμένο κληρονομεί και ανατρέφεται με τις απαγορεύσεις, τις βεβαιότητες και τις μεθόδους των ιστορικών παιδαγωγών του. Αυτά μετεμφυτεύονται και με ανθεκτικότητα αναπαράγονται από γενιά σε γενιά σαν επαναστατικά αρχέτυπα. Βέβαια αφομοιώνονται και αναδιατυπώνονται μέσα στον ψυχολογικό παράγων (μικρόκοσμο) του ατόμου-επαναστατικού υποκειμένου και τον αντικειμενικό παράγων (μακρόκοσμος) της κοινωνικής επανάστασης. Παράγοντες που αντεπιδρούν αμοιβαία και έχουν άμεση αντανάκλαση στο επίπεδο του συλλογικού-επαναστατικού υποκειμένου. Τελικά οχυρωμένοι πίσω από την κατ' επίφαση διαφορετικότητα κινητοποιούν τις ψυχοϊδεολογικές αντιδράσεις για να απωθήσουν κάθε τι που διεγείρει την ιδέα να προτείνουν στο εσωτερικό του εαυτού της την αναγκαιότητα της αυτοκριτικής και του διαρκούς μετασχηματισμού του εαυτού τους και των ιδεών τους. Έτσι στη θέση του διαλόγου, του αλληλοσεβασμού, της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και κατανόησης ενθρονίζονται ο σεχταρισμός, η λοιδωρία, η αλαζονεία και η περιφρόνηση. Μοιραία κατάληξη η δίχως προφανή αιτία διάδοση θλιβερών και ατιμωτικών ψιθύρων και κατηγοριών. Έτσι εκτίθενται και στιγματίζονται σύντροφοι, απομονώνονται, κλονίζονται και οδηγούνται και απεγνωσμένες και ανεύθυνες πράξεις. Η διόγκωση και η μυθοποίηση γεγονότων, η μικροαστική νοοτροπία του κουτσομπολιού παγιδεύει όλους στην αβεβαιότητα, τον σκεπτικισμό και την ματαιότητα. Η δύναμη ενοποίησης η αλληλεγγύη, υποβιβάζεται σε πολιτική υποχρέωση, σε συναισθηματικό εξαναγκασμό, σε φιλάνθρωπη αλαζονεία η οποία επιπλέον ασκείται μερικές φορές και με επιλεκτικά κριτήρια. Έτσι όταν υπάρχει πολιτική και ψυχολογική αστάθεια το κράτος εξυφαίνει ανενόχλητα σκευωρίες και εκτελεί αδίστακτα. Δεν αναλογίζονται όσοι συμμετέχουν σε αυτές τις ανώφελες και επιζήμιες διαμάχες τις ενδεχόμενες μακροπρόθεσμες συνέπειες, την παράλυση, την ανυποληψία και τους διωγμούς που μπορεί να υπάρξουν. Δεν συλλογίζονται τις αντιφάσεις, γι' αυτό θα πρέπει να είναι ψύχραιμοι και προσεκτικοί στις κριτικές τους σε πρόσωπα - ανάμεσα στην αντικειμενική κοινωνιολογική διαδικασία και την υποκειμενική συνείδηση. Και αυτό γιατί πολλές φορές δεν υπάρχει επίγνωση των ανασχετικών παραγόντων (δηλαδή των διαρθρωτικών επιρροών της κυρίαρχης ιδεολογίας) μέσα στους εαυτούς μας. Δεν είναι παράδοξο το γεγονός ότι εκείνοι που αποσκοπούν σε μια μη αλλοτριωμένη κοινωνία βασισμένη στην αλληλεγγύη και την ελευθερία, να αρνούνται τις αστικές έννοιες μόνο και μόνο για να εναγκαλισθούν κάθε είδους πουριτανικές απόψεις και μεθόδους. Έτσι κάτω από την δύναμη της κυρίαρχης ιδεολογίας να επιστρατεύονται ατομικές ενστικτώδεις δυνάμεις και να μεταμορφώνονται σε δυνάμεις ασύλληπτα καταστροφικές. Μερικές φορές λειτουργούμε σαν Δούρειος Ίππος της ταξικής κοινωνίας γιατί αναπαράγονται δομικά μέσα μας οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί η κοινωνία για να καταστείλει τις αμφισβητήσεις της. Κατά συνέπεια ο καθένας όχι μόνο λειτουργεί ως ιδιωτική αστυνομία για τον εαυτό του και αυτού που υπονομεύεται αλλά προσπαθεί να δράσει με τον ίδιο τρόπο και στους άλλους. Έτσι πολλές φορές χρησιμοποιούνται εξουσιαστικές μέθοδοι οργάνωσης των δραστηριοτήτων μας και απεχθή μέσα για να επιβιώσουν οι θελήσεις.

Ένα άλλο σημείο που αξίζει ιδιαίτερης επισήμανσης είναι το γεγονός ότι οι ιδέες που συγκρίνονται και αντιπαραβάλλονται με τις αντίθετές τους αποτελούν αναγκαίο συμπλήρωμα για την δυναμική συγκρότηση του κοινωνικού μας χώρου και όχι ενοχλητικές παρουσίες.

Δεν μπορούν οι θεωρητικές ιδέες να είναι αντικειμενικές, ολότελα αντίθετες στο υποκείμενο, ενώ η πρακτική δραστηριότητα να εκμηδενίζει στο αντικείμενο και να είναι ολότελα υποκειμενική. Υποκείμενο και αντικείμενο του κοινωνικού γίγνεσθαι βρίσκονται σε διαλεκτική σχέση -αλληλεπίδραση. Αν αποκαταστήσουμε την διαταραγμένη ισορροπία τους, τότε θα πάψουμε να θεωρούμε δυσμενές και απρόσμενο γεγονός σ' αυτήν συνομωτική δράση μυστικών δυνάμεων που έχουν εμφιλοχωρήσει στις τάξεις μας και υποκινούν τις δραστηριότητες μας δίχως στο ελάχιστο να αντισταθούμε και να αυτενεργήσουμε. Τότε επίσης θα πάψουμε να θεωρούμε την ανελέητη επιθετικότητα σαν αυτοκίνητη που δεν επηρεάζεται από την εξωτερική πραγματικότητα.

Οι ταξικοί και κοινωνικοί σχηματισμοί στην ιστορική τους εξέλιξη ακολουθούν ίσως τη μόνη σίγουρη - πολυσχιδή και πολυσήμαντη διαδρομή τους. Διαδρομή στην οποία το συνειδητό συναντά το ασυνείδητο, το αυθόρμητο ανταμώνει το υποκινούμενο, το προβλεπτό βρίσκει το απρόβλεπτο, το μεμονωμένο, τέλος, άτομο συνευρίσκεται με την διαλεκτική του μαζικού ατόμου. Δηλαδή με την ίδια ιστορικότητα του. Η καθημερινή καταστολή της κρατικοοικονομικής εξουσίας γιγαντώνεται και προσλαμβάνει τοτεμικές ιδιότητες ακατάβλητες στο φαντασιακό, από την αστυνομική αντίληψη της ιστορίας.

Το επιμύθιο τελικά διδάσκει ότι η πρακτική θεωρία είναι η ίδια η ιστορία

Άγριες σκηνές εκτυλίχθηκαν στα Άνω Λιόσια, στις 27/10/96, όταν δεκάδες πάνοπλοι αστυνομικοί πήγαν στον καταυλισμό των Τσιγγάνων, για να συλλάβουν έναν απ' αυτούς, κατηγορούμενο για εμπόριο ναρκωτικών ★★★ Τελικά, δεν βρήκαν αυτόν που έψαχναν ★★★ Συνέλαβαν, όμως, τον αδελφό του και δυο γυναίκες που βρέθηκαν εκεί ★★★ 32 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στα τροχαία που σημειώθηκαν από τις 25 μέχρι τις 28/10/96 ★★★ Φράσεις - κλισέ, του στυλ «Ούτε πόλεμο νάχαμε...», σίγουρα δεν σώζουν την κατάσταση ★★★ Ίσως, λοιπόν, είναι καιρός για μιαν άλλη προσέγγιση στο θέμα των τροχαίων ατυχημάτων ★★★ Μια τέτοια προσέγγιση θα μπορούσε να ξεκινήσει από τη διατύπωση του ερωτήματος : **Ποιοί, πώς και πόσα κερδίζουν απ' τα τροχαία;** ★★★ Η **νέα δολοφονία** στην **κατεχόμενη Κύπρο** (του Πέτρου Κακουλή, στις 13/10/96) δείχνει πως κάποιοι δεν θέλουν να συμβιώσουν οι δυο κοινότητες ★★★ Η μόνη εθνική πολιτική είναι, λοιπόν, η ειρηνική **συμβίωση** στο πείσμα όλων των «κάποιων» ★★★ Απ' αυτή τη σκοπιά, δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητη (κι ανεκμετάλλευτη) η βρετανική πρόταση για «συνταγματική αλλαγή που θα φέρνει εναλλάξ Τουρκοκύπριο και Ελληνοκύπριο στην προεδρία της Κυπριακής Δημοκρατίας ★★★ **Φυσικά, η λύση του Κυπριακού δεν μπορεί παρά να είναι έργο των Κυπρίων** ★★★ **Όλων των Κυπρίων. Τουρκοκυπρίων και Ελληνοκυπρίων** ★★★ Οι «φιλελεύθεροι» κέρδισαν τις εκλογές στη Βουλγαρία ★★★ Κι εκεί, όπως κι εδώ, πάντως, οι διαφορές μεταξύ «φιλελευθέρων» και «σοσιαλιστών» είναι ανύπαρκτες ★★★ Έτσι, ο μόνος χαμένος είναι ο βουλγαρικός λαός ★★★ Στο μεταξύ, στο **Αφγανιστάν**, οι ενωμένες δυνάμεις των κομμουνιστών και των μουτζαχεντίν έχουν στριμώξει τους ταλιμπάν ★★★ Στη **Μέση Ανατολή**, οι Ευρωπαίοι «στενοχωρούν» τους Βορειοαμερικανούς ★★★ Σύμφωνα με τελευταίες αποκαλύψεις και ο Κλίντον και ο Ντόουλ χρηματοδοτήθηκαν (και χρηματοδοτούνται) αδρά από τους τραπεζίτες της **Ινδονησίας** ★★★ **Αφγανιστάν, Ισραήλ. Παλαιστίνη, Ινδονησία, Ανατολικό Τιμόρ**... Ναι. Οι **ΗΠΑ** έχουν κάθε λόγο να είναι «τσαντισμένες» ★★★ Και - μέσα σ' όλα τ' άλλα - ο Γιέλτσιν έδιωξε τον Λέμπεντ, ενώ στην πολύπαθη **Τσετσενία** - σύμφωνα μ' όλες τις ενδείξεις - επίκειται νέος κύκλος αίματος ★★★ Στην **Αφρική**, οι συγκρούσεις ανάμεσα σε **Τούτσι, Χούτου** και **Ζαϊρινούς** παίρνουν διαστάσεις νέας γενοκτονίας, ενώ ο ΟΗΕ περιορίζεται στην απομάκρυνση των υπαλλήλων του από την περιοχή ★★★ Στη **Μοζαμβίκη** άνοιξε (και με αμερικάνικα κεφάλαια) το πρώτο καζίνο της χώρας, στα μέσα του Οκτώβρη... Φαίνεται πως υπάρχει μπόλικο άπλυτο χρήμα ★★★ **Νιγηρία** και **Καμερούν** «τα βρήκαν», τουλάχιστον προσωρινά, στην περιοχή Μπακάσι και, όπως φαίνεται, λιγοστεύουν οι πιθανότητες ενός ακόμη πολέμου ★★★ Με ρυθμό 20-30 ανθρώπων τη μέρα εξακολουθεί να μειώνεται ο πληθυσμός των **Κούρδων**, χάρη στις φιλότιμες προσπάθειες όχι μόνο των Τούρκων, αλλά ολόκληρου του «πολιτισμένου» κόσμου ★★★ Στο **Περού** ο **Abimael Guzman ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΚΡΑΤΕΙΤΑΙ (ΕΔΩ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΑ) ΣΕ ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΟΓΕΙΑ ΦΥΛΑΚΗ** ★★★ Στη **Γαλλία** οι «ιδιοκτήτες» του παραδοσιακού κτιρίου της γαλλικής **CNT/AIT**, στο 33 της Rue de Vignoles, απειλούν να εξώσουν τους Αναρχοσυνδικαλιστές ενοίκους για να το γκρεμίσουν ★★★ Θυμίζουμε ότι το κτίριο που ανήκε στο γαλλικό τμήμα της Διεθνούς Ένωσης των Εργαζομένων από τις αρχές του αιώνα, ανακαινίσθηκε μετά το 1936 με πρωτοβουλία και προσωπική εργασία **εξόριστων Ισπανών συντρόφων.**

Τεχνικές δυσκολίες μας αναγκάζουν ν' αναβάλουμε για το επόμενο τεύχος τη δημοσίευση κάποιων γραμμάτων που πήραμε από αναγνώστες, καθώς και των απαντήσεών μας στα γράμματα αυτά. Συγγνώμη για την καθυστέρηση.

-*Αν ήταν ποτό, θα ήταν B-52. Ποιός είναι;*

-Τα μμε στη φάση με τα εθνικά.

-*Γιατί μου σοβαρεύεις νυχτιάτικα, πουλάκι μου;*

-Γιατί; Γιατί τα 'χω πάρει.

-*Λέγε χωρίς προλόγους.*

-Λοιπόν, κάτω κάτω στο B-52 είναι όπως ξέρεις η καλούα. Παχύρρευστη και σκούρα, σαν το μύθο του κυπριακού. Εξωτική, όπως μας παρουσιάζουν την ιστορία της κύπρου. Άκουσες ποτέ να λένε για τους διωγμούς των τουρκοκύπριων την περίοδο 1960-74; Για τις εκτελέσεις αμάχων από τους έλληνες το 1974; Αυτό που λένε στην ελλάδα, είναι ότι η κύπρος ήταν ένας παράδεισος μέχρι που πήγαν οι τούρκοι. Ούτε χούντα, ούτε εμφύλιος, ούτε δολοφονίες αριστερών από έλληνες φασίστες σαν το Γρίβα ή τούρκους σαν το Ντενκτάς. Όπως πίνουμε την καλούα, χωρίς να σκάμε για τους μαύρους που τη φτιάχνουν.

-*Και τι θες, να παραγγέλω ποτά νιώθοντας τύψεις για τον τρόπο παραγωγής τους;*

-Αυτό σου λέω, ρε μπαγλαμά; Σου λέω ότι ρουφάμε την ιστορία της κύπρου, και των ελληνοτουρκικών γενικότερα, το ίδιο φυσιολογικά με τα ποτά που πίνουμε. Χωρίς ερωτήσεις ή αμφιβολίες. Μόνο που δεν τα παραγγέλουμε. Μας τα κερνάνε. Σα B-52, που το φτιάχνουν με το κουταλάκι αλλά σφηνάκι το κατεβάζεις.

-*Δε μου κολλάει. Η καλούα είναι γλυκιά.*

-Σοβαρά; Γιατί το κυπριακό τί είναι; Ξεχνάς ότι στους έλληνες αρέσει να κλαίγονται και να κατηγορούν τους άλλους. Νιώθουν καλά ρε παιδί μου έτσι. Να, αυτή η ιστορία που οι άνθρωποι είναι ήσυχοι και καλοί, μαζεύουν καρπούς από τα δέντρα κι έρχεται ξαφνικά ο κακός και τους διώχνει, δεν αφήνει μια γλυκιά αίσθηση ότι "είχαμε δίκιο, ρε γαμώτο". Σου φτιάχνει λευκό ποινικό μητρώο αγόρι μου. Κι όλο το άδικο το έχει ο άλλος. Ξέρεις όμως κανένα πόλεμο να ξέσπασε ξαφνικά και να μην ψηνόταν χρόνια; Ή ξέρεις να έγινε ποτέ μονός καυγάς; Κι όμως τα μμε (μαζί και το σχολείο, πρωτόγονο μμε δεν είναι;) αυτό δεν παίζουν τόσα χρόνια;

-*Έστω! Αυτό είναι καλούα όμως κι όχι B-52.*

-Καλούα είναι. Σκοτεινό και μυστήριο. Κι επειδή εδώ είναι ελλάδα κι όχι τουρκία που ρίχνουν βότκα οι αριστεροί και το κερασάκι οι κούρδοι να γίνει black russia και να τρίζει το καθεστώς, θα πέσει και το bailey's. Γλυκό κι αυτό και σχεδόν καθαρό. Λευκό, αλλά αδιαφανές. Όσο και να το νερώσεις, γάλα σου θυμίζει. Νομίζεις ότι βλέπεις μέσα του αλλά γελιέσαι. Το bailey's είναι όλη η καθημερινή προπαγάνδα του μίσους. Σαν το γάλα που πίνουν τα πιτσιρίκια πριν το σχολείο, κάθε μέρα, για χρόνια.

Καίνε 100 φασιστάκια στην Κωσταντινούπολη μια ελληνική σημαία. Ανθελληνική πρόκληση ουρλιάζει το bailey's. Καίει ο Καραμπελιάς μια τούρκικη."Χωρίς επεισόδια έληξε η πορεια", λένε.

Το bailey's είναι η καταξίωση κάθε τσογλανιάς με ελληνική σημαία. "εθνικό συμφέρον" που λένε. Είτε είναι η σρεμπρένιτσα και οι 6.000 εκτελεσθέντες της, είτε ο Βρακάς, είτε οι απελάσεις ξένων. Σκοτώνουν οι ΜΑΒΗδες τους αλβανούς φαντάρους πρόπερσι, "προβοκάτσια" φωνάζει το bailey's. Πετάνε πέτρες οι κύπριοι, "ειρηνικοί διαδηλωτές" χαρακτηρίζονται. Πετάνε πέτρες στην Πατησίων, "γνωστοί άγνωστοι" τσιρίζουν.

Το "μακεδονικό" βαφτίζεται "σκοπιανό".

Οι φασίστες του Μλάντιτς, "σέρβοι αδερφοί μας".

Η νότια αλβανία, "βόρειος ήπειρος".

Κι όπου τα μμε θέλουν να κρύψουν κάτι, να κουκουλώσουν δηλαδή, σκορπίζουν τη γαλακτερή θολούρα του bailey's. Η πολυφωνία και ο πλουραλισμός πάνε περίπατο. Άκουσες τίποτα για τα μαγαζιά που σπάζονται στη θράκη; Για τους φαντάρους που αυτοκτονούν; "Μεμονωμένα περιστατικά" τα μεν, "είχαν ψυχολογικά προβλήματα" οι δε. Κι όποιος πει κάτι άλλο ξεχωρίζει σαν τη μύγα μέσα στο bailey's.

Αν η καλούα είναι η φωλιά κάθε "εθνικού μύθου" το bailey's είναι η καθημερινή στήριξη του μύθου και το ποδαύλισμα του μίσους. Επαληθεύει κάθε λεπτό την αλήθεια της καλούα. Χωρίς όμως να αναμιγνύεται μαζί της φανερά, παρά μόνο στο στομάχι σου.

-*Να δω τί θα βρεις για το grant marnier.*

-Το grant marnier αγόρι μου είναι το καπάκι. Πρώην αριστεροί, νεοορθόδοξοι, νεοπολέμαρχοι... Το grant marnier από το μπουκάλι μέχρι τη γεύση και το κεφάλι που φτιάχνει έχει κάτι από δυτικό ουμανισμό. Ξέρεις, ιδιοκτήτης σκλάβων και φιλόζωος.

Το grant marnier είναι αυτοί που κινούνται δήθεν από ανθρωπισμό για τους τούρκους απεργούς πείνας και ταυτόχρονα θαυμάζουν τη Θάτσερ ή τις ομάδες θανάτου του Γκονζάλες. Διάφανο πραγματικά, σαν τους γατούληδες που αποτροπιάζουν και υποτροπιάζουν από το λυντσάρισμα του Ισαάκ αλλά δικαιολογούν το Μελίστα. Που ανατριχιάζουν από τη δολοφονία του Σολωμού και υποστηρίζουν ότι οι αλβανοί σκοτώνονται από τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις όπλων που πέφτουν, σηκώνονται, ρίχνουν δυό στροφές, ξαναγεμίζουν, κι όλα αυτά ενώ ο μπάτσος έχει σκοντάψει. Που "αγωνιούν για τη θέση της χώρας στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας", γι' αυτό απολύουν καμιά χιλιάδα κόσμο, χαϊδεύουν ξανθομάλλικα μωρά και μπινελικώνουν τα αλβανάκια στα φανάρια. Και μια φορά το χρόνο τα κάνουν θέμα στην έκθεση. Το grant marnier θυμίζει ειρωνία αξιωματικού των ΜΑΤ:"σας παρακαλώ φύγετε, αλλιώς θα σας λιώσουμε". Όλα γίνονται με τακτ, πολιτισμένα. Τιμούμε τη σύζυγο, χέζουμε τη γυναίκα. Το grant marnier μυρίζει διακριτικά, είναι κομψό, αφήνει ένα στόμα για φίλημα. Είναι σα φιλόδοξη διαφημίστρια στο καινούριο της κάμπριο. Ωραία γκόμενα, ξέρει να μιλάει, να φέρεται, να ντύνεται, διαβασμένη, ταξιδεμένη, αλλά είναι καθήκι και ζωντόβολο. Ξέρει όμως να κρύβει τις αδυναμίες της.

-*Τόση ώρα μιλάς. Να σε κεράσω ένα B-52:*

-Το σιχαίνομαι. Μου θυμίζει τη φωνή του Χατζηνικολάου και το χαμόγελο του Παναγιωτόπουλου.

-*Το πιστεύω. Αλλά κάτι δεν μου κολλάει έτσι που το παρουσιάζεις.*

-Να σου πω και το τελευταίο; Θυμίζει βομβαρδιστικό.

Απ' το φύλλο Λιποταξίας No. 1.

ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ

Το παρακάτω περιστατικό που παρουσιάζουμε επαναλαμβάνεται καθημερινά σε πολλά αστυνομικά τμήματα της Αθήνας με διαφορετικούς κάθε φορά πρωταγωνιστές:

Ο Ιβάνοφ κοίταξε με μανία το παραθυράκι του κρατητηρίου του αστυνομικού τμήματος μέσα στο οποίο ήταν ξεχασμένος. "Μπουμ, μπουμ, σνάιπερς..", ούρλιαξε και κουκουλώθηκε στην βρώμικη κουβέρτα του. "Τι φωνάζεις ρε μαλάκα! Θέλεις ξύλο; Εεε!; Μαλακοκάυλη αρρωστιάρη!", του φώναξε ο μπάτσος που βρισκόταν ακριβώς απέξω. "Τι του λες ρε αστυνόμε, αφού δεν ξέρει ελληνικά είπε κάποιος άλλος κρατούμενος. "Εσύ τι θέλεις ρε πρεζάκια, ματσουκιές; Τι ανακατεύσαι; Εεε;...", του αντέτεινε ο μπάτσος, ένας χοντρός σκατοφασίστας. "Γιατί, νομίζεις ότι σε φοβάμαι; Ελα εδώ είμαι ρίξε όσες θέλεις παλιομαλάκα!", του απάντησε ο κρατούμενος . "Θα έρθω κολοπρεζάκια, αλλά εκεί που δεν το περιμένεις", είπε ο μπάτσος και έφυγε. Ο Ιβάνοφ παρέμενε ακόμα κουκουλωμένος. Μετά από λίγο σηκώθηκε και άρχισε να μιλάει δυνατά στα γιουγκοσλαβικά. Οι υπόλοιποι κρατούμενοι τον κοίταζαν με περιέργια. Κάποιοι ρουμάνοι βάλανε τα γέλια. "Τι έχει;", ρώτησε κάποιος νεοφερμένος. "Τι να έχει μωρέ, τρελός είναι, έχει την αίσθηση ότι βλέπει ελεύθερους σκοπευτές με όπλα Σνάιπερς από το παραθυράκι. Πιστέυει ότι θα τον πυροβολήσουν από στιγμή σε στιγμή. Ηταν πάνω στον πόλεμο στην Βοσνία και μισοτρελάθηκε", θα του πει ένα αδύνατος στην όψη έλληνας, "Αυτά μου τα είπε ένας από τους ρουμάνους που ξέρουν γιουγκοσλαβικά". "Καλά γιατί είναι εδώ;", θα τον ξαναρωτήσει ο νεοφερμένος. "Δεν πρέπει να έχει άδεια παραμονής ή κάτι τέτοιο. Είναι 22 μέρες εδώ μέσα. Οταν ήρθα ήταν ολόγυμνος. Τον είδε η ψυχή μου και τον λυπήθηκε. Είπα στην κόρη μου να του φέρει ένα παντελόνι και μια μπλούζα να φορέσει. Ο άνθρωπος χρειάζεται άμεση βοήθεια γιατί θα του στρίξει τελείως. Για να καταλάβεις δεν πηγαίνει στην τουαλέτα αλλά κατουράει στα πλαστικά μπουκάλια που υπάρχουν εδώ και κει πεταμένα. Ασε που πρέπει να είναι άρρωστος γιατί όλη την ώρα φωνάζει: ντόκτορ, ντόκτορ. Βλέπεις δεν ξέρει ελληνικά. Γαμησέ τα"...

Ο Ιβάνοφ δεν είναι ο μόνος μετανάστης (λαθραίος ή νόμιμος) που βρίσκεται κλεισμένος σε κάποιο από τα μπουντρούμια των αστυνομικών τμημάτων. Υπάρχουν μετανάστες οι οποίοι μπορεί να έχουν κανομικά όλα τους τα χαρτιά αλλά παρόλαυτά είτε γιατί ξεχάσανε να τα πάρουν ένα βράδυ μαζί τους, είτε για έναν οποιονδήποτε άλλο λόγο ταλαιπωρούνται από τους φύλακες προστάτες της κοινωνίας μας απλώς και μόνο γιατί είναι "ξένοι" (κι όταν λέμε ταλαιπωρούνται εννοούμε σπάσιμο νεύρων, βρισιές και αλύπητο ξύλο από "ανθρώπους" που όταν βγάζουν την γαμημένη μπλε στολή τους πάνε γρήγορα στο σπίτι και δείχνουν σαν όλα αυτά τα ανθρωπάκια που ονομάζουμε μικροαστούς). Εξάλλου δεν έχει περάσει και πολύς καιρός από δημοσίευμα κυριακάτικης εφημερίδας που ανέφερε την 5νθήμερη εξαφάνιση ενός αλβανού συναθρώπου μας (ο οποίος σημειωτέον είχε άδειες παραμονής και εργασίας) και την ανεύρεση του από τους δικούς του στο 4ο τμήμα Ομονοίας σε κυριολεκτικά άθλια κατάσταση (βαρύτατα χτυπημένος και άρρωστος). Βέβαια τέτοιου είδους περιστατικά δεν μας προβληματίζουν παρά μόνο μας κάνουν να αισθανόμαστε ανείπωτη οργή όχι μόνο για τα σκουλήκια που έχουν κάτσει στο σβέρκο μας από την στιγμή που γεννηθήκαμε αλλά και για όλους αυτούς που με την χαφιεδίστικη στάση τους ενισχύουν τον αστυνομικό φασισμό.